

DO
ROVINCIAL

Manresa
1873

MANRESA

1873

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala *Reserva*

Número *519*

T. 147412
C. 1195295

R 375333

EXEMPLAR -

RESERVA

0229784

[Faint, illegible handwriting]

Sala Reservada Est.º 7-4

X

Edini Bernardi docto-
ris clarissimi ⁊ Abbatis
Clareualensis: ad sororeꝝ
suam: Modus bene viuē-
di: in quo continet omnium
virtutū sūma ad christia-
nā religionem necessaria.

Epiologus.

Maximissima
mibi in
xpo so-
ror. Diu
est q̄ ro-
gasti: vt
verba sā-
cte admonitiōis scriberē
tibi. Sꝫ cū scriptū sit. Su-
perbia est quēqꝫ velle do-
cere meliorē se: indignum
me ad hoc opus cōspexi:
⁊ iō q̄ rogasti aliqui facerē
distuli. Sꝫ qꝫ iterꝫ iterūqꝫ
rogasti rursus ad memo-
riā reduxi sniam dñi dicē-
tis. Quicūqꝫ angariauēit
te mille passus vade cum
eo duo milia. oīqꝫ petenti
tribue: vndiqꝫ coactꝫ: tā-
dez charitate compulsus
tuīqꝫ oꝝonibꝫ adiutus sub-
mēsa p̄uꝫ micas collegi.
Et si nō vt debui tū vt po-
tui: q̄s ī hoc libro tue san-
ctitati represento. Nunc

ergo carissima soror: hūc
librū accipe: ⁊ eū añ ocu-
los tuos quasi speculū p̄-
pone: eunqꝫ oī oꝝa velut
speculū p̄teplare. **I**dece-
pta nāqꝫ dei specula sunt:
in qbꝫ semp aīe inspiciūt:
⁊ in qbꝫ cognoscūt ma-
culas: siqꝫ sūt feditatis:
qꝫ nemo mūdus a d̄icto:
⁊ in qbꝫ emendāt vitia
cogitationū suarꝫ: ⁊ relu-
cētes vultꝫ q̄si ex reddita
imagine cōponūt: qꝫ dñs
p̄ceptis dñicis toto inten-
dūt: in eis p̄culdubio qd ī
se celesti sp̄ōso placeat: vñ
qd displiceat cognoscūt.
Nunc igitꝫ librū soror ve-
nerabilis libenter p̄lege:
iterū iterūqꝫ relege ⁊ ī eo
cognosces qualr deū p̄xi-
mūqꝫ diligas: quō cuncta
terrena ⁊ trāsitoria despi-
cias quēadmoduz eterna
ac celestia p̄cupiscas: q̄li-
ter p̄ xpo aduersa huius
mūdi paciēter sustineas ⁊
p̄sp̄era ac blandimēta cō-
tēnas: quēadmodū in īfir-
mitatibꝫ tuis deo gratias
reddas vel agas: ⁊ ī san-
tate nō supbias: quō in p̄-
speritate nō eleueris: nec

in aduersitate fragaris: soror mihi in xpo dilecta: libru istuz tua prudētia studiose pcurrat: et pctā mea assidue lugeat. Et qui nō sum dignus ipetrare indulgentiā: saltez tuis orōnib⁹ possim psequi peccatorū meoz veniā. Omipotēs dōs te custodiat: et ab oī malo te defendat: et cū oīb⁹ tecū deo pariter seruiētibus ad vitā pducatur eternā venerabilis soror. Amen.

Explicit plogus. Incipit Sermo. j. de fide.

Ominus dicit in euāge. Oīa possibilis sunt credenti. Memoro ptest veni-

re ad eternā beatitudinez nisi p fidē. Ille vō est beatus q recte credit: et recte credēdo bñ vivit: et bñ vivendo fidē rectā custodit. Un̄ bñs ysidorus. Sine fide nemo potest placere deo. fides nequaq̄ vi extorquet: s; exēplis atq; ratione suadet. Quib⁹ autē violēter exigūt pseuerare i ea nequaq̄ pnt. Exēplo nouelle arboris: cui⁹ figs

cacumē violēter rep̄sserit: denno dum laxatur: in id qd prius fuerat cōfestim reuertit. fides sine opib⁹ mortua est. Et frustra sibi de sola fide blandit: q bonis opib⁹ nō ornat. Qui crucē portat: debet mūdo mori. Nam crucem ferre semetipsuz ē mortificare. Crucē ferre et nō mori simulatio hipocritaruz est. Qui nō dubitanerit i corde suo: s; crediderit quod cūq; petierit fiet sibi. qui credit in filiū dei h̄z vitāz eternā. Qui autē nō credit nō videbit vitā. s; ira dei manet super illum. Iacobus. Sicut corpus sine anima mortuum est: ita fides sine operibus mortua ē. Soror carissima magna est fides: sed nihil valet sine charitate. Igit soror venerabilis serua i te rectā fidē: tene sincerā fidē: custodi intemeratā fidē. Adaneat i te recta fides. Sit in te icorrupte cōfessiōis fides. Nihil temere dō christo loquaris: nihil dō deo prauū uel impiū sentias. nihil puerse sentiendo nec dile-

ctionez ei⁹ offendas. Esto
in fide iusta. Habeto in fi
de recta puerfationē san
ctā. deū quē inuocas fide.
nō deneges ope. Ad aluz
mixtū bōis. p̄taminat plu
rima. Unū maluz multa
bōa pdu. Mō delinquas
in ope que p̄fecta es in fi
de. Ad ale vinēdo nō pol
luas fidez. Integritatē fi
dei p̄anis morib⁹ nō cor
rūpas. Mō admisceas vi
tiū virtutib⁹ Mō adiūgas
malū bonis. Soror ama
bilis deus te incolumen
custodiat. Amen.

De Spe. Ser. ij.

Omnin⁹ dicit i e/
uāg. nolite despa
re: s; habete fidē
dei in vobis. Spes q̄ vi
det nō est spes. Mā qd̄ vi
det q̄s: qd̄ sperat? Si autē
q̄ nō videm⁹ speramus: p̄
patiētā expectamus. Un̄
Salomō ait. Expectatio
iustoz leticia. spes autē im
pioz p̄ibit. Ergo soror ca
rissima: et tu expecta dñz
et custodi viā ei⁹ et exalta
bit te vt hereditate capias
regnū dei. Expecta dñm
carissima et recede a ma

lo: et exaltabit te in die vi
sitationis. i. in die mortis
tue: siue i die iudicij. **Qui**
male agere nō cessant: in
vanū misericordiā dei ex
pectāt: quā recte expecta
rent si a malo recederent.
Un̄ beatus ysidorus. Ti
mere debem⁹ ne per spez
quā deus p̄mittit nobis:
perseuerāter nobis pece
mus. Nec rursus qz iuste
peccata d̄stringit: de dei
misericordia desperem⁹:
sed q̄ est melius vtrūqz
piculū fugiam⁹: vt a ma
lo declinem⁹ et de pietate
dei veniā speremus. Ois
quippe iustus spe et formi
dine nitit⁹: qz nunc illum
spes ad gaudiū erigit: nūc
ad formidinē terror̄ gehē
ne reducit. Qui enī d̄ pec
cati venia desperat: plus
se de desperatiōe q̄ d̄ pec
cato dānat. Igit̄ soror di
lecta: spes tua sit i iesu xp̄o
sponso tuo firma: qz sperā
tes i dño misericordia cir
cūdabit. Spera firmiter
in dño et fac bonitatē: iba
bita terrā et i celesti regno
pascaris in diuitijs eius.
Soror venerabilis depo

ne iniusticiã & spera i dei
misericordia aufer a te ini
quitatẽ: & spera i salutem.
Emẽda teipsam: & spera i
dei clemẽtiã: expelle a te
prauitatẽ: & spera idulgen
tiã: corrige vitã tuã & spe
ra vitã eternã. Ad quã te
pducere dignet ille qui te
elegit ante secula. Amen.

De grã dei. Ser. iij.

D Aulus apls dicit:
vbi abũdauit pec
catũ supabũdauit
& gratia: vt sicut regnauit
peccatũ i morte: ita & grã
regnet p idulgẽtiã in vitã
eternã: Stipendia. n. pec
cati mors: grã aut dei vi
ta eterna. Unicuiq; anteq;
vestrũ data est gratia fin
mẽsurã donatiõis christi.
Soro: carissima sicut ait
btũs ysidorus: profectus
hois donuz dei est. Ergo
si dono dei pficimus: ne
cesse ẽ vt de bonis opib;
nõ nosmetipsos: sed deuz
laudemus. nec a se potest
quisq; corrigi nisi a deo.
Nõ nihil boni bz ppriuz
cui? via nõ est ei? testante
ppheta qui ait. Scio dñe
q; nõ est hois via ei? nec

viri est vt ambulet & diri
gat gressus suos. Cũ qsq;
aliqd donũ pcepit: nõ pl?
querat q; cum accepit: ne
dũ alteri? mẽbrũ officium
subripere tẽptat id qd me
ruit pdat. Cõturbat. n. or
dinẽ corporis totũ: qui nõ
suo pterus officio: surripit
alienũ. In diuisiõe dono
rũ diuersũ diuersa dei do
na pceptũt. Nec vni hoĩ
pcedunt oĩa dona: sed vt
sit p humilitatis studio: vt
alter habeat vt admiret i
altero. Mã qd in Ezechie
le. Aialũ ale altere ad al
terã percutiunt: virtutes
designant sãctoꝝ mutuo
sele affectu puocantiũ: al
terno que sese exẽplo eru
dientiũ. Honestã vgo no
lo etiã te lateat q; sine grã
dei pueniẽte pcomitãte &
cooperãte: nihil boni pos
sumus facere. Gratia dei
nos puenit vt bonũ veli
mus pcomitatur nos: vt
bonũ icipiam? cooperat
nobiscũ vt bonũ perficia
mus: ergo a deo dat nob
bis bonũ velle icipere &
pficere. Igit a deo danẽ
nobis vtutes. Uicia vò &

peccata oriuntur ex nobis. Charitas pudicitia et honestas a deo dantur nobis. Superbia vero: auaritia: cupiditas: sunt ex nobis. Si ne deo nihil boni possumus facere: per gratias dei multa bona possumus operari. Sine gratia dei ad bonum operandum tardi: pigri: et tepidi existimus. Sed per gratias dei in bonis operibus gratie et solliciti et deuoti sumus. Sine deo ad peccandum statim parati sumus: sed per gratias dei a peccato liberamur. Sine deo terrena et transitoria plusquam omnia diligimus. Sed per gratiam dei cuncta que in hoc mundo sunt despiciamus: et celestia desideramus: propter peccatum primum hominis de paradiso eiecimus sumus: sed per gratias dei ad paradysum nos peruenire credimus: pro peccato primo hominis in infernum descendimus: sed per gratias dei nos confidimus ascendere in celum. Nam et quod potentes sumus quod diuites quod sapientes existimus: non nisi per gratias dei sumus. Interea volo te scire reuerendissima soror: quod omnia bona que in

hoc seculo habemus per gratias dei habemus. Omnia enim mala eueniunt nobis propter peccata nostra. deus per suam sanctam misericordiam et gratiam dat nobis dona. sed propter peccata nostra accidunt nobis mala: per gratiam dei tribuuntur nobis prospera: sed propter iniquitates nostras adueniunt nobis aduersa: per gratias dei dantur nobis necessaria: et propter vitia nostra accidunt nobis contraria. Igitur o spiritus christi necesse est nobis ut semper ad memoriam reducamus cum gratiarum actione: benemerita dei: unde ecclesia in canticis de christo sponso suo loquitur dicens. Ad memores uerbum tuorum super uinum recti diligunt te. Ac si diceret. Ad memores gratie tue et misericordie tue atque beneficiorum tuorum diligunt te. Hoc est illi te diligunt qui recti corde sunt. Illi recti corde sunt qui de iustitia aut de sanctitate nihil suis meritis attribunt: sed omnia tue gratie tuo dono ascribunt. Ad memores gratie tue qui saluati sunt diligunt te. Honestas uirgo semper

memor: esto: q: quicqd bo
ni in te est p grām dei est.
Audi paulū apostolū d se
dicentes. Grā dei sum id
qd sum. Sic et tu carissi
ma grā dei es quicqd es.
Mā et q: seculū p̄tēpsisti:
et qd domū patris tui reli
quisti: et qd ancilla dei eē
voluisti: et q: in monaste
rio seruire deo decreuisti:
et q: iter ancillas dei vine
re nūc deuouisti: oīa bōa
hec p grāz dei p̄uenerūt
tibi. Mā et q: v̄go es: et q:
prudēs es: et q: sapiens es
nō p te: s; p grām dei es.
Interrogatio. **C** Dic
mibi q̄so frater mi qd est
q: in sacra scriptura legit̄
q: nemo sanct⁹: nemo bo
nus: nemo iust⁹ nisi solus
de⁹? **R**esponsio. **C** So
ro: dilecta sicut dī: ita est
vere solus deus ē bon⁹ et
sanctus atq; iustus q: p se
est bonus. Hōīes v̄o sunt
boni nō p se s; per deū. et
iō solus deus ē bon⁹: q: p
se est bon⁹. Hōīes v̄o sūt
boni: iusti: et sancti: nō per
se s; p grām dei. Qd bñ i
canticis cāticorū. Sp̄s̄sus
ecclesie. i. xp̄s designat di

cēs. Ego flos cāpi et liliū
p̄uallū: q: odorē virtutis
mee p̄ vniuersam mundū
diffundo. Ego inquit suz
flos cāpi et liliū p̄uallū. i.
ego suz sanctitas bonitas
et iusticia eorū qui cū hu
militate in me p̄fidunt: q:
nullus eorū poterit eē san
ctus nec bon⁹ sine me. Si
cut dixi i euāgelio. q: sine
me nihil potestis facere.
Ego sum flos cāpi et liliū
p̄uallū. Sicut. n. cāpus
florib⁹ adornat̄ et vernat.
Ita tot⁹ mūdus fide chri
sti et notitia decorat̄. Ego
flos cāpi et liliū p̄uallū:
q: illis hoīb⁹ ampli⁹ meā
gratiā dono qui nō in sua
bonitate nec in suis meri
tis p̄fidūt s; in me. Soror
venerabilis iō te moneo
vt nihil tuis meritis attri
buas. nihil de te p̄sumas.
in v̄tute tua nihil ponas.
in virib⁹ tuis non p̄fidas.
In tua audacia fiduciam
non habeas. Oīa diuino
dono et diuine gratie ascri
be. in oīb⁹ opibus tuis dō
grās age. In oīb⁹ operib⁹
tuis deo gratias refer. In
oīb⁹ actionib⁹ tuis deo

gratias redde. in oī puer/
satione tua deo grās repē
de. Confidētia tua sp̄ sit in
xpo q̄ te creauit ex nihilo.

De timore dei. ser. iiii.

Soro: carissima au
di q̄ dico: audi q̄
moneo: ausculta q̄
loquor. Deū time sup oīa
et mādata ei⁹ semp obser
ua: qz ecce oculi dñi sup ti
mentes eū. et in eis q̄ spe
rāt sup misericordia eius.
Et Salomon. Time dñz
et recede a malo. Qui ti
met dñm nihil negligit.
Enā qdā sapiēs ait: timor
dñi glia et gloriatio et leti
tia et corona exultatiōis.
Timor dñi ditabit cor et
dabit gaudiū et letitiā i lō
gitueine dieꝝ. Māz q̄ sine
timore est nō poterit iusti
ficari. Timor dñi ē sapien
tia et disciplina: nō sis icre
dulus i timore dei. Et ne
accesseris ad illū duplici
corde. Timētes dñz susti
nete ei⁹ misericordiā et nō
deflectatis ab illo ne ca
datis. Qui timetis dñm
credite in illū: vt i oblecta
tione veniat vobis miseri
cordia. Qui timetis dñm

credite i illū et nō enacua
bitur merces vestra. q̄ ti
metis dñm diligite illum
et illuminabuntē corda ve
stra. qui timēt dominū nō
erūt increduli verbo ei⁹
et qui diligunt illū p̄serua
būt vias illius. qui timeant
dominū inquirūt q̄ bene
placita sunt illi: et qui dili
gūt illum replebūtur lege
ei⁹. q̄ timēt dominū p̄ba
būt corda sua et i p̄spectu
illi⁹ sc̄tificabūt aīas suas.
Qui timēt dominū custo
diūt mādata ei⁹: et paciē
tiā habebūt vsqz ad inspe
ctionē ip̄i⁹. Oculi domini
supertimētes se: et ipse co
gnoscit oīa opa eoz. Con
sumatio timoris dei est sa
piētia. Timēti dñm nō oc
currēt mala: s̄ i tēptatiōe
de⁹ liberauit illū a malo.
Spūs timentiu deū req̄
ret et in respectione illius
benedicet. Timor domi
ni ē sicut paradus bene
dictio et oīs gloria operiet
illū. Beatus vir cui dona
tū est timorē domini h̄fe.
Timor domini ē initium
dilectiōis ei⁹. O soror: di
lecta nulla res nos sic ab

si peccato custodit inu-
nes. sicut timor inferni &
amor dei. Deū timere est
nulla mala facere. & nul-
la bona q̄ faciēda sunt p̄te-
rere. Timor dñi est fons
sapie. Timēti dominū be-
ne erit in extremis & i die
mortis sue benedicet. So-
ror venerabilis bonū est
nobis timere deum: qz ti-
mor domini expellit pec-
catum. Timor domini sp̄-
emēdat. timor domini re-
p̄mit vitius. Timor dñi
cautū facit hoiez atqz solli-
citū. Ubi vero timor nō ē
Ibi p̄ditio est aīe. Ubi ti-
mor non est: ibi dissolutio
vite est. Ubi timor nō ē:
ibi est abundantia pctōx.
Igit̄ honesta virgo timor
& spes semp̄ sunt in corde
tuo. pariter sunt i te timor
& fiducia. Spes & metus
pariter p̄senerēt i te. Sic
spera in misericordia dei
vt timeas ei⁹ iusticiā. Sz
tamē soror mihi in christo
amabilis volo te scire q̄t-
tuor eē timores. vz. huma-
nū seruile initialē & castū.
humanus timor est vt ait

mus pati picula carnis.
vel p̄dere bona mūdi p̄p̄t
qđ peccam⁹. Hic mūda-
nus timor malus est. & in
primo gradu cum mūdo
deseritur. quē domin⁹ in
euangelio p̄hibet dicens.
 Nolite timere eos q̄ occi-
dūt corpus &c. Scđs ti-
mor ē seruilis. vt ait Bea-
tus Augustinus. Cū timo-
re gelēne homo recedit a
peccato & oīa bona q̄ fac-
nō p̄pter dilectionez dei.
sed p̄pter timorē iferni fa-
cit. Ille quasi fr̄ns timet:
qui bonū q̄ facit nō timo-
re āmittendi bonū q̄ non
amat. sed timorē patiendi
malū q̄ formidat facere.
Ille non timet p̄dere am-
plexus pulcherrimi sp̄si
sed timet ne mutet̄ in pe-
nas inferni. De hoc fr̄uli
timore ait paulus aposto-
lus. Mō. n. accepistis spi-
ritū fr̄ututis iterū in timo-
re: sz accepistis sp̄z ado-
ptionis filioz. i. sp̄z filia-
lē. Bon⁹ est iste fr̄ulis ti-
mor & utilis lz insufficiēs
& imp̄fectus p̄ quē crescit
paulatim p̄suetudo iusti-
tie. Cū incipit hō credere

diem iudicij: incipit time-
re. Si cepit credere: cepit
& timere. s; qui adhuc ti-
met: nō h; pfectā fiduciā
in die iudicij. Mōdū ē in
illo perfecta charitas qui
adhuc timet. Q: si pfecta
in illo esset charitas nō ti-
meret. pfecta charitas fa-
ceret in hoīe pfectā iusti-
tiā & hō nō haberet vñ ti-
meret: s; hēret vnde desi-
deraret: vt trāseat in iqtas
& veniat regnū dei: qd est
perfecta charitas: nisi pfe-
cta scūtās? Ille h; in se p-
fectā charitatē qui pfecte
vuit. Qui perfecte vuit:
nō h; vnde in inferno dā-
net. s; vnde in celo coro-
net. Qui perfectā h; in se
charitatē nō timet in ifer-
no puniri. s; sperat ī celo
cū deo gliari. Unde dī in
psalmo. Glorabunt in te
oēs qui diligūt nomē tuū.
ergo timor: nō est in chari-
tate. sed perfecta charitas
foras mittit timorem. Ti-
mor prius venit in corde
hoīs. vt pparet locū cha-
ritati. Huic seruilis timori
succedit tertius timor v; z
initialis: quādo hō icipit

facere bonum ppter dile-
ctionē dei. q̄ antea facie-
bat ppter timorē inferni.
de hoc initiali timore. ait
Dauid ppheta ī psalmo.
Initiū sapie timor domi-
ni. Initialis timor est qñ
hō incipit amare deū quē
ante timebat. Et sic exclu-
dit a corde seruilis timor
Huic initiali timori succe-
dit quart' timor. s. castus.
per quē timem' ne spōsus
.s. xps tardet ne discedat
a nobis. ne eū offendam'
ne in eū peccem' & ne euz
perdamus. Timor iste. s.
castus de amore descēdit.
Timor iste de amore na-
scit'. de hoc timore legit' ī
psalmo. Timor dñi sciūs
pmanet in seculuz seculi.
In corde hoīs pu' venit
timor. Et quare venit: vt
charitati locū pparet. Cū
autē charitas ceperit ha-
bitare ī corde hoīs. timor
qui ei preparauerat locuz
mittit foras. Et quāto ma-
gis charitas crescit in cor-
de hoīs tāto magis timor
decrescit: quāto maior est
charitas in corde hoīs: tā-
to minor est ibi timor: q̄re

qz charitas mittit euz fo-
ras. Audi soror dilecta cō-
gruentē similitudinē. sepe
videm⁹ per setā introduci
linū qñ aliqd suitur prius
ītrat seta: ⁊ post setaz ītrat
linū. Sic timor pri⁹ ītrat
in mēte hoīs: ⁊ post timo-
rē ītrat charitas. Jō ītrat
timor vt introducat chari-
tatē. Sed postq̄ ītrat cha-
ritas: foras mittit timorē.
Timor iste sanctus ē: qz ī
mēte hoīs generat sancti-
tatē. Timor iste sc̄tūs est:
qui ītroducit ī mentē hoīs
p̄fectā charitatē. perfecta
etenī charitas perfecta est
sanctitas. Timor iste ca-
stus est: qz nō recipit adul-
terinū amorē. s. qz deū sup
oīa diligit: ⁊ nihil amor
illius p̄pōit. Etiā timor
iste dicit̄ filialis: qz nō ti-
met deū q̄si seruus crude-
lem dñm s; q̄si filius p̄rēz
dulcissimū. Hic timor idē
dicit̄ filialis: qz nō timet
quasi seru⁹: sed q̄si fili⁹: s;
qd est q̄ ait David p̄phe-
ta. Timor domini factus
p̄manet in seculuz seculi.
Cū Joānes dicat: p̄fecta
charitas foras mittit timo-

rem: Hoc est q̄ superius
diximus: qz ille h; castus
⁊ sanctū timorē qui deuz
nō timet p̄pter penas īfer-
ni: vel p̄pter supplicia ge-
hēne sed cum reuerētia ⁊
amore. ⁊ hic timor. s. reue-
rētia dei p̄manet ī seculuz
seculi. Ille vō qui deū ti-
met p̄pter penas inferna-
bz in se timorē castū: s; ser-
uilē. qz nō h; p̄fectā chari-
tatē. Si enī deū p̄fecte di-
ligeret p̄fectā in se iustitiā
haberet: ⁊ deū non p̄pter
penas: sed cū reuerētia ⁊
amore timeret. Et ideo ti-
mor pene nō est in chari-
tate: qz p̄fecta charitas eū
foras mittit. Aliter timet
seru⁹ dominū. atq; aliter
timet filius patrē: seru⁹ ti-
met dominū cū despera-
tione ⁊ odio. fili⁹ timet pa-
trē cū reuerētia ⁊ amore.
Nūc igit̄ soror reuerēdissi-
ma moneo te vt timeas
deū cū amore ⁊ reueren-
tia. Molo enī vt semp ia-
ceas sub iugo timoris de-
pressa. sed vt p̄surgas per
dilectionē ad deū patrez
tuū qui te creauit quasi fi-
liā. Etiā te moneo vt deū

caste diligas & nihil amo-
ri eius preponas. s; vt pro
amore ei' oia q̄ i hoc mū-
do sunt despicias. Iterum
admoneo te atq; rogo ho-
nestissima virgo: vt corri-
gas vitā tuā cū oi studio.
ita vt sit sermo tuus pud-
icus: incessus honest'. vul-
tus humilis. lingua affabi-
lis. mēs plena dilectiōe.
manus plena operatiōe.
inuante domino. sine quo
nihil boni poteris facere.
Amatissima mihi in chri-
sto soror si me q̄si fratrem
audieris. & deū i toto cor-
de tuo timueris. mltā bo-
na nō solū in hac vita. sed
& in futura hēbis. Amen.

De charitate. ser. v.

Introduxit me r̄x
i cellam vinariā.
& ordinauit i me
charitatem. Cellam vinaria
ecclesia est. in qua ē vinū
euāgelice p̄dicatiōis. In
hanc ergo cellam amica
sponsi scilicet sancta aīa i-
troducitur: atq; in ea chari-
tas ordinatur: q; nō sunt eq̄
liter oia diligēda s; diffe-
rent. Nō debētus equalr
oia diligere: sed alia min'

& alia magis. Nam scire
quid facere debeamus. &
nescire ordinē faciendi. p-
fecta scia nō est. Si nō di-
ligimus ea q̄ diligere de-
bemus vel si diligam' ea
que diligere nō debemus
ordinatā charitatē nō ha-
bem'. Et si plus diligim'
ea q̄ minus diligere debe-
mus. vel si min' diligim'
ea que plus diligere obe-
mus: ordinatā charitatez
nō tenemus. Hec ē ergo
ordiata charitas: Ut deū
ante oia & sup oia diliga-
mus. Debemus deū dili-
gere ex toto corde. i. ex to-
to itellectu: & ex tota aīa
& ex tota volūtate: & ex to-
ta mente: & ex tota memo-
ria: vt oēm itellectū & oēs
cogitatiōes nostras & oēs
vitā nostrā ad euz diriga-
mus: a quo oia bona ha-
bemus. Et vt nulla pars
vite nr̄e ociosa reliquat':
s; quicqd in aīam venerit
illuc dirigat' vbi impetus
dilectiōis currit. Igit' so-
ror carissima dignissimuz
est & valde nobis necessa-
rium: vt deum in omnib'
& super omnia diligamus

qui est summū bonū. Sū
mam ergo bonum dilige
re sūma ē beatitudo. Quā
to quisq; deum ampli⁹ di
lexerit: tāto magis beatus
erit. Qui deū diligit bon⁹
est. Si bonus ē: ergo bea
tus. Un̄ Salomon in can
ticis canticorū. fortis ē ut
mors dilectio. Un̄ dei di
lectio fortis eē vt mors dī
q; sicut mors violēter sepa
rat aīam a corpe: ita dile
ctio dei violenter separat
hoīem a mūdano & carna
li amoī. Vere dei dilectio
fortis est vt mors: q; dum
per dilectionē dei a vitijs
mortificāur: q; mors agit ī
sensibus corpis: hoc agit
dilectio dei in seculi cupi
ditatib⁹. Deus diligēdus
est ppter semetipsū: q; est
sūme bonus & q nos crea
uit ex nihilo. Caritas ē di
lectō q diligit deus ppter
se & pxi⁹ ppter deū. In
p̄rio loco diligit de⁹: sicut
iam dictū est in oib⁹ & sup
oīa. In secūdo vero diligi
tur pertinēs ad dilectionē
dei: q; est maximū māda
tum. Alterū vero ptinens
ad dilectionē pxi⁹: q; est

simile illi. Sicut. n. scriptū
est. Diliges dñm deū tuū
& proximū tuū sicut teipm
Ac si diceret. Ad hoc de
bes proximū tuū diligere
ad id quod diligis teipm:
s. vt bonus sit: & vt ad vitā
eternā puenire possit. De
hac dilectiōe dei & pxi⁹
in canticis canticorū spon
sus. s. xp̄s loquit sponse. s.
ecclesie aīe sancte dicens.
Quā pulchre sunt māme
tue soror mea sponsa: & o
dor vngūctoz tuorū super
oīa aromata. Quid p mā
mas cōuenientius in hoc
loco: q; ipsa dilectio dei &
pxi⁹ de q; superius di
xi⁹ itelligit p q; māmas
mēs sancta oēs sensus su
os per suam dilectionē nu
trit cū deo suo caritatis cō
iunctione cōglutināt: & p
xi⁹ suis quicqd boni po
test largit. Et odor vngū
torū tuorum super oīa aro
mata. Per vngūta quip
pe ipsas virtutes q; ex cha
ritate nascuntur intelli
mus. Debemus p̄rios no
stros in bono diligere: q;
qui ī malo diligit pxi⁹:
nō diligit pxi⁹ sed odio

habet. Qui non diligit fratrem suum quem videt: deum quem non videt quomodo potest diligere. nequaquam. Igitur diligamus nos ad invicem: quia caritas ex deo est. Et qui diligit fratrem suum ex deo natus est et videt deum. qui diligit fratrem suum quem videt oculis corporis videt oculis mentis in se manentem deum. scilicet charitatem: quia deus caritas est: et qui non diligit fratrem suum quem videt oculis corporis: non videt oculis mentis in se manentem deum. scilicet charitatem quia si in eo esset caritas: deus esset in eo quia deus caritas est. Debemus et diligere propinquos nostros si boni sunt et si deo serviunt. Plus debemus diligere extraneos quia nobis sunt coniuncti vinculo charitatis christi quam propinquos qui deum non diligunt nec deo serviunt. quare quia sancio: est copula cordium quam corporum. Omnes fideles homines debemus diligere: sed cum omnibus prodesse non possumus. Illis maxime consulendum est qui pro locorum et temporum vel quo-

rumlibet rerum opportunitatibus constrictus nobis quasi quadam sorte coniungunt: pari dilectione est optanda vita eterna omnibus hominibus. Omnes homines affectu charitatis debemus diligere. scilicet ut deo serviatur: et ut salvi fiant. Sed per opera misericordie non debemus hominibus equaliter impedere: sed alijs minus atque alijs magis. Soror dilecta si veram et perfectam charitatem volumus custodire ad eternam patriam deo adiuvante possumus pervenire. Preterea debemus diligere inimicos nostros propter deum sicut et ipse ait in evangelio Diligite inimicos vestros benefacite his qui oderunt vos: et orate pro persequentibus et calumniantibus vos ut sitis filii patris vestri qui in celis est. Igitur venerabilis soror necessaria est nobis caritas sine qua nullus potest placere deo. Deum non diligit qui hominem odit Nec deum diligit qui dei precepta contemnit. Caritas est radix omnium virtutum. Sine charitate. n. quodcumque

acim? nihil nobis pdest.
Mostru studium est vacu-
um si no habemus chari-
tatem: que deus e. Ibi re-
gnat carnalis cupiditas:
vbi non est dei charitas.
Tuc ho est perfectus: qn
est charitate plenus. Sine
amore charitatis: quis q-
q recte credat ad beatitu-
dinem pervenire no pot.
Tanta est et virtus chari-
tatis que si desit frustra ha-
bent cetera virtutes: si ad-
sit recte habent oia. Qui
deu non diligit: nec seipm
diligit. Nunc ergo moneo
te honestissima virgo vt p
amore coniungaris inuisi-
bili sponso Jesu christo: et
vt ardeas eius desiderio.
Nulla iaq in mundo sut
concupiscas. Longitudinē
presentis vite penam exti-
mes: exire de secula festi-
nes: nullam consolationē
presentis vite recipias: sz
ad christum quem diligis
tota mente suspires ferue-
as: anheles: anxieris etiā
ipsa salus tui corporis cau-
sa amoris thasti fiat tibi
vilis vulnere amoris tran-
sigeris: ita vt recte valeas

dicere: vulnerata charita-
te ego sum. Soror in chri-
sto dilecta mihi audi ver-
ba Jesu christi sponsi tui.
Qui diligit me: diligetur
a patre meo: et ego diligā
eum et manifestabo ei me
ipsum. Dilige ergo eum
carissima i hac vita: vt ipe
te dignetur diligere cū pa-
tre in eterna beatitudine.
Amen.

De primordijs conuer-
sorum. Sermo. vi.

Inchoantibus pre-
mium pmittit: sed
perseuerantib? da-
tur sicut scriptum est. Qui
perseuerauerit vsq i finē:
hic saluus erit. Tunc enī
placet deo nostra conuer-
sio: qn bonū q inchoam?
vsq in finem producem?
sicut. n. scriptū est. Ue his
qui sustinētiā perdidērūt.
i. bonū opus nō consuma-
uerunt. Sunt multi hoies
qui ex sola mētis deuotio-
ne conuertunt ad deum.
Multi et coacti plagis cō-
uertunt ad deū qui ex de-
uotione non conuerteban-
tur sicut in psalmo legit:
In chamo et freno maxil

las eorum cōstringe: qui nō
app:orināt ad te. Oīs cō
uersus a fletu icipiat pctō
rū: & sic transeat ad deside
rium celestiuū bonorū. So
ror carissima p̄ns debem⁹
mala q̄ fecim⁹: lachrymis
lauare: vt tūc mūdamentis
acie ad q̄ querim⁹ cōtem
plamur: vt dū antea a no
bis plorando detegit cal
ligo pcti: mūdatis cordis
oculis albe facta inspiciāt
Necesse est oī cōuerso vt
post timorē p̄surgat ad de
um p̄ dilectionē q̄si filius:
ne semp̄ sub timore iaceat
sicut seru⁹. Moniter p̄uer
si blādis verbis sūt cōsolā
di: ne si exasperari ceperit
territi ad p̄iora pctā recu
rāt. qui. n. nouitiū cū sua
uitate & dulcedine nō do
cet: & castigat: plus nonit
exaspare q̄ corrigere: p̄ri⁹
corrigendus & castigandus
est nouitijs a prauo operē
deinde a cogitatione. Oīs
noua p̄uersio: adhuc p̄usti
ne vite h̄z pro mixtionez.
Propterea nequaq̄z vlla
virtus ad oculos hoīuz d̄z
exire donec vetus cōuersa
tio fundit⁹ ab aīo exurpe

tur. Tūc magis grauari se
quifq̄ ipulsi vitioz cogno
scit qm̄ in seruitiū dei acce
dit. Sicut p̄pls israel gra
uio: onere ab egyptijs p̄
mitur cū per Moysen di
uina cognitio aperit. Uti
tia. n. in hoīem ante p̄uer
sionē habēt pacem: quādo
aut expellūt: graui⁹ cōtra
hoīem insurgunt. Multi
p̄ri⁹ p̄uersionē motū libidi
nis sustinēt: quē tū non ad
dānationē tollerāt sed ad
probationē sustinēt. s. vt sp̄
habeāt hostē cui resistent
pro excutiēda inertia: duz
tū nō p̄sentiant. Remissa
p̄uersio multos in p̄tinuos
errores deducit: ac vinēdi
corpe resoluit. Lepidus i
p̄uersatiōe ociosa verba &
vanas cogitatiōes noxias
esse nō p̄spicit sed cū aīus
a corpe mētis euigilant:
ea q̄ leuia extimabāt: p̄fe
stū q̄si p̄traria & horreda
p̄timescit. fraus & desidia
timēda sūt in oī opere dei
fraudē deo facim⁹ qm̄ nō
deū: sed nos metipsos de
bono opere nostro lauda
mus. Desidiaz facimus:
quādo per torporem lan

guidi ea que dei sunt ope
ramur. Vis ars hui' secu
li strenuos hz amatores:
et ad exequendū promptissi
mos. Quare: qz p̄sentem
habet remunerationē sui
opis. Ars v̄o diuini timo
ris multos habz sectatores
tepidos lāguidos: pigritie
inertia p̄gelatos. Sz hoc
proinde fit: qz merces la
boris eoz nō in presentivi
ta: sed in futura dabitur.
Qui nouiter sūt p̄uersi ad
deū: nō debēt in exteriori
bus curis p̄ouehi. Mā si
ip̄licentur: statim q̄si arbu
scula plātata: et nec dū ra
dice p̄refixa p̄cutiunt p̄
riter et arescunt. tamē va
let p̄uersis pro anīe salute
mutatio loci. Sepe tamē
dū mutat̄ locus mutatur
etiā mentis affectus. Con
gruuz est. n. ande etiā q̄sqz
corporaliter receder̄: vbi
se meminit vicis deseruis
se. Soror venerabilis au
di que dico. Multi cōuer
tunt̄ ad deum non tamen
mēte q̄z corpe: qz nos sine
gravi gemitu dicere non
possuimus: habitum reli
gionis habent: sed mentē

religiosam non hnt. Multi
habent religionis aiunt
Multi enim ad conuersi
onem veniunt nō tam pro
pter anime salutē: q̄z pro
pter corp̄is necessitatē qui
non deū colunt: sed ven
trem suū: de quibus apl̄s
ait: quoz deus venter est.
Non est intētio eoz vt di
gne deo seruiāt sed vt bñ
comedant et bibant et vt
bñ vestiātur. et vt bene sit
eis in hoc seculo. Et quia
terrena diligunt celestia p̄
dunt. Et sic ait domin' in
euangelio: recipiunt suaz
mercedem in hoc seculo.
Unde soror dilecta cauē
dum nobis est: ne transito
ria et terrena plusq̄z opor
tet diligamus. Ideo psal
mista nos admonet dicēs
Diuitie si affluant nolite
cor̄ apponere Terrena q̄
dem nobis in vsu esse de
bent: celestia vero in desi
derio. Terrena debemus
expendere: celestia deside
rare. Est enim quedaz ad
mirabilis et magna multi
tudo dulcedinis: que ab
scondit de his q̄z diligunt
eum. De qua scriptuz est

q: oculus nō vidit nec au-
ris audiuit nec in cor ho-
minis ascendit: que prepa-
rauit deus diligentibus se
Unde propheta. Satiabuntur inquit cum appa-
ruerit gloria tua. Soror in
christo amabilis: ergo illa
sanctas sit misericordia fe-
licitas. Amen.

De conuersione. Ser-
mo septimus.

Omnino dicit in
euangelio. Qui
vult venire post
me abneget semetipsum ⁊
tollat crucem suam ⁊ seq̄-
tur me. Sed quid ē semet
ipsum abnegare nisi volu-
ptatibus proprijs renūcia-
re. Ut qui supbus erat sit
humilis. ⁊ qui iracundus
sit mansuetus. ⁊ qui luxu-
riosus sit castus. ⁊ qui erat
ebriosus sit sobrius. ⁊ qui
erat auar⁹ sit largus. Nam
si ita quisque renūtiat om-
nibus que possidet vt nō
renuntiet suis prauis mo-
ribus est christi discipul⁹.
Qui renuntiat suis rebus
sua abnegat. Qui non re-
nūtiat suis prauis morib⁹
semetipsum abnegat. Ea

que amatores seculi dili-
gunt serui dei velut aduer-
sa refugiūt. Serui dei pl⁹
gaudent aduersitatib⁹ mū-
di q̄ prosperitatibus dele-
ctantur: soror carissima ea
que in hoc mūdo sunt ser-
uis dei contraria sunt vt
dum ista aduersa sentiunt
ad celeste regnū cum sum-
mo desiderio suspirent.

Magna apud deū reful-
get gratia que huic mūdo
contemptibilis est. Nam
re vna necesse est vt que
mūdo odit diligantur a
deo. Sancti viri peregrini
sunt ⁊ hospites in hoc
seculo: vnde reprehendi-
tur petrus q̄ tabernaculū
in monte fieri voluerit: q̄
sanctis in hoc mundo ta-
bernaculum non est qui-
bus prima ⁊ domus in ce-
lo est: soror venerabilis cū
cta tēporalia quasi herbe
marcentes siccātur ⁊ trā-
seunt: ⁊ ideo eternis re-
bus que nūquam arescūt
recte serui dei ista contem-
nant ⁊ despiciunt quia in
eis nullam stabilitatem as-
piciunt. Sancti viri qui
perfecte seculū contem-
nunt

nunt ita hinc mūdo mori/
unt vt soli deo viuere de/
lectent. Et quāto se a con/
uersatōe hui⁹ seculi subtra/
būt tāto magis oculis mē/
tis pñā dei ⁊ angelice so/
cietatis frequentiā p̄tēplā/
tur q̄uis de⁹ in medio ho/
minum carnaliū vitā ele/
ctorū protegat tñ valde ra/
rū est vt hō inter seculi vo/
luptates posit⁹ a peccatis
sit alien⁹. Nō erit semp se/
curus qui periculo fuerit
p̄xim⁹. Soror dilecta bo/
nuz est vt hō sit corporaliter
remot⁹ a mūdo sed multo
est meli⁹ vt sit voluntate e/
lōgatus a seculo. Ergo il/
le est perfect⁹: qui mēte ⁊
corpe a seculo est elōgat⁹.
Unde bñs Job Onager
p̄tenuit ciuitatē. Et fuis
dei p̄tenuit seculariū ho/
minū societate. Qui perfe/
cte mūdū despiciūt aduer/
sa vite n̄re appetūt ⁊ pro/
spera p̄tenuūt ⁊ dū ab eis
vita hec p̄tenuit celestis
innemat. Lōge quippe a
deo est aīus: cui hec mise/
rabilis vita dulcis ē. Iste
enim qd de celestib⁹ con/
cupiscat vl' qd de terrenis

despiciat ignorat. Mā fieri
scriptū est: qui apponit sci/
entiā appōit dolorē. Quā/
to hō plus pō: supna co/
gnoscere qui p̄cupiscat: tā/
to ampli⁹ dolet d̄z de ter/
renis ⁊ trāsitorijs reb⁹ qui/
bus inuoluit. Serui dei q
parentū suorū utilitatē pro/
curāt a dei amore se sepa/
rant vñ spūalis ita p̄des/
se d̄z suis parētib⁹: vt dūz
illis grām carnis prestare
studet: ipse a spūali opere
vel p̄posito non declinet.
Soror in xp̄o dilecta: mi/
hi audi sniam beati Isido/
ri. Multi canonicorū mo/
nachorū. sc̄timonializ fe/
minarū: p̄ amorū suorū pa/
rentū inuoluūtur terrenis
curis: ⁊ forensib⁹ iurgis
ac negocijs: ⁊ tēporali sa/
lute suorū parentū perdūt
anias suas: tamen ordinata
discretio est: vt q̄ extrane/
is misericorditer impēdi/
tur: parentib⁹ nō negetur.
Dignū est vt dem⁹ paren/
tibus n̄ris q̄ mediocriter
damus extraneis: parenti/
bus. n. carnaliter p̄statur:
q̄ extraneis pie impendi/
tur: hōesta soror: nō debe

mus odio hęc parētes no-
stros sed impedimenta eorū
qui nos a recto itinere de-
uiant per vaccas filisteoz
que ducebāt archā dñi ad
terrā israel: itelligimus fi-
guram eoz: ppter deū de-
reliquerūt seculū. Mā phi-
listei sicut iūxerūt vaccas
plastro vitulosq; eoz re-
dixerūt domi: ⁊ sup plan-
strū imposuerūt archā te-
stamēti dñi: ita iugū xpi le-
ue ⁊ suauē: imposū est su-
per ceruices seruorū dei.
Et sic vacce amore filiorū
suoꝝ mugiebāt ⁊ tñ nō de-
clinabāt ad dextram neq;
ad sinistrā: sed recto trami-
te incedebant vsq; bethie-
mes qui erat introitu ter-
re israel: ita serui dei recto
tramite incedere debent:
⁊ pro amore parentū suoꝝ
rū nō debēt ad dextrā ne-
q; ad sinistrā declinare a
bono ope vel pposito: sed
recto itinere vsq; ad beth-
semas. i. vsq; ad introitū
celestis regni puenire. Et
sic vacce pro filiis suis mu-
giendo pergebāt. ita cōue-
nit seruis dei: pro parenti-
bus suis mugire. i. pro eis

debent orare: vt bñ sit eis
⁊ vt a malo liberent atq;
in bono pfirmēt. Soror
in xpo amabilis mihi: sic
superius dixi tibi: non de-
bemus parētes nros odio
hęc. sed diligere: sed sic ait
brūs Augu. Si in via dei
nobis fuerint q;: nec se-
pultura a nobis illis debe-
tur. Tu carissima egressa
es cuz Abraā de terra tua
⁊ de cognatōe tua ⁊ dō do-
mo pñis tui: ⁊ vēisti in ter-
ram q; deus mōstrauit ti-
bi. i. in monasteriū. Obse-
cro ergo vt pseueres in eo
bñ viuendo: quiescas in si-
nu eiusdē abrahe: hoc est i-
btā requie: vt post morteꝝ
tuaz possis requiescē. Tu
soror mihi in xpo dilecta:
cū Lotb egressa es dō So-
doma. i. de seculari vitas
iō moneo te ne cū vxore il-
lius retro respicias: ne qđ
absit in exēplū pueritatis
oibus hoibus fias. Sz ro-
go vt cuz lotb in monte. i.
monasterio saluāte facias
⁊ alijs exēplū sanctitatis
tribuas. Tu honesta virgo
egressa es cum Josue de
egypto hoc est de seculo

et cum eo moreris in deser-
to. i. in monasterio in quo
deus manna pluit tibi. hoc est
panem celestis verbi dat ti-
bi: Iocundus soror amantissima
in christo mihi: moneo te ut
perseveres in monasterio si-
cut cepisti et in eo vigilan-
do orando persallendo contra
diabolum viriliter pugnan-
do ad postremum devictis
hostibus cunctis atque omnibus
seculi delectationibus super-
ratus cum eodem ioseph per-
venire possis ad terram pro-
missionis: hoc est ad beati-
tudinem vite celestis: atque
ibi videre merearis faciem
idei solis. amen. ¶ De
contemptu mundi. ser. viij.

Soror carissima au-
di dominum Jesum christum
dicentem in evangelio.
Omnes qui reliquerint domum aut
patrem aut matrem: aut fratres:
aut sorores aut filios: aut
agros propter nomen meum: cen-
tuplum accipiet et vitam eter-
nam possidebit. Unum valde
bonum est nobis omnia terrena
propter nomen domini relinquere.
ut ab eo possimus celestia
accipere. Quicumque volue-
rit esse amicus huius seculi

inimicus dei erit. Igitur so-
ror in christo amabilis non di-
ligamus mundum ne inimi-
cum deum habeamus. faci-
le contemni omnia. qui se quo-
tidie morturum extimat. si
quotidie mortem nostram ad
memoriam reducimus. libere
omnia terrena despiciamus.
¶ Si diem mortis nostre in-
mente habemus. cito omnia que
in hoc mundo sunt respici-
mus. ¶ Interrogatio.
¶ O frater mi libere pro-
pter nomen domini omnia que in
hoc mundo sunt relinque-
rem: si aliquid haberem: sed
quod non habeo aurum neque
argentum: neque divitias hu-
ius mundi: nescio quid re-
linquam propter nomen do-
mini. ¶ Responsio. ¶ O
sponsa christi omnia multum re-
lings: si voluntatem habendi
dimittis. multum dimittis
si desiderium huius mundi postpōis
multum relings: si carnalia
desideria deseris: multum
relings: si delectationem hu-
ius mundi propter deum de-
spicis: multum dimittis si
cupiditatibus et desideriis
terrenis renuncias: plus
amat deus hominum animas

¶ diuitias terrenas: de
plus diligit mentē mūdā
et scām q̄ terrenā substā
tiam. soror: venerabilis: re
gnū dei tm̄ valet quantum
habes. Deus a te nō req̄
rit q̄ tibi non dedit. Ergo
tu hoc da illi q̄ ille dedit
tibi. s. mentē scām: castā
mūdā: ppdicā: religiosā
timoratā ac bonis morib⁹
ornatā. Igr̄ honesta soror
regnū dei tantū valet quā
tum es tu. Trade te ipsā
xp̄o: et cōpera regnū eius
ab illo. Non turbetur de
precio: precū nō te turbet
Nō tibi videat̄ difficile.
Nō sit tibi graue: quoniā
iesus xp̄s rex celoz̄ semet
ipsum dedit: vt te de pote
state diaboli liberaret: et
deo patri acquireret. Er
go libēter da te metipsam
illi: qui te redemit de ma
nu inimici. Integrā te da
illi: q̄ ille vt te saluaret in
tegrum se tradidit. Dile
cta mihi in xp̄o soror: con
tēne terrenas diuitias: vt
acgrē possis celestes. Di
uitie pducunt hoīem vsq̄
ad periculū corpis et aīe.
Diuitie p̄trabunt hoīem

vsq̄ ad mortē. Multi pro
pter opes periclitati sunt:
et multi p̄pter diuitias ipe
riculū deuenerūt. Multi
exitiabiles fiunt diuitie.
Opes multis hoībus ge
nerauerūt mortē. Nunq̄
habēt requiē mentis: qui
curis terrenis se implicāt
Sollicitudines. n. rerum
mentē cōturbant. Mens
occupata in terrenis curis
semp̄ est in angustijs. Ve
nerabilis spōsa xp̄i: si ergo
vis eē quieta nihil ex his
que in seculo sunt queras.
Semp̄ requiē mētis habe
bis: si a te mundi cura re
moueris: sp̄ hēbis pacem
mētis: si te a strepitu terre
narū actionū subtraxeris:
q̄ diuitie nunq̄ sine pctō
acgrunt. Nullus admini
strat res terrenas sine pec
cato. Valde rarus est qui
diuitias possidēt ad requiē
em pueniāt: qui curis ter
renis se implicat ab amore
dei se sepat. Qui defigit ī
amorē tp̄aliū rex: in deo
nullatenus delectat̄. Cure
tp̄aliū rex ab intentiōe di
auertūt aīum. Mēo pōt s̄
amplecti gliā dei et gliā

seculi. Nemo potest diligere simul christum et seculum. Difficile est simul seruire celestibus curis et terrenis negociis. Difficile est deum simul et mundum diligere. Nemo potest simul perfecte deum et mundum diligere. Uterque autem simul equaliter amari non potest honesta virgo audi quod dico: quoniam quis homo in gloria seculi fulgeat quoniam quis purpura et auro vestitus sit. quoniam quis preciosis vestimentis indutus sit. quoniam quis secularibus vestibus ornatus appareat. quoniam quis gemis ac lapidibus decoratus resplendat. quoniam quis preciosa habitum redimittens iacet. quoniam quis sit multitudine suorum circumdatus. quoniam quis sit excubantium armis protectus. quoniam quis sit innumeris obsequentium cuneis stipatus. quoniam quis agminibus tutus. Semper est in pena. semper est in angustia semper est in luctu. semper est in periculo. semper in fidei stratibus manet. sed turbatur in lectis aureis iacet. sed infirmus in lectis argenteis cubat sed fragilis in pluma iacet: tamen fragilis et mortalis est. Soror amantissima in christo mi-

hi. Non hec dixi tibi ut cognoscas quod vana est gloria huius mundi felicitas huius mundi brevis est. modica est huius seculi gloria. Caduca est et fragilis temporalis potentia. Igitur venerabilis virgo ut acquirere possis celestes diuitias contemne terrenas libere exspice terrena ut pervenire possis ad celestia bona: respice transitoria ut habere merearis eterna da parva ut a deo consequaris magna. fuge in terra societatem hominum ut in celo habeam societatem angelorum. ad quem te perducere dignetur ille qui te redimit precioso suo sanguine. Amen.

De habitu. sermo. ix.

Omninus noster iesus christus dicitur etiam. Ecce qui mollibus vestiuntur in domibus regum sunt. Mollia duntaxat vestimenta quae molle faciunt animam. Mollibus vestimentis delectatur regis curia. asperis vero et humilibus delectatur christi ecclesia. Talia duntaxat esse vestimenta suorum et ancillarum dei. in quibus nihil possit notari novitatis. nihil vanitatis. nihil superfluitatis. ni-

bil qđ p̄f̄eat ad supbiā . ⁊
ad vanāgl̄iam . Cū v̄iūs
M̄iero . n̄ fac̄ ornatū cleri
cū tenera vestis s̄ mundi
tia m̄eūs . Soror carissima
ḡ om̄em̄ nōim̄et̄ p̄os spi
ritualib̄ ornam̄tis . s̄ cha
ritate hūilitate mā̄suetudi
ne ⁊ ob̄ia ⁊ patientia: hec
sūt vestim̄ta q̄b̄ placere
poterimus iesu xp̄o celesti
sp̄ōso . xp̄s in̄sibil̄ spon̄sus
nō requit pulchritudinem
foris sed̄ int̄s sic̄ scriptū est
in ps̄ . Ois gl̄ia eī siue re
gis ab̄ int̄us . Igit̄ soror in
xp̄o amabil̄ diuinit̄e tue bo
ni mores sūt . pulchritudo
tua sit b̄ōa vita: carissima
opto vt̄ de te dicat̄ qđ in
cāticis cāticor̄ legit̄ . To
ta pulchra es aīca mea ⁊
macula n̄ ē in te . ⁊ it̄ex̄ ve
ni de libano coronaberis .
T̄ere b̄t̄a est illa aīa q̄ iesu
xp̄o sp̄ōso celesti fuit sine
macula . Sic ⁊ tu soror ve
nerabil̄ b̄t̄a eris si iesu xp̄o
sp̄ōso tuo sine macula ser
ueris . Stude ḡ placere
xp̄o nō p̄ciosis vestibus s̄
bonis morib̄ . nō pulchri
tudine carnis . sed pulchri
tudine m̄eūs . Stude pla

cere illi nō in facie sed in
corde . Vestim̄ta tua ⁊ cal
ciam̄ta nec nimīū sint p̄
ciosa nec multū vilia s̄ ex
moderato ⁊ cōpet̄i habi
tu . sic enim ait beat̄ Auḡ .
de semetip̄so . fateor de p̄
ciosa veste erubesco . Et
it̄ex̄ . Mō decet hanc p̄fes
sionē nō decet hāc ammo
nitionē . Mō decet hec mē
bra . Mō decet hos canos
bonesta virgo vestis pura
circūdet̄ tibi: non ad pul
chritudinē s̄ p̄pter corp̄is
necessitatē . vt̄ dū p̄ciosi ve
stim̄tis vestiris cadas in
turpitudinem aīe : q̄ q̄to
āplius corp̄ foras p̄ va
nāgl̄iam cōponit̄ at̄q̄ or
natur tanto interī aīa fe
datur ⁊ sordidat̄ . Igit̄ so
ror in xp̄o amabilis: p̄fes
sionē tuā habitū ⁊ incessū
demōstra . Sit ingressū tuū
simplicitas sit in motu pu
ritas: sit in gestu grauitas:
sit in incessū bonestas . Ni
hil dedecoris : nihil lasciu
ie nihil petulātie: nihil ī
solētie : nihil leuitatis in
incessū tuo appareat . An
ims enim in corp̄is ge
stu apparet . Vest̄ corp̄is

ris signū est mentis. Cor-
poris gestu aīus proditur:
Soro: carissima ergo in-
cessus tu' nō habeat ima-
ginē leuitatis. Incessus tu-
us nō offendat oculos alte-
rius. Nō p̄beas de te spe-
ctaculuz. Nō des alijs lo-
cū de te obtrectādi. Soro:
dilecta: munda p̄sciam tu-
am ab oī malitia vt felicit̄
dicatur tibi a iesu xp̄o sp̄o
so celesti: ecce tu pulchra
es amica mea ecce tu pul-
chra oculi tui columbarū
Dulchra v̄z p̄pter perfe-
ctionē corporis ⁊ mundi-
ciam cogitatiois. Ecce tu
pulchra es: habens mun-
dam ⁊ simplicem intenti-
tionē cordis q̄: cuncta bo-
na que agis: nō vt homini-
bus videaris s̄z vt soli dō
placeas operans. Oculos
habeas colūbarū q̄: tūc in-
munē custodis ab oī ma-
litia: ⁊ simulatione atq̄ fi-
ctione. soro: mibi in chri-
sto amantissima iō hoc di-
xi vt plus gaudeas itus in
anima de sanctis virtuti-
bus: q̄ foris in corpe de p̄-
ciosis vestibus. Unde dic̄
beatus Greg. Memo q̄p̄

pe vestimēta preciosa que-
rit: nisi ad inanem gloriā:
v̄z vt inde laudet: ⁊ vt ho-
norabilio: ceteris appare-
at. Memo. ii. vult p̄ciosis
vestibus indui nisi vbi ab
alijs possit videri. Ergo p̄
sola vanagloria vestimen-
tum p̄ciosum querit: v̄go
venerabilis in hoc cogno-
scimus: q̄d seculuz diligi-
mus q̄: preciosa vestimen-
ta amamus. Qui seculum
nō diligit: p̄ciosa vestimē-
ta nō querit. Quando ho-
mo gaudet de pulchritu-
dine corporis mens ei' et
longat̄ ab amore creato-
ris. Quāto amplius in cō-
positione corpis letamur
tanto magis a supno amo-
re disingimur. Quāto
plus in terrenis ⁊ trāsito-
rijs reb' gaudemus: tanto
min' celestia desideram'
vere maculā h̄z in se san-
ctimonialis femina si dili-
git preciosa vestimēta: nō
est sine macula christi sp̄o-
sa: si amat vestē preciosaz.
Ancilla christi que seculū
p̄fecte reliquit: vilia vesti-
mēta querit. Ancilla chri-
sti que preciosa vestimen-

ta desiderat: adhuc per se,
ete seculū non contempnit
Migra vestis insinuat hu
militatem mētis. Uile ve
stimentū denunciat mun
di contempnū. Migredo
velli munditiam ⁊ purita
tem demōstrat animi. Mi
grum vellum castitatis ⁊
sanctitatis est signū. Mūc
ergo reuerēdissima soror:
moneo te vt habitū quem
ostēdis specie: impleas ope.
Obsecro te vt habitū ordi
nis bonis omnes moribus:
sanctus est habitus: sanctus
sit animus: sicut scā sunt ve
stimēta sic opa tua sint san
cta: ⁊ sicut sacratū est velū
sic opus tuū sit sanctū non
aliud abscondas intus ⁊
aliud ostēdas foris. Mō sis
aliud in secreto ⁊ aliud in
publico: qualis vis habe
ri talis esto: qualis es i fa
cie: talis esto in operatio
ne: ⁊ qualis es in vultu: ta
lis esto in actu. Amen.

De cōpunctiōe. ser. x.

Compunctio cordis
est humilitas men
tis veniens de reco
rdatione peccati ⁊ de timo
re iudicij. Illa compun

ctio est pfecta: que repel
lit a se oēm delectationem
carnalium rex: ⁊ toto stu
dio mentis figit intentōez
suā in contemplatiōe dei.
Duplicē eē cōpunctionez
legim⁹: vnā. s. quā: propter
deū anīa cuiusq; serui dei
afficit. i. cū ad memoriaz
reducit mala q̄ fecit. Alte
ra vō cū suspicet ppter de
fideriū eterne vite. Quat
tuor modis cōpungit mēs
iusti hoīs. Hoc est memo
ria pctōz: recordatiōe fu
turarū penaz: cōsideratio
ne peregrinatiōis hui⁹ vi
te: desiderio superne p̄rie:
q̄tenus ad eā possit cito p
uenir. Oīs pctōz tūc se co
gnoscit visitari a dño quā
do cōpungitur ad lachry
mas. Mā ⁊ petrus tūc fle
nit: quādo in eū xps respe
xit: sicut scriptuz est. Et cō
uersus dñs respexit petrū
Qui statim egressus foras
fleuit amare. Unde etiaz
psalmista dicit. Respexit
⁊ commota est ⁊ contre
muit ēra. Tūc terra cōtre
miscit: quādo pctōz ad la
chrymas cōmouetur. Ad
moneo igit te soror: carissi

ma. vt in orōne cū lachry
mis ad memoriā reducas
pctā tua. q: qui nō hz cor
dis cōpunctiōne vel p̄triti
ōne nō hz mundā orōne.
Soro: mihi in x̄po amabi
lis. audi exēpla sanctorū: q
per cōpunctiōne & lachry
mas ap̄d deū obtinuerūt
veniā pctōz suoz. Anna
mater Samūelis per cō
punctiōnez & lachrymas
meruit h̄c filiū insup obti
nuit apud deum p̄phetie
donū. Dauid per cōpun
ctiōne & lachrymas obti
nuit veniā p̄petrati homi
cidij atq; adulterij. Sic
n. audiuit per p̄phetam.
Nō morieris. q: dñs tran
stulit pctū tuū. Pater
Thobias per cōpunctiō
ne & lachrymas meruit ac
cipe curationē cecitatis. &
p̄solatiōez paup̄tatis. Sic
enī dixit ei raphael ange
lus. Gaudiu: tibi sp̄ sit &
adiecit. forti aio esto. in p̄
rimo est vt a deo cureris.
Etia: maria magdalena p
cōpunctiōne & lachrymas
meruit dño audire. Re
mittuntē tibi pctā tua. So
ro: venerabilis. ideo exē

pla sanctorū p̄posui tibi.
vt lachryme per cōpuncti
ōne suaves sint tibi. bona
cōpunctio thesaurus ē de
siderabilis: & inenarrabi
le gaudiū in mēte hominis
Aia que in orōne h̄t com
punctiōne. p̄ficit ad salutē
Vir fortis nō est min⁹ lau
dandus in luctu: q̄ in bel
lo. Quia ergo post bap̄tis
mū inquinamus vitam
bap̄tizem⁹ lachrymis cō
scientiā nr̄as. Ubi lachry
me fuerint: ibi accenditur
sp̄ualis ignis qui illuminat
secreta mentis: lachryme
penitētiāz pro bap̄tizate
reputantē apud deū. So
ro: mihi in christo dilecta
si cōpunctiōne s̄m deum
habueris: btā eris. Cōpū
ctio cordis sanitas est ani
me. Compūctio mentis: il
luminatio est anime: quia
tūc aia illuminatur: quan
do ad lachrymas cōpun
gitur. Cōpunctio lachry
marū remissio est pctōraz
q: tūc pctā dimittuntē quā
do cum lachrymis ad me
moriā reducuntē. Cōpun
ctio sp̄m sanctūz reducit
ad s̄: q: cum sp̄s sanctus

mente visitatur: statim hō
pctā suā plorat. **C** Inter-
rogatio. **C** O frater mi q̄
so dic mihi que sunt cause
nostri doloris: pro q̄bus in
hac vita mortali ploram?
C Respōsio. **C** Soror di-
lecta: ploram? .s. pp̄ pecca-
ta n̄ra: & propter miseras
hui⁹ mūdi: ac pp̄ter cōpas-
sionē pximi: & pp̄ter dile-
ctionem celestis premij.
Propter pctā flebat ille q̄
dicebat. **L**anabo p̄ singu-
las noctes lectū meuz: la-
chrymis meis stratū meū
rigabo. Idem de miserijs
huius mūdi gemebat cuz
dicebat. **H**eu mihi qz in-
colatus meus plongatus
est: habitau cum habitati-
bus cedar multū icola su-
it anima mea. **D**ñs p̄ cō-
passionē fleuit: sup̄ **L**azay
& sup̄ ciuitatē **H**ierusalem
dicens. **Q**z si cognouisses
& tu etiā paulus apls qui
p̄cipit gaudere cū gauden-
tib⁹ & flere cū flentib⁹ per
cōpassionē & olebat dicēs.
Quis infirmat & ego nō in-
firmor? **C**um dilectōe ce-
lestis premij plorabāt iu-
sti dicētes. **S**up̄ flumina

babylonis illic sedim⁹ &
fleuimus: dū recordarētur
tui syon. **C**uita p̄ns incers ē:
qz est plena miserijs: qz nō
est in p̄ria sed in via. **M**ec-
est in domo sed in exilio:
In hoc mūdo nō sum⁹ in
n̄ra ciuitate: sed in p̄gri-
natione sicut scriptum est.
Nō habemus hic manē-
tem ciuitatē: sed futurā in-
quirim⁹. **S**oror dilecta iō
moneo te: vt p̄mo lugeas
pp̄ter pctā tuā: deinde pp̄-
pter miseras hui⁹ mundi
atqz cōpassiones pximi ad
postremuz vō pp̄ter dile-
ctionē dei ac celestis p̄mij
Honestā v̄go deprecare de-
um cū oī deuotiōe: vt des
tibi verā mētis cōpunctio-
nem & cordis stritionem.
Cōpunctio vnigenitū xp̄s
dei filium facit h̄re in se si-
cut dñs ipse ait. **E**go & p̄-
ueniemus & apud eū qui
me diligit mansionē facie-
mus. **U**bi lachryme abū-
dant: ibi graues cogitatio-
nes nō pp̄inquant: & si ali-
quando appropinquāt ibi
radices non habent. **L**a-
chryme apud deū semper
nobis dant fiduciam ma-

gna Soror in christo amabilis mihi: audi voces Iesu christi sponsi tui dicentis. Surge amica mea et veni per dilectiones iam enim ieiunium transiit imber abiit et recessit. flores apparuerunt in terra. tempus putationis aduenit. vox turturis audita est in terra nostra hoc est vox predicantium apostolorum in ecclesia. Turtur que est avis castissima. que in excelsis et in arboribus sepe nidificare vel morari solet. apostolos vel ceteros doctores significat. qui possunt dicere nostra conuersatio in celis est. que est gemitus huius pro christo. et significat ploratum sanctorum qui suos ad lamentum et fletum orantem dicentes. Misere estote et lugete. Igitur honesta uirgo accipe exemplum huius turturis et luge propter amorem iesu christi sponsi tui quia scilicet eum videre possis regnantem in solidio regni sui. Melius est tibi lugere cum amore iesu christi quam cum timore inferni. Pulchre sunt gene tue sicut turturis. Matura turturis est ut si per occasionem perdidit coniugem alterius am-

plius non querit. O sponsa christi assimilare et tu huic turturi. et propter iesum christum sponsum tuum amatores non queras alterum. O sponsa christi esto similis turturi et luge die ac nocte cum desiderio iesu christi sponsi tui quia iam ascendit ad celos: ut aliquando faciem illius uideri merearis in dextera patris. pulchre sunt gene tue sicut turturis. In generis solet esse uerecundia. Soror uenerabilis genas habes turturis. si pro uerecundia iesu christi sponsi tui nihil contra uoluntatem illius facis. genas habes turturis si cum amore et reuerentia christi ea que illi displicent postponis. genas habes turturis si propter christum alterum amicum non diligis. Igitur soror carissima indefinenter peccata tua cum lachrymis laua. quotidie laua tuas negligentias per conuersionem et lachrymas. Transgressiones tue ordinis sine intermissione ablue cum lachrymis. per lachrymas et conuersionem acquire tibi tuorum remissionem peccatorum: per lachrymas et crebra

suspiria. acquire tibi eterna gaudia. plange iniquitates tuas. Ad mala scelerum tuorum deplora. mala que egisti flecto commemora. Ad erroris unda te iriget. Compellat te plangere fluvius lachrymarum. Que gessisti prave: fletibus dele. que illicite promissisti lachrymas abluere. Modesta uirgo si peccata non ploraueris in hoc seculo. quando dictura es deo: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo carissima si iniquitates tuas non fleueris in hac mortalitate quando dicentes fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte? Ad oneo igitur te sponsa christi: ut in hac mortali vita lugeas peccata tua: ut consolari merearis in celesti patria: sic scriptum est. beati qui iungent quando ipsi consolabuntur.

De tristitia. ser. xi.

Omnino dicit in euangelio amen amen dico vobis: qui plorabitis et flebitis vos: mundus autem gaudebit. vos autem contristabimini: sed tristitia uestra uertetur in gaudium. etiam salomon ait. Cor gaudens exilarat

faciem: spiritus uero tristis deicitur in uerore anime. Amen? gaudens facit etatem floridam: spiritus uero tristis exiccatur ossa. fili in bonis non des querelam: et in omnidato non des tristitiam uerbi mali. Omnis plaga tristitia cordis est. Jocunditas cordis est uita hominis. Cor prauum dabit tristitiam: et homo sapiens resistet illi. per tristitiam festinat mors. tristitia flectit ceruicem cordis. Cor letum bonam facit ualitudinem. uero autem tristitia exiccant ossa. Etiam beatus Athanasius dicit. Homo tristis spiritus maliciat et contristat spiritum sanctum sibi a deo donatum. hoc et docet apostolus dicens. Nolite contristari spiritum sanctum qui habitat in uobis in quo signati estis in die redemptionis. Uide ergo soror charissima: ne contristes spiritum sanctum qui habitat in te: ne forte derelinquat te. Aufer a te dubietatem et animositatem. quia utriusque contristant spiritum sanctum. Aufer a te tristitiam: quia ipsa est soror dubietatis et animositatis. Certe tristitia secularis omnium

maloz spāum est pessima
rū: ⁊ nocet seruis dei. Tri
sticia secularis ledit ⁊ cō
terit: atq; allidit seruos di
Spūs. n. sc̄tus nō sustinet
tristitiā carnalē. Igit̄ soror
dilecta indue semp letitiā
spūalem: q̄ h̄z gr̄as apud
deū: oīs leticia spūalis sp̄
bona est: ⁊ bōa cogitat at
q; cōtēnit vanā tristitiam
Si leticia spūalis bona n̄
esset. nunq; p̄pheta dice
ret. Letamī in dño ⁊ exul
tate iusti. ⁊ gloriamini oēs
recti corde. Et itez letabi
tur iustus in dño ⁊ sp̄abit
in eo ⁊ laudabunt̄ omnes
recti corde. ¶ Interroga.
¶ O frater carissime: si tri
sticia mala est ⁊ nocet ser
uis dei qd̄ est qd̄ ait salo
mon. Co: sapientiuū vbi tri
sticia est. ⁊ cor stultoz vbi
est leticia. ¶ Responho.
¶ Soror venerabilis hoc
q̄ ait Salomō: Co: sapiē
tium vbi tristitia est: ⁊ cor
stultoz vbi ē leticia. Nō ē
itelligendus nisi de spūali
tristitia: ⁊ de seculari leti
cia. Ac si apertius diceret
Co: sapientiuū vbi tristicia
est spūalis: ⁊ cor stultoz

vbi ē secularis leticia. Qui
fm̄ deū tristitiā h̄nt sapiē
tes sūt. Qui aut̄ sc̄dm̄ secu
lū tristitiā h̄nt: sūt insipietes
Uñ dñs ī enāg. gaudere ⁊
exultate: q; noīa v̄a scri
pta sūt in celis ⁊ Paulus
ap̄ls. Quasi tristes: sp̄ aut̄
gaudētes: ⁊ itez. Igaudete
in dño sp̄ itez dico gaude
te: ḡ tristitia spūalis bōa ē
Tristitia v̄o q̄ nascitur de
cupiditate t̄paliū rerū est
mala. De tristitia spūali
scriptū ē. Vñ q̄ lugēt: qm̄
ipsi cōsolabūtur: de tristi
tia aut̄ seculari ait salomō
Multos occidit tristitia ⁊
nō est utilitas in ea. Iterū
de leticia spūali dī. Letet̄
cor q̄rentiū dñm. Et iterū
de leticia seculari legitur.
Ue vobis qui ridetis nūc
quoniā plorabitis ⁊ flebi
tis. Soror carissima: audi
etiā q̄ bt̄s paulus dicit.
Tristitia q̄ fm̄ deum est:
opat̄ salutē penitētie. Tri
sticia v̄o q̄ est fm̄ seculuz
opatur. Oīo hoīs qui sem
per ē tristis: nō habet vir
tutē nec pōt ascendere ad
deum. Ubi tristitia fuerit
cooperata spūi sancto: nō

ibi est acceptabilis oratio
q: infirma est. ⁊ nō potest
ascēdē ad deū: Igit̃ soror
mibi amabilis: omitte tri
sticiam: desine tristis esse:
tristitiā repelle a te. Moli
dañ te multe tristicie. Mō
perseueres ī tristicia. Ne
dederis tristicie cor tuum
Tristitia vnus est ex septē
pncipalibus vicijs ⁊ iō est
cauenda ab oībus suis di
Unde beat⁹ yfido. Si be
ne ⁊ pie vixeris: nūq̃ eris
tristis. Bona vita semper
bz gaudiū. Honestā soror
ergo expelle a te tristiciā:
q: sicut tinea cōedit vesti
mētū: ⁊ sic vermis rodit li
gnū: ita tristicia nocet cor
di. mūda gº cor tuū ab oī
tristicia carnali: atq; secu
lari: ⁊ oīo tua erit accepta
bilis apud deū. Igit̃ soror
venerabilis de recordati
one pctōꝝ tuoz luge ⁊ in
amorem iesu xpi spōsi tui
gande. de mēoria pceden
tiū delictoz tuoz plora: ⁊
d̃ spe celestiu bonoz exul
ta. De trāsactis culpis ⁊
negligētis tuis dole: ⁊ de
pmissiōe celestis regni le
tare. de p̃teritis tuis deli

ctis tristitañ: ⁊ de gaudio
eterne retributiōis hylare
sce. Ad q̃ te pducē digne
tur ille: cui in tuo ṽginea
corpe iocūdū habitaculū
p̃parasti. Amē. **C** De di
lectione dei. sermo. xij.

Omñ n̄r iesus xpi
dic̃ in euāgelio. Si
qs diligit me p̃mo
nē meū seruabit: ⁊ p̃i me
us diliget eū: ⁊ ad eū ve
niem⁹ ⁊ māsiōnē apud eū
faciem⁹. Et ioānes ap̃ls.
Mos diligit⁹ deum: qm̃
ip̃e p̃or dilexit nos. Qui di
ligit deū exorabit p̃ pctis
suis: ⁊ ptinebit se ab illis.
Soror carissima dilige d̃
uin ⁊ inoca eū ī salute tua
q: dilectio ē vita: ⁊ odiū ē
mors. De⁹ nō vult se tm̃
diligī ṽbis s; puro corde
⁊ opib⁹ bōis. Deū nō di
ligit q̃ dei p̃cepta ptēnit
Ad ens hoīs qui deū dili
git nō est in terrā s; in ce
lo: q: sp̃ celestia desiderat
Ad deo te soror carissima
vt diligas deū sup oīa. q: ip̃e
te elegit ante secula.
Plus debemus deū dili
gere q̃ parentes nostros.
Quare: q: de⁹ fecit nos ⁊

parētes nostros proprijs
manibus. i. ppria virtute.
Sicut scriptus ē ipse fecit
nos: ⁊ nō ipsi nos. Ad aīo
ra tribuit nobis xp̄s: q̄ pa
rētes nr̄i. Et iō sup paren
tes debemus diligē xp̄m.
Stultū ē aliqd plusq̄ deū
amare: q̄ plus diligit crea
turā q̄ creatorē peccat. ⁊
qui p̄ponit amorē creatur̄
amori creatoris errat. Er
go sup omnia ē deus a no
bis diligēdus. Dic obse
cro honesta virgo cū amo
re ⁊ dilectiōe de xp̄o dile
ctus me⁹ mihi ⁊ ego illi q̄
pasciur inter lilia donec
aspiret dies ⁊ inclinentur
ymbre. Sponsa xp̄i rogo
vt aptius dicas. Dilect⁹
meus mihi societur vincu
lo charitatis ⁊ amoris ⁊
ego illi cōiungar ⁊ socier
vicissitudine mutue dile
ctionis qui pascit̄ inter li
lia hoc est delectatur: ⁊ iō
cundatur iter candidas ⁊
odoriferas virtutes sctōꝝ
atq̄ inter choros virginū
donec aspiret dies ⁊ incli
nent̄ ymbre: donec nubi
la transeant p̄sens vite ⁊
appareat dies. hoc est ve

niat claritas sempit̄ne bt̄i
tudinis. Soror carissima
iustitia est deū toto corde
amare. Illiq̄ tota adbere
re volūtate. qui ē summū
bonū. Sumū bonū ama
re summa est beatitudo.
Qui deū amat bonus est:
si bon⁹ g⁹ ⁊ bt̄s. Quāto
hō plus deū diligit: tanto
magis bt̄s erit. Dilectio
est specialis ⁊ ppria vtus
sanctoꝝ. Amantissima mi
hi in xp̄o soror: iō hec dixi
vt nullus amor seculi te se
paret ab amore xp̄i: spōsa
xp̄i etiā rogo: vt aliqd no
bis de amore celestis spō
si tui dicas. fasciculus mi
re dilectus meus mihi in
ter vbera mea cōmorabi
tur. Dic g⁹ carissima pla
nus vt ea q̄ dicis itelliga
mus. fascicul⁹ mire dile
ctus meus mihi inter vbe
ra mea cōmorabit̄. Loc⁹
cordis est iter vbera: hoc
est iter māmillas: g⁹ dile
ctus meus iter vbera mea
cōmorabitur. i. mēoria: di
lectio: ⁊ amor iesu xp̄i spō
si mei: semp erit inter mā
nullas meas hoc est i cor
de meo. Et siue in prospe

ris siue in aduersis semper
ad memoriam reducam
omnia bona que mihi tri-
buit: q: dilexit me & mor-
tuus est pro me: atq; ascē-
dit ad celos: & ut ad eum
perueniaz quotidie vocat
me dicens. Veni de liba-
no sponsa: veni de libano
veni coronaberis. Leua
iesu xpi sponsi mei sub ca-
pite meo. i. donū spiritus
sancti: requiescat in me in
hac p̄nti vita: & intellectus
sanctarū scripturarū sit in
mente mea: ut euz cogno-
scam: & perfecte diligā: &
dextera illius amplexetur
me: hoc est ad eternā bti-
tudinē puenire faciat. Ca-
rissima soror roga ancillas
xpi que tecuz sūt & dic eis
fulcite me floribus: stipa-
te me malis: q: amore ie-
su xpi spōsi mei lāgueo. o
vos sancte sorores mee: q̄
iam xpm super oīa diligi-
tis: & nihil amorū illi⁹ pre-
ponitis: fulcite me bono-
rum v̄roz exēplis & quali-
ter xpm dilectū meum in-
uenire valeā ostendite. q:
pro amore illius infirmor.
Hic amor dulcis: hic lan-

guor suavis: hec infirmitas
sancta: hec dilectio casta
hec cōiunctio intemerata
hec copula inuiolata. hec
cōplexio illibata. O vos
scē sorores mee. fulcite me
floribus. i. v̄re p̄uersatōis
exēplis q: pro amore xpi
sponsi mei infirmor. bone-
sta virgo vere pro amorē ie-
su xpi sponsi tui langues &
infirmaris. si pro amore il-
lius oīa que in hoc mūdo
sunt p̄tēns & despicias. ve-
re pro amore iesu xpi infir-
ma iaces in lecto contem-
plationis. si christum sup
oīa diligis: vere pro amo-
re xpi es infirma. si plus di-
ligis celestia q̄ trena. Ue-
re propter amorē & dilecti-
onē xpi languida iaces in
lecto intime dilectiōis ac
suauitatis: si in sanctis opi-
bus es fortis. & in terrenis
actibus es debilis. Soror
mibi in christo amabilis:
si christum ex toto corde
tuo dilexeris & nihil amo-
ri illius preposueris. cum
eodem iesu christo sponso
tuo in celesti regno leta-
beris. Si christuz in tota
mēte secuta fueris & cum

tota mēte dilexeris. absq̄
vlla dubitatiōe cuz eo in
celesti p̄tia gaudebis. ⁊ eū
cū sc̄tis v̄ginib⁹ q̄cunq̄ ie
rit seq̄ris. Si cū omni de
uotōe christo adheseris ⁊
ad eū die ac nocte suspira
ueris in hoc p̄nti seculo si
ne dubio cuz eo exultabis
in celesti palatio: atq̄ iter
virginū coros cantabis il
li dulces h̄inos: sicut scri
ptuz ē. qui pascis iter lilia
sept⁹ coreis virginū spon
sus decorus glia sponsisq̄
reddēs p̄mia. quocūq̄ p̄
gis virgines sequūtur atq̄
laudib⁹: p̄ te canētes cur
sitant: h̄inosq̄ dulces p̄so
nant. Jō hoc dixi soror ca
rissima: vt x̄pm sup oīa di
ligas: ⁊ vt nihil amori illi
us p̄ponas. Obsecro te di
lecta soror: vt nullam p̄ter
x̄pm sentias dulcedinem:
nullū p̄ter x̄pm queras
amorē: ⁊ nullā p̄ter x̄p̄z di
ligas pulchritudinez. pro
amore x̄pi luge. pro amorē
x̄pi plāge. donec cū mere
aris videre in dextera pa
tris sui regnantem.

**¶ De dilectione proxi
mi. Sermo. xiiij.**

Soror carissima au
di que dñs nr̄ iesus
x̄ps ait discipulis su
is in hoc cognoscent oēs
q̄ mei estis discipuli: si di
lectionē habueritis ad in
uicē. Oēs fideles discipuli
x̄pi sūt. Unusq̄sq̄ illius di
scipulus est: cui⁹ doctrinā
sequitur. Ergo q̄ vult x̄pi di
scipulus eē: studeat p̄rios
suos tāq̄ seip̄z diligē. Di
lectio p̄ximi malū nō opa
tur. q̄re: q̄ plēitudo legis
est dilectio. Et paul⁹ ap̄ls
Ambulate in dilectiōe: sic
⁊ x̄ps dilexit nos: ⁊ tradi
dit semetipsuz pro nobis.
Et iōānes ap̄ls ait: q̄ di
ligit fr̄em suuz in lumine
manet: ⁊ scādalu⁹ nō est i
eo: qui odit fr̄em suū in te
nebris ē. ⁊ in tenebris am
bulat: ⁊ nescit quo vadat
qm̄ tenebre obcecauerūt
oculos eius. Si quis dixe
rit diligo deū: ⁊ fr̄em suū
oderit mēdax est: ⁊ v̄itas
in eo nō est. Et hoc māda
tū habemus a deo vt qui
diligit deū: diligat ⁊ fr̄ez
suū. q̄ nō diligit fr̄ez suū
quē videt deū quē n̄ videt
quō p̄t diligē: et Salomō

ait. Qui tpe diligit: q̄ aicus
est. Et fr̄ in necessitate cō/
probat. Et bt̄s Aug. Homo
minē vincis humana feli
citate: diabolu vincis ini/
mici dilectōe. Tñ soror di
lecta: nō dz iter suos dei
carnalis dilectio eē: s; spū
alis. Mihil deo speciali?
v̄tute dilectōis. Mihil de
siderabili? diabolo quaz
extinctio charitatis: sanct?
amor nō h; scādalu. Oēz
hoiem fidelē iudica tuum
eē fratrem. Memcto q̄ vn?
artifex cōdidit nos. Uer?
amor nō h; amaritudinē
scandali. Soror venerabi
lis: in pximi dilectone co
gnosces quō debeas pue
nire ad dilectionē dei. Si
cut dilectio mentē elevat:
ita malitia demergit. nec
deū vere sine pximo pote
ris diligē: nec pximū sine
deo. Ueram charitatē te
nes si & amicuz diligis in
deo: & inimicū diligis p/
pter deum. q̄tū fueris lar
ga in dilectōe pximi. tñ
eris alta in cognitiōe dei.
Si in veritate diligis pro
ximū tuum in tranquilita
te est cor tuuz. Ille vero q̄

proximū suuz h; odio. cir
cūdatus est tenebris & te/
dio diligēdo pximū. pur
gas oculū mentis ad vidē
dum deū. Tamen reuerē
dissima soror mōeo te. vt
nulluz hominē carnaliter
diligas. Tñ beatus Isido
rus. Multū ī terra dimer
sus ē q̄ diligit hoiez mori
tarū plusq; dz carnalr cū
deo manerē nō possumus
si in hoc seculo vnanimēs
eē nolim? amicus ī neces
sitate cōprobat. Si prece
pta dei volum? custodires
sicut & nosmetipsos debe
mus pximos n̄ros diligē.
qui sine dissimulatiōe dili
git hoiem fr̄ez cito placat
deū p̄rem qui diligit pro
ximū nō p̄t facere homi
cidū. nō adulteriū. n̄ fur
tum. nō periuriū. nō falsū
testimoniū. nō rapinā. nō
inuidere. nō litigare. Igi
tur honesta virgo dilectio
nē dei & pximi in q̄ tota
lex p̄det & p̄phete semp
meditemur. & opere perfī
ciamus. S; si pximus no
ster patitur aliq; tribulati
onem. aut infirmitatem.
aut dānum. aut in carcerē

mittitur si dolemus pro illo in corpore ecclesie sumus. Si autem non dolemus iam a corpore ecclesie precipi sumus. charitasque colligit et vivificat omnia membra ecclesie. si nos viderit de ruina proximi gaudere. statim nos precipit a corpore. Tamen dolet membrum quod diu in corpore continetur. Si autem membrum precipitum fuerit a corpore nec sentire poterit nec dolere. Si manus aut pes aut aliquid membrum precipitum fuerit a corpore. si totum corpus tunc in multis partibus dividatur aut in ignem mittatur. manus illa iam non sentit quia iam dividita est a corpore. Talis est omnis christianus qui de alterius damno. aut tribulatione. aut angustia. aut necessitate non dolet. Sed quod proprius est gaudet: quia iam alienus est a corpore ecclesie. Nos vero honesta virgo si veram et perfectam charitatem volumus custodire: diligamus bene omnes homines fideles sicut nosmetipsos studeamus diligere: ut quia christus est caput nostrum

nos mereamur membra illius esse: ut cum christus appa-ruerit qui est gloria nostra. nos per concordiam charitatis et per dilectionem dei et proximi: cum ipso possimus apparere in gloria. Tunc vero amicus amat si non pro se sed pro deo amat. Unde beatus Iohannes. Qui intemperanter amat amicum. magis amat illum pro se quam pro deo. Tunc quicquid bonitati atque divine iustitie sit contrarius: quando despicit amicum aliquo aduersitate percussus. Vera amicitia nulla occasione excluditur: nullo tempore deletur: sed ubicumque se verterit tempus: illa firma est. pauci sunt amici qui usque ad finem sint cari. Illa vera est amicitia: que nihil ex rebus amici querit: nisi solam benivolentiam. scilicet ut gratis amet amantem se. Ergo soror amabilis in christo: moneo te ut diligas amicos tuos in deo hoc est in bono. Dilige et inimicos tuos propter deum. Sicut scriptum est. diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos et iterum. Si esurierit inimicus tuus ciba illum: si sitit

potum da illi. Et iterum.
Benedicite persecutib⁹ vos
benedicite ⁊ nolite maledi-
cere. Dilectio ē soror: cha-
ritatis. Caritas nūq̄ fa-
it sine dilectione nec dile-
ctio sine charitate: hō est
vgo g⁹ necessaria est nob
dilectio in q̄ tāte vntes cō-
sistant: ⁊ de qua tāta bōa
nascunt. Dilectio hz du-
as alas. Ala dextera ē dile-
ctio dei. Sinistra ala ē di-
lectio primi. Null⁹ hoīz
cū vna ala poterit volare
ad celū. Quare? qz nec so-
la dilectio dei sine dilecti-
one primi: nec sola dile-
ctio primi sine dilectione
dei. velet: ad psequendaz
eternā bñtudinez. Virgo
prudēs sume tibi has du-
as alas: vz dilectōz dei ⁊
primi: vt libē possis volāz
bōa operādo ⁊ puenir ad
patriā celestis regni. Amē

De ppassione ser. xiiij.

Soror carissima au-
di qd dñs nr̄ iesus
xps dicat: Oīa bōa
q̄ vultis vt faciant vobis
homines: ⁊ vos facite il-
lis. Hec est. n. lex ⁊ pro-
phete. Et paul⁹ ait: Gau-

dere cum gaudentib⁹ fle-
re cum flentibus. Et itez.
Suscipite infirmos patien-
tes estote ad oēs. Et salo-
mon ait. Qui despicit pro-
ximū suū peccat. fidem
posside cuz primo tuo: in
paupertate illius: vt ⁊ in
bonis eius leteris. In tpe
tribulationis pmane pri-
mo tuo fidelis: vt in here-
ditate illi⁹ si coheres. Qui
canat proximo suo foneaz
cadet in illā. Et qui parat
lacū primo suo operibit ī
illo. Un̄ psalmista. Lacū
aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ ici-
dit in foneā qz fecit. Per-
fecte proximū non diligit
qui illi ī necessitate nō suc-
currit: qzto amplius per
compassionē primis no-
stris in necessitate succur-
mus: tanto amplius crea-
tori nr̄o appropinquam⁹.
Sic debemus hēe curam
nostrā: vt nō negligam⁹ cu-
ram primi. Igit̄ soror di-
lecta q̄ nō vis tibi accidē
nec primo tuo cupias ene-
nire. Condole alienis ca-
lamitatibus. Saucia te
fletibus in alienis merori-
bus. In tribulatione al-

serius et tu esto tristis. cum
infirmis esto infirma. Sic
alienos merores tanquam tu
os luge. Cum plangentibus
plange: cum lugentibus lu-
ge: cum flentibus fle: cum ploran-
tibus plora. Talis esto alijs
qualis optas circa te esse
alios. quod non vis pati: non
facias alteri non facias al-
teri mala: ne tu patiaris si-
mila. Ita clemens esto in
alienis delictis: sicut in tu-
is: ut non aliter te et aliter alios
penses. Si ceciderit inimi-
cus tuus: noli gratulari in
ruina aduersarij tui: noli
extolli: non leteris super ini-
mici interitum: ne forte et ti-
bi superveniat malum. Non
extollaris de casu inimici
ne forte convertat deus iram
suam in te. Qui enim gaudet
de casu inimici: cito veniet
super eum malum. Sit igitur
humanus affectus erga mi-
serum: sit erga pauperem do-
lor compassionis. Sit erga
deiectum amor miseratōis.
Si esurierit inimicus tuus
ciba illum: si sitit potum da il-
li. Non despicias pauperes.
Non contenas egenos. Non
vilipendas pupillos. Mul-

tas a te tristitiam habeat.
Nemo a te profusus abscen-
dat. Visita infirmos: plo-
lare pusillanimes: ut tu a
domino consolari merearis in
eterna beatitudine. Amen.
De misericordia ser. xv.
Sicut ierum christus in
euangelio dicentes.
Beati misericordes: quo-
niam ipsi misericordiam
consequentur. Et iterum.
Estote misericordes: quia
et pater vester celestis miseri-
coris est. et paulus apostolus. Estote
te autem invicem benigni et mi-
sericordes: et induite vos si-
cut electi dei: et sciti viscera
misericordie. Pietas autem ad
omniam utilis est. Et salomon ait:
facere misericordiam et iu-
dicium magis placet deo
quam sacrificium. Ad misericordiam
fac locum unicuique secundum me-
ritum operum suorum. Ad misera-
tionem hominis circa se et circa
proximum suum. Ad miseri-
cordiam autem domini super omnem
carnem. Nemo offert sacrifici-
um qui facit misericordiam
Adia autem domini a compatiendo
aliene miserie: vocabu-
lum sortita est. Qui in al-

tero misericors nō fuerit: misericordiā dei inuenire nō poterit. Soror dilecta mihi in xpo: Adīa ⁊ veritas te precedāt. Adīaz nū q̄ deserās. Bñfacies aīe tue si misericors fueris.

Qui alteri miseret: misericordiā a dño cōsequetur Soror venerabilis qđ habes habeto ad mīaz. Prebe mīam sine murmure.

Tale erit opus tuū: qualis fuerit ītentio tua. Non est mīa vbi nō est benivolentia. Bonū q̄ facis: propter mīam fac: nō propter vanam glīaz. Nihil facias propter laudem: sed propter eternam remunerationē. Nihil facias propter tpalē opinionem: sed propter eternā mercedē. Nihil facias propter famā sed propter vitam eternā. Ad quā te perducē dignes oīpotens de⁹ reuerendissima soror. Amen.

De exēplis sanctorum Sermo. xvj.

AD conversionē vel emēdationē fidelīū multū exempla sctōz pro sunt: soror carissima iō scribunt casus ⁊ reparatiōes

sanctorū vt nos miseri propter multitudinem peccatorū nō desperem⁹ sed vt p̄niam resurgēdi ēt post lapsum spē habeam⁹: vt nullus post pctm̄ de bonitate dei desperet duz aspicit ēt post ruinā reparationem fuisse sctōz: propterea posuit de⁹ vtutes sctōz ad exēplū nostrū vt per vestigia ipsōz puenire possim⁹ ad regna celoz: vel si eos ad bñ operandū sequi noluerimus in penis: inexcusabiles simus: sancti dei homines q̄ diu fuerūt ī hoc seculo nō cessauerūt currere in bonis opib⁹. s. ī ieiunijs. ī vigilijs. in elemosynis. ī castitate. ī p̄tinētia. ī lōganimitate. ī patia. ī suauitate. ī orōnib⁹. ī persecutiōnib⁹. ī benivolētia. ī fame ⁊ siti. ī frigore ⁊ nuditate. ⁊ ī laboribus multis pro xpi nomie. Sancti homines despererūt p̄tent mundū: vt eternū regnū acq̄rerēt. nō acceperūt hic p̄missiōes vel diuitias miserabiles hui⁹ seculi q̄ perducunt homines male eis vtētes ad tormēta inferna

sed hanc pñiam tota itenti
one relinquentes ad cele/
stē hierl'm lenauerunt oca/
los suos hoies scī vitauē/
runt pctm̄ in v̄bo. in facto
ī cogitatōe. ī visu. ī auditu
ī motu. ī oculis. ī manib⁹.
ī ira. ī pedibus. ī rixa. ī fu/
rore. ī discēsiōe. ī vanaglia
ī supbia. ī elatione. ī cupi/
ditate. ī gula. ī somnolētia
ī fornicatione. ī violentia.
Lūdiōdientes corpa sua ⁊
aias suas. Duob⁹ modis
ieiunauerūt. s. a vitijs ⁊ ci/
bis. Bōa est abstinētia ci/
boꝝ: sed multo est melior
abstinētia vitioꝝ. Cū ec/
clesia de suis mēbris. i. de
eisdē scīs pñibus dic. Ad a/
n⁹ mee stillauerūt mirrbā
qd per man⁹ nisi opatiōes
scōꝝ intelligim⁹: ⁊ qd per
mirrbā nisi mortificatō cā/
nis ⁊ mortificatio vitioꝝ ac/
cipit: man⁹ eccle scī hoies
sūt: bōa operātes: de qb⁹
dicit. Opati sunt iustitiaz.
Ad an⁹ ergo ecclesie mir/
rbam bonoꝝ operū stillāt
qz nobis exēpla bñ viuēdi
demōstrant: ⁊ vt vitia car/
nis nre mortificemur p̄di/
cant: vñ qdam eoz dixit.

Si. n. s. m. carnem vixerit
tis moriemī. Et iterū inoz/
tificate mēbra vestra que
sunt sup terras. Et itez ec/
clesia dic: digiti mei mir/
rba pbatissima. Tūc vere
est mirrba probatissima:
quādo pfecte caro mortifi/
catur: ⁊ vitia atqz pctā ex/
tingunt. Igit soror in xpo
dilecta: si societate scōꝝ
hīe cupimus: necesse ē vt
exēpla scōꝝ ū seqmur. Si
peccam⁹ iā de pctō nullā
excusatōez habem⁹. Qua/
re: qz ⁊ lex dei quottidie
nos admonet: vt bñ viuā/
mus: ⁊ exēpla sanctorū pa/
trū semper inuitāt ad be/
ne operandū: s; ⁊ si aliquñ
secuti sum⁹ exēpla maloꝝ
hoīaz: cur nō seqmur exē/
pla scōꝝ patrū? Et si apti/
sumus ad imitandū ma/
los in malis: cur pigri su/
mus ad imitandū bonos
in bonū? Soror venerabi/
lis ergo dep̄cemur deū vt
v̄tutes sancte q̄s suis san/
ctis p̄parauit ad coronaz
nobis nō sint ad penā ne/
qz ad dānationē sed ad p/
fectam ⁊ salutē. Sine du/
bitatiōe credimus quia s

exēpla scōꝝ sequuti fueri
mus: post hanc vitā cum
eis i celo regnabim⁹: quā
to ampli⁹ vitā scōꝝ patrū
legimus: si exēpla eoz seq
nolum⁹: tanto āplius cul
pabiles sum⁹. Nunc igit
honestā v̄go. Om̄ipotentē
deuz deprecor: vt det tibi
has v̄tutes sanctoz patrū
s. humilitatē xp̄i: deuotio
nem petri: charitatē ioan
nis: obediētiaz abrae: pati
entiā Isaac: Tolerantiaz
Jacob: castitates ioseph:
mansuetudinē Moysi: cō
stantiā Josue: benignitatē
Samuelis: misericordiaz
dauid: abitinentiā danie
lis: ⁊ cetera digna sc̄tā pri
orum sanctoz. vt post hāc
mortalē vitā puenire pos
sis ad societātē eorū. Vir
go xp̄i quotidie considera
quo moderamie: qua itē
tione: vel qua p̄punctiōe
homines xp̄i placuē deo.
Unde in p̄sona xp̄i i canti
cis canticorū ecclesie dī:
quā pulchri sūt gressus tui
i calciamentis filia princi
pis. Christus per potētiaz
diuinitatis princeps ē om
nium creaturaruz. ⁊ ideo

sancta ecclesia filia princi
pis dicitur qz per predica
tionem xp̄i in nouam vitā
regeneratur. Que sunt au
tē calciamenta ecclesie ni
si exēpla sanctoz patrū q
bus in via hui⁹ seculi mu
nit. vt per omnes tribula
tiones calciata ambulet.
Soroꝝ in christo amabilis
⁊ sp̄ialiter pedes calcia
mus quādo a sanctis p̄ri
bus exēpla beneuēdi su
mim⁹. vt ad similitudinē
eoz tentationes hui⁹ mun
di vicamus. Iterum i eis
dem canticis. sponsus ec
clesie. s. xp̄s loquit dicens.
Descendi in ortū vt vide
rem poma cōualliū ⁊ inspi
cerem si florissent vinee.
si germiuissent mala pu
nica. vinee florent quādo
in ecclesijs filij recēter in
fide generantur. ⁊ ad san
ctam conuersationē quasi
ad soliditatem bonorum
operum preparantur. ma
la punica germinant. quā
do p̄fecti homines p̄ exē
pla bonoz op̄ez suos pro
ximos edificant. ⁊ in noui
tate sc̄tē cōuersationis per
p̄dicationē suā ⁊ per om̄is

nem bone vite in sc̄tis opi-
bus renouant. Unde mo-
neo te in xp̄o sp̄ualis ami-
ca. Ut des bonum exēplū
de te oībus hoībus in om-
ni tua vita. Venerabilis v̄-
go d̄sidero vt luceas om-
nibus ancillis dei q̄ tecuz
sunt in monasterio b̄n vi-
uēdo. q̄ sic ait b̄t̄s Bre.
qui alijs suā bonā vitā ab-
scōdant in semetipsis accē-
si sunt. sed alijs in exēpluz
lamis nō sunt: illi v̄o qui
exēpla v̄tutum ⁊ per vitā
sanctitatis atq̄ per v̄bum
p̄dicationis alijs lumē de-
monstrant lāpades arden-
tes sūt. q̄ alijs viā salutis
ostēdunt. vnde d̄ns dicit.
Lux v̄ra luceat coram ho-
minibus vt videāt opa ve-
stra bona ⁊ glorificēt p̄res
v̄rum qui ī celis est. q̄ v̄z
soli deo ē reddēda omnis
gl̄ia: xp̄i virgo te moneo
tū vt ita sit op̄ tuum in pu-
blico q̄ten̄ intētio tua ma-
neat in occulto. Igit̄ amā-
tissīma mibi in xp̄o soror:
sicut sup̄ius dixi tibi: in oī-
bus actibus tuis: in oī ope-
tuo: in oī p̄uersione tua.
Imitare sc̄os: emulare in

stos: habeto añ oculos tu-
os exēpla sc̄ōz: exēpla iu-
stoz imitādo p̄sidera. Exē-
pla iustoz p̄pone tibi. pa-
trē exēpla sint tibi icitamē-
ta discipline. Intēde v̄tu-
tem sc̄ōz ad b̄n opandū:
intēde ad b̄n viuendū do-
cūmēta sanctorz. Nulla ī-
fama scandalizet vitā tuā
Nulla opinio aduersa te
p̄tristet. disce flagrare bo-
no p̄conio: hēto testimoni-
um bonū: custodi tuam fa-
mā bonam tua bōa fama
nullis fetorib̄ obscuretur
tua bōa fama nullis obpro-
brijs laceretur. Amen.

De cōtētione ser. xvij.

Aulus apl̄s ait. Cū

Pn. sunt iter vos zel̄
⁊ contētio nōne f̄m
hoīem ambulatis ⁊ carna-
les estis: ⁊ salomō ait. In-
ter sup̄bos sp̄ sunt iurgias
sp̄ malus iurgia q̄rit: ange-
lus mal̄ mittit̄ q̄ en̄: qui
per loca piculosa vadit ci-
to cadit: sic ille qui quoti-
die cum p̄ximis suis p̄ten-
dit: cito in scandalū cadit.
Cliri mutes: semp̄ despici-
unt lites qui quotidie con-
tendant ⁊ rixantur a pau-

cis hoibus amantur ppte
rea pax ⁊ cōcordia oibus
hoib⁹ sunt necessaria. So
ro: carissima audi beatus
Aug. dicentē. O q̄ irrep̄e
hēribiles eē poteram⁹ si tā
diligēter nra vicia emēda
rem⁹ q̄to studio aliena re
p̄hendim⁹. s; si nos bñ cō
sideramus: multa in nos
rephendē possumus: volo
q̄ cognoscas q; nihil ē tur
pius q̄ lites iter religiosos
qui dñt p cōcordiā: ⁊ dile
ctionē lucē in mūdo: sicut
luminaria in celo. Cōten
tiones ex inuidia ⁊ d̄tracti
one solēt euenir̄ atq; oriri.
Sed si detractio ⁊ iurgia
sūt in claustris vbi ē taciur
nitas regularis: vbi sc̄itas
religiōis. vbi silētiū ord̄is
vbi religiositas monaste
rij: vbi vinculū charitatis
vbi pax vnitatis: vbi p̄cor
dia fr̄nitatis: vbi amor so
cialis: heu phdolo: perijt
taciurnitas regularis: ab
lata ē sc̄itas religionis: de
fecit silētiū ord̄is: ad nibi
lū deuenit religiositas mo
nasterij: annullata ē chari
tas fr̄nitatis: s; si illi qui in
pace dñt viuē incipiūt cō
tendē. litigañ. detrabē. vbi
est vita tranquilla. vbi vita
quieta. vbi vita pacifica.
vbi vita honesta. vbi vita
modesta. vbi vita p̄tepla
tiua. vbi vita āgelica: Er
te nō pōt ibi eē pax itegra
vbi regnat d̄tractibēs lingua
vbi regnāt rixe ⁊ p̄tētiōes
non pōt eē p̄fecta religio.
Uide g⁹ soror: dilecta ne p
lites ⁊ contētiōes p̄das tu
os labores. Cane ne dies
tuos p̄das p̄ detractiones
⁊ rixas. Attēde tibi diligē
ter ne p iurgia ⁊ cōtētiōes
p̄das celestes p̄missiones
Esto sollicita ne p̄ stultay
ba p̄das gaudia eina. Igi
tur linguā tuā refrena. ⁊
eris religiosa: q; si eā non
refrenaueris r̄ligiosa non
eris. S; si forsitā mibi nō
credis: audi Jacobū apo
stolum dicentē. Siquis pu
tat se religiosum eē nō re
frenans linguā suā sed
seducēs cor suū hui⁹ va
na ē religio. lingua modi
cum ē mēbrum in corpore
hominis: sed tamē si refre
nata non fuerit: totum cor
pus maculat ⁊ corrupit
nam sicut modicū feruen

rum corrumpit totam mas-
 sam. et sicut parua scitilla
 ignis magnam siluam in-
 cendit. Ita lingua sine fre-
 no dominos et propositos: equa-
 les et socios subiectos et par-
 uulos: omnes scandalizat: et
 ad iracundiam prouocat.
 Lingua potentiosa si frenum
 non habeat: nullus homo cum
 ea in pace viuere poterit.
 Rixosa lingua veneno est
 plena quasi si non fuerit castiga-
 ta. omnes socios suos per-
 ducet ad scandala. Soror
 venerabilis ergo bonum est
 tibi ut prohibeas linguam
 tuam a malo et labia tua ne
 loquatur dolus. Confide-
 ra vni venisti et ad quid ve-
 nisti. de mundo existi et ad
 castra dei: hoc est ad mor-
 tem fugisti. Diuitias se-
 culi postposuisti et ad cele-
 stes diuitias promerendas
 venisti. Et ideo paupertatem
 elegisti. gratis paupertatem
 elegisti. Et ideo oblivio-
 ni debes tradere omnia que pro-
 pter deum reliquisti: Cane
 ergo ne velis alijs te prefer-
 re quanto maior es: tanto te
 humilia in omnibus dimittit
 te quentulam conspiratio-
 nis et detractionis. fuge
 murmuraciones et susurra-
 tiones: susurratores non au-
 dias. Murmurationibus
 aurem tuam non prebeas. Se-
 para aures a detrahentibus
 quasi a serpentes: fuge de-
 trahentibus quasi serpentes:
 detrahentes infundunt ve-
 nenum mortiferum in auribus
 se audientium: qui detrahit
 et qui detrahentem libenter
 audit uterque peccat. non so-
 lum ille qui detrahit pec-
 cat: sed et ille qui voluntarie
 detrahentem audit. Ho-
 nesto virgo: audi ea que di-
 cit vir perfectus in psalmo.
 Non sedi concilio vanitatis:
 et cum iniqua gerentibus non
 introibo. Tu ergo cum con-
 cilio vanitatis non sedes et
 cum malo loquentibus non con-
 miscearis: non pretendas in
 vlla causa: in nulla causa de-
 certare studeas. Contentio
 lites parit. Contentio pa-
 cem cordis extinguit. Con-
 tentio rixas gignit: Contem-
 ptio iurgia seminat. conten-
 tio faces odiorum accen-
 dit. Contentio concordiam ru-
 pit. contentio turbat ocu-
 lum mentis sicut ait dauid

Turbatus est oculus meus a furore. Igitur amabitur in christo soror: moneo te ut in nulla causa contendas. Non contendas pro cibo neque pro potu neque pro vestimento: sed accipe de manibus propositarum tuarum ea que tibi dederint sine murmuratione quod a propositis tuis tibi fuerit ministratum sine murmuratione accipe. Si soror tua meliora vestimenta accepit quam tu accepisti non sit tibi cura: si preposita tua dederit tibi vile vestimentum et sorori tue dederit preciosum de hoc non murmures. Si meliora vestimenta sororibus tuis fuerint et tu accepis viliora. super hoc non contendas. In nulla temporalis causa eligas meliora: in transitorijs rebus meliora non queras. In rebus mundi meliora non concupiscas: quere quod non venisti ad diuitias: sed ad paupertatem. Non venisti ad monasterium ut diuitias terrenas habereas: sed ut virtutes spirituales acquiras. Non venisti ad claustra ut in vestimentis preciosis resplendeas: sed ut in simpli-

teritate deo seruias. Non venisti ad ordines ut ante oculos hominum in vestibulo gloriosa appareas: sed ut per humilitatem deo seruias et placeas: non venisti ad sanctam congregationem: ut voluntatem tuam compleas: sed ut voluntati aliene obedias. et pro deo omnia terrena despicias. Alioquin melius tibi fuerat in domo patris tui remanere: quam in monasterio preciosiora vestimenta querere. Melius tibi fuerat in domo parentum tuorum habere solacium: quam iter ancillas dei pro transitorijs rebus monere scandalum. Melius tibi fuerat in terra tua commorari: quam in domo dei pro temporalibus rebus contendere: aut litigare aut murmurare. Igitur soror carissima: sic superius dixi tibi: in nulla causa decertare studeas: nisi ut soli deo placeas. Amen.

De disciplina ser. xviii.

Sapientissimus salomon ait: Audi filii mihi disciplinam patris tui: et ne dimittas legem matris tue: ut addat gratia capiti tuo: et torques colle-

mo. Tene disciplinam: et
ne dimittas eam. Custodi il-
lam: quia ipsa est misericordia tua. Ac-
cipe disciplinam: et noli abij-
cere eam: Qui odit castiga-
tiones: stultus est. Qui incre-
pationes relinquit multum er-
rat. Qui disciplinam despi-
cit peccat. Qui custodie-
rit disciplinam inueniet vitam.
Qui uero disciplinam nolue-
rit custodire: inueniet mor-
tem. Egestas et ignominia
erit illi qui deserit discipli-
nam. qui accescit castiganti
gloriabitur. Stultus irridet
disciplinam patris sui. Qui autem
custodit increpationes sapiens
est. Plus proficit castigatio
lingue apud prudentem. quam
centum plage apud stultum.
Vir sapiens et disciplinatus
non murmurabit. aduersus
eum qui castigat illum. Tam
castigatio deus est moderata.
Ubi beatus Ambrosius. Leni-
ter castigatus exhibet reue-
rentiam castiganti: qui uero
crudeliter castigatur vel in-
crepatur nec increpationes
suscipit nec salutem. blanda
pietate sunt portandi. qui
pro sua infirmitate non pos-
sunt increpari pro diuersa

tate peccantium alij portandi
sunt. alij castigandi. quia
modus diuersus est peccatorum.
prelati ecclesie portant dunt
subditos suos quos corrigunt
et corrigere quos portant.
Hinc salomoni in basibus tem-
pli domini imaginem leonis
et bouis et cherubin. ope
sculptorio fecit pingere. Quid
aliud designant bases in tem-
plo. nisi prelatos in ecclesia?
quicunque sollicitudinem regi-
minis suscipiunt. tanquam ba-
ses portant onus suppositum.
Cherubin plenitudo scie-
ntie interpretatur. In basibus che-
rubin monstrat. quia prelati
ecclesie pleni dunt esse cele-
stis scie. Per leonem terro-
seueritatis figurat. Per
bonem uero patientia mansuetu-
dinis ostenditur. itaque in basi-
bus neque leones sine bo-
bus. neque boues sine leoni-
bus exprimunt. quia prela-
ti ecclesie. aliquando rigide.
aliquando cum dulcedine. ali-
quando cum asperitate. aliquan-
do uerbis. aliquando flagel-
lis debent subiectos suos cor-
rigere. quia ille qui per blan-
da uerba castigatus non
corrigitur. necessarium est ut acris

corrigatur . vel arguatur .
Cum dooloze . n . abscondē/
da sunt vulnera q̄ leniter
sanari nō p̄nt . qui secreto
admonitas de pctō corri/
gi negligit publice est ar/
guendus . vt vulnus q̄ oc/
culte sanari nequit . mani/
feste debeat emēdari palā
sunt arguendi . qui palam
nocēt . Ut dū aperta obiur/
gatione sanant̄ hi qui eos
imitando deliquerūt corri/
gant̄ . vt dū vnus corripit̄
ceteri emēdentur . Meli⁹
est vt pro multoz saluatio/
ne vnus condēnetur quas
per vnus licentias multi
periclitentur . Etiā beatus
Grego . ait . Sunt multi q̄
verba increpationis audiūt
et ad penitentiā redire cō/
temnunt . Unusquisq̄ au/
diat de regno dei quod di/
ligat . Audiāt de inferno qd̄
timeat . vt si per amorē ad
regnū nō venit . Saltē per
timorē veniat . Verba sūt
beati Isidori . Iusti beni/
gne suscipiunt castigatōez
quādo de suis culpis argu/
untur . Soror carissima di/
sciplina est emendatrix q̄
nō est vilipēda . et iō debe

mus prelatos n̄ros diligē
et verba eoz benigne susci/
pere qui per increpationes
et castigationes suas aufe/
runt a nobis pprias volū/
tates . et mūdi cupiditates .
Uñ in canticis canticorū
de eisdem prelati . Ecce
sia vel quelibet fidelis aīa
dicit . Inuenerūt me custo/
des qui custodiunt ciuita/
tem percusserūt me et vul/
nerauerunt me . tulerunt
mibi pallium meuz custo/
des muroz . per custodes
ciuitatis : itelligimus pre/
latos qui status sancte ec/
clesie custodiunt et qui etiā
animā fidelem inueniunt
eamq̄ suis predicatiōib⁹
et exhortationib⁹ atq̄ mi/
nis pcutiunt et amore cha/
ritatis xp̄i vulnerant . nec
solum hoc sufficit eis sed
etiam pallium ei tollunt .
id est omnē terrenam dele/
ctationem atq̄ substantiā
tēporalē ab ea auferunt et
eam nudā peccatis ac spo/
liatam diuitijs ad regnuz
celorum transmittunt . Igi/
tur soror mihi i christo di/
lecta valde dignum est . vt
prelatos nostros quasi pa/
d

tres diligam⁹. ⁊ vt ab eis
disciplinā nostre salutis li
benter suscipiam⁹ fm cō/
siliū dauid pphete dicē
tis. apphēdite disciplinā
ne qñ irascatur dñs ⁊ pe/
reatis de via iusta. ergo si
de via iusta volumus peri
re necesse est nos discipli
nas suscipere. Si ille qui di
sciplinā nō suscipit de via
iusta peribit pculdubio ī
via iusta. cōfirmatus erit
q̄ disciplinā suscipit. Mūc
ergo soror venerabil mo/
neo te vt libēter suscipias
disciplinā vt ab ira dei de
libereris ⁊ in via iusta cō
firmeris. multas age grās
illi qui castigauerit te : illi
qui increpauerit te grās re
pēde. Si abbatisa vel pri
orissa pro salute tua incre
pauerit te nō contristeris.
quū abbatisa vel priorissa
monstrauerit tibi viā salu
tis tue suscipe doctrinā illi
us gratis. qñ aliquis mon
strauerit tibi cām tue salu
tis: tu nō sis rebellis. Dili
ge eas que te reprehēdunt
de tuis transgressionibus.
Ama eas que te castigave
rūt de tuis negligētis: q̄si

mes dilige eas que te re
prehēdunt de tuis trāsgres
sionib⁹ : castigantib⁹ iniu
riam non respondeas. In
crepātibus te ꝓtumeliam
nō dicas: mala pro bonis
nō reddas. Aduersus bōa
ꝓsilia nō respondeas iur
gia. Aduersus bona v̄ba ñ
respondeas mala: q̄re: qz
qui diligit disciplinā dili
git sapiētā: ergo ⁊ tu si di
sciplinā dilexeris sapiens
eris. ꝓndens eris si incre
pationes patiēter sustinne
ris: sapiens eris si humili
castigationes portaueris.
Honestavirgo iō a dño ⁊
⁊ a prelatis n̄ris in hac vi
ta corripimur: vt nō cum
hoc mundo damnemur.
Adulto melius est nobis ī
hac vita a prelatis nostris
pro negligētis corripī q̄
in futura vita dānari. Me
lius est nobis in hoc seclō
a prepositis n̄ris pro trans
gressiōib⁹ ⁊ culpis castiga
ri q̄ in futuro seculo puni
ri. Amabilis mihi in x̄po
soror: meli⁹ est tibi manu
abbatisse flagellis cedi: q̄
in inferno penas pati: me
lius est tibi manu abbatif

sevel priorisse flagellari in
bac vita: q̄ in inferno cru
ciari in futura. Melius ti
bi est manu abbatisse fla
gellis verberari q̄ in ifer
no torqueri. Melius tibi
est in hoc mundo de ma
nu abbatisse vel priorisse
sustinere flagella: q̄ pati
eternas penas in gehēna
Melius est tibi manu ab
batisse vel priorisse tpali
ter affligi virgulis: q̄ cre
mari eternis incendijs. A
quibus te dignetur libera
re ille qui te redemit suo
precioso sanguine. Amē.

De obedientia ser. xix.

Soro: carissima audi
verba pauli aposto
li. Nō est potestas ni
si a deo. Que aut sūt a dō
ordinata sunt. Jōq; qui re
sistit potestati: dei ordina
tioni resistit: ergo nō debe
mus premnere potestates
sive mūdi sunt sive ecclesie
q; oēs a deo ordinate sūt.
Igr̄ qñ per obediētā pre
latis n̄ris tradicim⁹: dō
iniuriā facim⁹: qñ per sup
biam ⁊ inobīaz p̄latis no
stris rebelles sum⁹: cōtra
dei p̄cepta facimus: quan

do prelatis nostris conta
maces sumus atq; inobe
dientes: deū cōtemnim⁹:
qui dixit. Qui vos audit
me audit. i. qui vobis est
obediens: mihi obediēs ē
Et qui vos d̄spicit: me de
spicit. Soror dilecta mihi
in xp̄o ergo qui p̄latū suū
despicit: deus despicit. Et
qui p̄latū suū honorat.
deū honorat. Et qui obe
diens est prelato suo: obe
diens est deo. Hanc v̄tu
tem. s. obīam laudat Sa
muel p̄pheta dicēs. Ma
ior est obīa: q̄ sacrificiū:
⁊ obedire magis q̄ offerē
adipē arietū: qm̄ q̄si p̄c̄m
ariollandi ē: repugnare: ⁊
q̄si scelus ydolatrie nolle
acquiescē. i. nolle obedire
Maria soror aaron per su
perbiā ⁊ inobīaz marmu
rauit ⁊ Moysen fr̄em su
um: ⁊ statiz p̄cussā ē lepra
maria q̄ ⁊ Moysen fr̄em
suū. i. prelātū marmura
uit: per inobīam ⁊ rebelli
onem significat aīaz cuius
libet hoīs qui marmurat
⁊ p̄latum suū: cui nō vult
obediē nec p̄cepta salutis
accipe. Et q; nō vult per

obedientiã precepta sui p̄-
lati suscipere: lepra pctõz
percutit atq; sedat. Etiaz
choze dathã: ⁊ abyro qui
p̄tra moysen ⁊ aaron per
supbiã ⁊ p̄tuneliã atq; in
obedientiã isurrexerũt: sta-
tim pro sua p̄sumptiõẽ pe-
nas sustinuerũt: sicut scri-
ptũ est in psalmo. Aperta
ẽ terra ⁊ deglutiuit dathã
⁊ operuit sup cõgregatio-
nez abyro. Et iterũ. Exar-
sit ignis in sinagoga eoruz
flãma combussit pctõres.
Mã ⁊ ozias rex cũ per su-
perbiã: ⁊ inobedientiã at-
q; p̄tunaciã turribulũ ac-
cepisset ⁊ cõtra legem dei
sacrificare voluisset deo ẽ
lepra percussus: atq; ma-
culatus in fronte. Nam ⁊
Saul q; inobediens fuit:
regnum perdidit: i mani-
bus inimicoruz suoruz cecidit
etiã ionas propheta per i
obedientiã fugit: ⁊ enz pi-
scis absorbnit atq; in p̄fun-
dam maris misit. Cauẽdũ
est igit nobis: ne p̄tra pre-
latos nostros per inobedi-
entiã audeamus insurgef
ne dominus per eis velit
in nos q; vice sua fungũt

aspere visitare. Venerabi-
llis soroz pro salute n̄ra po-
suit deus prelatos in eccle-
sia: vt nobis prouideant ⁊
vt deo pro nobis rationez
reddãt: atq; nos ne mala
faciamus custodiant. Cũ
pau. apo. Obedite p̄posu-
tis vestris ⁊ subiaccete eis:
ipsi. n. peruigilãt q̄si rõnẽ
redituri pro aiabus v̄ris:
prelati debẽt custodire ac
regẽ gregẽ dñi cũ magna
vigilantia ac sollicitudine
De qbus in canticis can-
ticoz legitur. Lectulus sa-
lomonis sexaginta fortes
ambiũt: ex fortissimis isra-
el: oẽs tenẽtes gladios: ⁊
ad bella doctissimi vnus-
cuiusq; ensis super femur
suum: p̄pter timores no-
cturnos. Verus salomon
x̄ps esse itelligit: qui reue-
ra pacificus ẽ: q; pacẽ iter
deuz ⁊ hoĩem reformauit
Lectulum v̄o salomonis
p̄gregatio est fidelium, in
qua deus habitat ⁊ rege-
scit: Lectulũ v̄o salomõis
sexaginta fortes ambiunt:
s. p̄lati: qui defendẽdo. ca-
stigãdo. increpando. corri-
piendo. admonẽdo. circũ

eunt: ⁊ ecclesiam dei ꝑtra
vicia: ⁊ ꝑtra inimicos visi
biles atqꝫ invisibiles: Qui
iō fortes eē dñr: qꝫ ꝑrelati
sancte ecclesie ꝑfecti sunt i
observatiōe mandatorum
dei. Oēs tenentes gladios
i. spūale verbū qꝫ ꝑdicā
do vitia subiectoꝝ dñt re/
primere. Ad bella sunt do
ctissimi: qꝫ necesse ē vt ad
bella spūalia sint instructi
Unusquisqꝫ ensis super fe
mur suum. ꝑrelati scē ec
clesie sup femur enses te
nent: qꝫ prius in se: ⁊ tunc
in sibi subiectos vicia car
nis debēt refecare. Et hec
oīa faciunt ꝑpter timores
nocturnos. i. ꝑpter occul
tas insidias malignoꝝ spū
um: qui in nocte huiꝫ secu
li maxime insidiantur sc̄tis
ꝑlatis: vt illis deceptis le
ctulū salomonis. i. cōgre
gationem seruoꝝ dei feda
re ac maculaꝫ possint. So
ror carissima: iō hec dixi
tibi: vt cognoscas qꝫ devo
te qꝫqꝫ humiliter debemꝫ
ꝑrelatis nostris obedire.
Obediētia sola virtus est:
qꝫ vtutes ceteras mēti inse
rit: inferasqꝫ custodit. De

qua salomon ait: Melior
est obedientia qꝫ victime:
qꝫ per victimas aliena ca
ro: mactatur: per obediē
tiam vero ꝑꝑria voluntas
religat. Unde vir obedi
ens loquitꝫ victorias: quia
qui dum aliene voci humili
ter obedit: semetipsum in
corde superat. Adā in in
fernum cecidit: qꝫ inobe
diens fuit: xꝑs vero ad ce
lum ascendit: qꝫ vsqꝫ ad
mortem deo ꝑꝫ obedivit
Sicut per inobediētiā
Adē ꝑctōres cōstituti sunt
m̄lti: ita per obīam xꝑi iu
sti cōstituti sunt multi. Et
sicut ꝑpter ꝑctm̄ adē oēs
hoīes sunt i ꝑdemnationē
mortis: ita per iusticiā xꝑi
oēs hoīes in iustificationē
vite. Et iterū. Sicut iobe
dientiā ꝑmi parētis gene
ravit mortem: ita obīa xꝑi
generavit vitam. Igitꝫ so
ror dilecta: si ꝑꝫ xꝑo fue
ris obediēs tuis ꝑrelatis:
cū christo regnabis in ce
lis. Contra matrē tuam. i.
abbatissam vel ꝑuouillaz:
nunqꝫ verbū asperū dicas
ꝑrelatis tuis nunqꝫ rebel
lis existas: ꝑꝑositis tuis in

nulla causa contradicas.
Venerare aut oēs melio-
ris scie: ac melioris vite.
Venerare vnūquēq; ho-
mines pro suo merito san-
ctitatis. Ad aiori gradu re-
uerentiā tribue cōpetentē
sui dignitatē vniciq; ho-
mini tribue honorē. Supi-
ori gradui equalē te nō ex-
hibeas. Seniorib; presta
obiam: & famulare humi-
liter imperijs eorū. Cede
auctoritate maiorū: defer
digna seruitia maioribus
Esto cūctis obediēs in bo-
nis preceptis. O spōsa xpi
ita obedias hoī vt non of-
fendas voluntatē dei. In
malis opibus nunquā sis
obediens. Non obedies
illi qui male tibi facere
mandauerit. malū facere
iussa nō consentias. Moli
obedire in malo cuiq; po-
testari. Etiā si pena cōpel-
lat: si supplicia imineāt: si
tormenta occurrāt. Adeli-
us est mortē pati: quā ma-
la iussa implere. Ad elius ē
ab hoīe iugulari: quā eter-
no iudicio dānari. Neq;
enī est sine culpa: q; vt ma-
lum fieret obediuit. Igit

sor: venerabil: esto obedi-
ens vsq; ad mortem & da-
bit tibi de^o coronam vite.

¶ De perseuerātia ser. xx.

Soro: carissima audi-
bim; hieo. dicentes
Nō querunt in xpi
anis initia vel exordia sed
fins & perseuerātia. ¶ Paul^o
aposto. male cepit s; bñ fi-
nuit. Iuda vō scarioth be-
ne cepit sed male finuit.
Laudatur initū iude s; fi-
nis vite illius cōdēnatur:
sed in vanū initū hoīs col-
laudat si fins vite eius cō-
dēnat. Unde br̄s Gre.
Virt^o boni operis perseue-
rantia est icassum bonum
agit si ante terminū vite
deserat. de hoc ē beatus
Irido. ait. Nō iudicat de^o
hoīem de p̄terita vita: sed
de suo fine. Unusq; n.
in die mortis sue iustifica-
bitur aut cōdemnabitur:
vnde scriptū ē vbi te inue-
nero ibi te iudicabo. Etiā
br̄a magdalena ideo xpm
resurgentes primo meruit
videre: qz eaz requirendo
perseueravit: vnde etiam:
in canticis canticorum di-
citur in lectulo meo p no/

eres quæsiui quem diligat anima
mea. Adoneo ergo te bone/
sta uirgo ut quæras eundem ie/
sum christum sponsam tuam in le/
ctulo tuo. id est in rege mentis
atque quiete contemplationis
per noctes quære eum: hoc est
in hac vita ad deum suspi/
rando: eumque desiderando:
ut eum perfecte in futura vi/
ta inuenire possis ac vide/
re regnantem in patris solio
Sine intermissione quære eum
bene uiuendo: ut faciem eius
merearis videre in celesti
regno. Rogo christi sponsa ut
dicas cum dauid propheta
Sititit anima mea ad te deum
fontem uinum quando uenias
apparebo ante faciem domini.
Uere anima tua deum sitit si
eum super omnia diligit. Uere
anima tua deum sitit si pro amo/
re illius despicit omnia terre/
na. Uere anima tua deum sitit
si eum in dextera patris regnan/
tem concupiscit. Etiam idem
propheta nos admonet di/
cens. Querite dominum et confir/
mami quærite faciem eius
semper. id est in prosperitate et an/
gustia: in paupertate et abun/
dantia: in infirmitate et in
sanitate: in iuuentute et in

senectute debemus deum quære
re tota mente: tota intentio/
ne ut ab eo mereamur confir/
mari in sancta uersatione
et ut illum mereamur inueni/
re ac uideri in celesti regno
mundemur nos ab omni iniqua/
mento carnis ac spiritus: quia nisi
nisi casto corpore ad celos
poterunt subleuari in die resur/
rectionis. Nec poterunt uideri
gloriam domine maiestatis: nisi
illi qui sunt mundo corde. Soror
dilecta mihi credo quia nisi occi/
osis et uagantibus dabitur regnum
celorum: sed querentibus et petentibus
atque pulsantibus. Sic enim ait
dominus: petite et accipietis: qua
rite et inuenietis: pulsate et
aperiet uos. Petenda est ergo ia/
nuæ regni oratio: querenda
beniuentio: pulsanda in dei
fuitio perseveratio: non sufficit
bona incipere nisi etiam quisque
studeat ea que bene inchoa/
uit usque ad finem uite producere
quia melius est uiam iustitie non
cognoscere: quam post cogni/
tionem retrosum conuerti. Unde
dominus in euangelio. Meo mittens
manum suam in aratrum et respi/
cens retro apertus est regno dei
Igitur soror: venerabilis ne/
cesse est ut per desiderium

eterne beatitudinis pulse-
mas quodidie aures dei oi-
potentis: nec deficiam? a
bonus qui incepimus p[er] usq[ue]
illo sapiente mereamur d[omi]n[us]
carcere mortis, huius eripi
et ad portam celestis patrie
peruenire. Soror in xpo ama-
bilis mihi bonum est nobis
perseuerare in seruitio dei
quam qui de monasterio ad
seculum reuertuntur plusq[ue]
carbones nigri efficiuntur.
Qui de monasterio ad se-
culum descendunt efficiun-
tur nigri sicut carbones fri-
gidi. Quare: quia per torpo-
rem mentis ab igne chari-
tatis dei sunt mortui atq[ue]
extincti: vnde beatus Isidorus.
Qui de bona vita ad ma-
lam reuertuntur per cupidi-
tatem mundi sunt tenebra-
ti et nigredine vitioꝝ sunt fe-
dati et fuscati atq[ue] a luce
sup[er]ne claritatis dei sunt ex-
tranei et alieni. Qui d[omi]n[us] mo-
nasterio ad seculum fugiunt
a societate angeloꝝ separan-
tur et demonibus sociantur.
Qui sanctam congregationem
relinquunt, et ad secularem
vitam descendunt a societa-
te dei elogantur: atq[ue] domi-

nio diaboli subiungantur.
Soror in xpo amantissima
p[ro]sidera quod fecisti. Quoti-
die reduc ad memoriam unde
venisti et ad quod venisti
et quare venisti. Tu propter
deum omnia que in hoc mundo
sunt reliquisti ac despexisti, et
pro amore illius monasterium
elegisti. Tu regnum celoꝝ
comparasti, et teipsam in pretio
illius tradidisti. Stude er-
go cum summa vigilantia: ut
non perdas regnum quod com-
parasti, sed ut hinc possis in p[er]-
petuum quod optasti et deside-
rasti. Caue ne perdas regnum
pro quo teipsam dedisti pretium.
Audi pau. ap[osto]l[us] dicentem.
Non coronabit nisi qui le-
gitime certauerit. Ille la-
borat legitime qui in bo-
nis opibus perseuerat usq[ue]
ad diem mortis sue. Ille cer-
tat legitime, qui in seruitio
dei perseuerat sine fraude et
simulatione. Ille deo digne
fuit quia bonus op[er]is quod cepit
usq[ue] ad consumationem per-
ducit. Ille in bonis opibus be-
ne desudat, qui ea que bene
inchoauit consummat. Unde
de ecclesia de suis membris
in dei seruitio perseueranti

bas in canticis canticorū
dicit. digna domoꝝ nꝛaz
cedrina laquearia vꝝ cꝑs
fina. Domus ecclesie sunt
ꝑuenticula fidelium deo ser
nientium. atqꝫ i his qui dei
sunt ꝑseuerantium. Cedrus
itaqꝫ atqꝫ cipressus arbo
res sunt iꝑutribilis nature
ꝫ signat scꝝs dei qꝫ i fatiga
bili atqꝫ i marcesibili desi
derio ꝑditoris sui flagrat.
ꝫ i bonis operibꝫ vsqꝫ ad
consumationez vite ꝑsene
rant. Igitꝫ venerabilis uir
go ꝫ tu esto cipressus i do
mo dei in bona vita ꝑsene
rado. Etiaꝫ in domo dei ce
drus eris: si de te exꝑluz
boe vite dderis: atqꝫ odo
rem bone ꝑuersationis so
ciabꝫ tuis. Virgo prudēs
iꝝ hoc dixitꝫ rota mēte de
spicias amore seclꝫ. Ideo
hec dixi: vt nunqꝫ velis re
ligiosaz vitā relinqꝫre ꝫ se
cularē regre. Iꝝ hec di
xi: vt nunqꝫ velis mona
chalē vitam deserē: ꝫ sicut
canis ad vomitū ita rediꝫ
ad seculū. Moneo te vt i
monasterio cūctis diebus
vite tue ꝑseueres ꝫ vt secu
larem vitā nūqꝫ desideres

moneo te vt cū summo de
siderio mōasteriū diligas
ꝫ vt toto corde seculū post
ponas. Moneo te vt oꝫ tē
pore i domo di ꝑmaneas
ꝫ vt nūqꝫ ad seculū redire
qꝫras: qꝫre: qꝫ i monasterio
est vita ꝑtēplatina i seculo
est vita laboriosa. i mona
sterio est vita scꝫtā: i seculo
est vita criminiosa. i mona
sterio ē vita spūalis. i seclꝫ
est vita carnalis. i mōaste
rio est vita celestis. i secu
lo ē vita terrestris. i mona
sterio ē vita quieta: i secu
lo ē vita turbulēta. i mona
sterio ē vita pacifica. i secu
lo est vita litigiosa. i mōa
sterio est vita trāqꝫlla. i se
culo est vita ꝑtentiosa. in
monasterio ē vita pacifica
i seculo est vita iurgijs ple
na. i mōasterio est vita ca
sta. in seculo est vita luxu
riosa. in monasterio est vi
ta perfecta. i seculo est vi
ta viciosa. in monasterio ē
vita plena virtutibꝫ. in secu
lo est vita plena vicijs. in
monasterio ē vita scꝫtatis
in seculo est vita iniquitatis.
Soroꝝ reuerendissima au
disti bona que sunt in mo

nafterio audifti mala que
sunt in feculo. audifti vtu-
tes monafterij: audifti vi-
cia feculi: audifti falutem
monafterij: audifti perdi-
tionē feculi. audifti vitā au-
difti mortē. Nunc igit̃ ec-
ce in p̃fpectu tuo bonuz &
malū. Ecce añ oculos tu-
os p̃ditionē aīe & falutem
Ecce añ te vitā & mortez.
Ecce ignis & aq̃: extende
manū tuā & elige qđ vis.
Ecce via paradifi & ecce via
īferni. Ecce via q̃ ducit ad
vitā & ecce via q̃ ducit ad
mortē. Ergo ambula per
quā volueris. Hoc ſolum
rogo vt eligas meliorem.
frater mi p̃filium tuū ac-
cipiā & meliorem viā eli-
gam: bonū eſt mihi p̃filiū
accipe: & per viā que du-
cit ad paradifum ambula-
re cū dei iuuamie. Hone-
ſta ṽgo qz meliorē viā eli-
gis: deo gr̃as reddo. Igit̃
vitam bonā quā cepiſti te-
nere: nō deſeras. P̃dopo-
ſitū bone vite iam p̃ſerua
oībus dieb⁹ vite tue: tunc
erit opus tuū perfectuz ſi
perdurauerit vſqz ad finē
Salus p̃ſenerātib⁹ p̃mit-

tiſ: p̃miū p̃ſenerantibus
dat. Nō eſt beat⁹ qui bo-
nū facit ſed qui īceſſabilit̃
facit. Si ergo in bōis ope-
ribus vſqz in finem vite p̃-
ſeneraueriſ ſaltim eris añ.
De ṽginitate fmo. xxj.
Prudētes ṽgines ac-
ceperūt oleū in va-
ſis ſuis cum lāpadi-
bus. Soror: cariffima: au-
di que dico. Mēte & cor-
pore ṽgines nō ſūt fatue:
ſz prudētes: & p̃nt exire ob-
niā ſpōſo: qz h̃nt oleū ī va-
ſis ſuis. i. caſtitatē ī mētib⁹
Virgines ṽo corpe & non
mēte: nō ſunt prudētes ſz
fatue: nec p̃nt exire obuiā
ſpōſo: qz nō h̃nt oleū ī va-
ſis ſuis. i. nō h̃nt caſtitatē ī
mētib⁹. ſic ait bt̃s Iſido.
Virgo corpe & nō mēte: n̄
bz p̃miū ī remuneratōe &
dñs ī enāge. de fatuis ṽgi-
nibus ait. Amē dico vob:
neſcio vos. Hac de cā te
moneo ſoror: dilecta mihi
ut ſis mente & corpe ṽgo:
ut poſt hāc vitā merearis
collocari ī ceſſti thalamo
a Jeſu xp̃o ceſſti ſponſo.
Virginitas nō ē iuſſa: ſed
admonita: qz nimis eſt ex-

cella. Duplicatū ē donuz
v̄ginitatis: q̄ in hoc mun-
do sollicitudie caret seclis:
et in futuro p̄mūz castita-
tis recipiet. Sine dubio q̄
casti p̄seuerāt et v̄gines an-
gelis dī erūt ēq̄les. Virgi-
nes credo feliciores eē in
eterna b̄titudine: Esaiā te-
stāte qui ait. Hec dic̄ dñs
eunuchis. Dabo eis ī do-
mo mea: et in muris meis
locū: et nomē meli⁹ a filiis
et filiab⁹ nomē sempiternū
dabo eis q̄ non p̄ibit. Oē
p̄ctm̄ per p̄nīaz recipiet ī-
dulgētiā. Virginitas v̄o si
labit̄. nullo mō reparat̄.
nā quāuis per p̄niam reci-
piat ueniā: t̄m̄ in corruptio-
nē nūq̄z recipiet p̄stinam.
Soroꝝ uenerabil̄ nihil ua-
let v̄ginitas carnis: ubi nō
est integritas mentis. Vir-
gines de suis meritis glo-
riātes: hypocritis p̄parāt
q̄ gliaz boni opis foris ap-
petūt q̄z intra p̄sciam h̄re
debuerunt. Hec est. n. in
euangelio: v̄gines nō h̄re
oleū in uasis suis. i. nō ser-
uauē in p̄sciaz testimoniū
boni opis: s̄z in facie glia-
ri apud hoīes: nō in corde

apud deū. Verba sunt be-
Aug. Nihil prodest v̄gini-
tas carnis ubi h̄tat iracū-
dia mentis. Multū distat
inter puritatē v̄ginalis aie
nulla p̄tagione pollute: et
eaz q̄ multoz libidini sub-
iacuit. Soroꝝ uenerabilis
audi beatū Hierony. di-
centē: Nihil prodest habe-
re carnē uirginēz si mente
qui nup̄serit: nihil etiā p̄-
dest corporis uirginēi cu-
stodire v̄ginitatē: si oculos
a p̄cupiscentia noluerit re-
frenā. Virgitas in corpo-
re nihil p̄derit si charitas
aut humilitas a corde di-
scesserit. Adoneo igitur te
honestā soroꝝ in chr̄sto ut
sis mente et corpe uirgo.
Adoneo etiam te ut acci-
pias oleum bonoz operū
tecū: atq̄z ut omnes lampa-
dem tuam bonis mouib⁹
et illumines eaz sacris uir-
tutibus ut cum clamor factus
fuerit ecce sp̄s̄us ue-
nit exite obviam ei: possis
occurrere iesu chr̄sto sp̄s̄o
suo tuo celesti et ab eo col-
locari in celesti thalamo.
Amen.

De p̄nientia. ser. xxij.

Soro: carissima rogo
vt cū omni deuorōe
audias admonitōis
v̄ba. Tricēnari⁹ numer⁹
p̄mus gradus est ⁊ signifi-
cat federa nuptiarū. Sexa-
gēnarius numer⁹ secūdus
grad⁹ est. ⁊ significat cōti-
nentiā viduarū. Centenari-
us numerus tertius gradus
est: qui pro v̄ginitatis co-
rona v̄ginib⁹ d̄putat̄. bea-
tus Isido. ait. Quidā in iu-
uentute luxuriose viuētes:
in senectute cōtinētes fieri
uolūt: ⁊ tūc nolūt castitatē
seruare q̄n̄ eos luxuria ser-
uos b̄ie cōtempserit. Tales
nō habēt p̄miū qz nō ha-
buerūt laboris certamen.
Eos v̄o expectat gl̄ia qui-
bus fuerūt laboriosa certa-
mina. Castitatis. n. fruct⁹
est suauitas. Castitas ē pul-
chritudo inuiolata sc̄tōz.
Castitas securitas est mē-
tis ⁊ sanitas corp̄is. Luxu-
ria carnē debilitat fractā/
qz celeriter ducit ad sene-
ctutem. Lōga castitas pro
v̄ginitate reputat̄. Igr̄ so-
ror uenerāda amāda ē pul-
chritudo castitatis. Conti-
nētes ⁊ caste uiuētes. deo

in semetipsis preparāt ha-
bitaculū. Unde apl̄s. Caste
uiuentes tēplū dei sūt:
⁊ spūs sanct⁹ habitat i eis
Cōtinētia facit hoīem p̄-
ximū deo: Ibi habitat de-
us. ubi permanet p̄tinētia
Castitas iungit hominē ce-
lo. Castitas p̄ducit hoīem
ad regnū. Caste uiuentib⁹
p̄mittitur regnū celorum
Caste uiuentes habebunt
hereditatē in celo. Bona
est castitas p̄iugal̄is s; me-
lior est p̄tinētia vidual̄is
Optima vero itegritas vir-
ginal̄is melior ē vidua hu-
milis q̄ virgo sup̄ba. me-
lior est vidua cū humilita-
te: q̄ virgo cū sup̄bia. me-
lior est vidua ingens pctā
sua q̄ v̄go iactans semet/
ipsam corā hoībus de vir-
ginitate sua. melior est vi-
dua plorās iniquitates suas
q̄ virgo extollens semet/
ipsas de meritis suis. Mō-
d⁹ virgo gliari coram hoī-
bus de dono sue v̄ginita-
tis: qz si b̄ fecerit nō h̄z ole-
um secum: extincta est. n.
lampada sua. Non debet
virgo despiciē viduas. Vir-
go que vult deo placē: nō

dy mulieres caste vnuetes
ptemne: qz si hoc fecerit
deo displicebit ⁊ sibi noce
bit. Virgo que mulieres
caste viuentes ⁊ deo seruiē
tes despicit superbiā facit
Quare? Qz melior ē pec
cator humilis q̄ iustus su
perbus. Tu ergo venera
bilis soror n̄ despicias mu
lieres que de seculo vene
rūt. maritos habuerūt. fili
os genuerūt. qz si eas de
spexeris nimis ante deuz
culpabilis eris. Anna pro
phetissa maritū habuit: sz
tñ de christo pphetavit ⁊
eū videre meruit. Et Ma
ria magdalena secularis fu
it sed tñ christum resurgē
tes vidit ⁊ apostolorū apo
stola eē meruit. Modesta
virgo ideo hec dixi vt nul
lo modo despicias ancil
las xp̄i que ad fruendum
deo venerūt de vita secu
lari. Mō debes ergo hone
stas feminas que de secu
lo ad monasterium vene
runt despice sed honorare
quia quas de⁹ dignat⁹ est
eligē tu nō debes ptemne
Adoneo g⁹ te virgo vene
rabilis: vt pro amore chri

sti seruias eis ⁊ diligas eas
quasi matres. Soror i xp̄o
dilectissima iō debes eis
fruire quasi filia qz de⁹ cō
uertit eas ad se de seculari
vita. Igitur deo iniuriam
facis. si ancillas dei despi
cis. Tu vō amabilis mi
hi in christo. soror non di
cas ecce ego lignum ari
dum. non dicas ecce ego
arbor ifructuosa. qz si chri
stum spōsam tuam diligis
⁊ times sicut debes. septē
filios habes. Primus fili
us est verecundia. secun
dus patiētia. tertius sobrie
tas. quartus temperantia
quintus charitas. sext⁹ hu
militas. septimus castitas
Ecce venerabilis soror p
gratiam spūs sancti sine do
lore ex incorrupto vtero.
septem filios christo pepe
risti. vt impleatur in te q̄
scriptum ē. Qz sterilis pe
perit septem. itaqz soror
amabilis mihi in christo.
hos filios quos Jesu chri
sto sponso tuo genuisti. de
bes nutrire. fouere. lacta
reficē cōfortare. ⁊ castiga
re. Nutri eos bonis mori
bus. foue eos in finem inti

time contemplationis. & da
eis mamillas eterne dul/
cedinis. Refice eos amo
re superne suauitatis & cō
forta eos pane uerbi cele/
stis. castiga eos flagellis ti
moris dei & manda eis ut
nō superbiāt. & ut non sint
leues. nec transgressores.
atq; ut nūq; a te discedāt
nec a te separent. Uides
soror dilecta q; v̄gines p̄n
cipalem locū teneāt in re/
gno dei. & nō īmerito. Qz
p̄tempserūt p̄ntem mūdū
ideo puenerunt ad celeste
regnum ad q; te perducerē
digne ille in cui⁹ seruitio
corpus tuum & animam
tuam consecrasti.

De fornicatōe ser. xviij

Soror in chri/
sto dilecta mi
hi moneo te
ut cū oī deuo
tione audias

hec v̄ba : dñi nr̄i iesu xp̄i.
Sint lumbi v̄ri p̄cincti: &
lucerne ardentes in mani
bus v̄ris. Lūbos precingi
mus cū carnis luxuriā per
cōtinentiā coartam⁹. Lu/
cernas in manib⁹ teneim⁹
qñ p̄ximis nr̄is lucis exē.

pla mōstram⁹. fornicatio
carnis vt ait bt̄us Isidor⁹
adulterin⁹ est. fornicatio
aīe seruitus ydolorū ē. p̄i/
ma fornicationis tela oca
lorū sunt: sc̄da verborū: s; q
non capiē oculis: pōt resi
stere v̄bis. Oīs immunda
pollutio: fornicatio dī q; /
uis q; q; diuersa turpitudi
nis voluptate p̄stituitur.
ex delectatione. n. fornicā
diuana gignunt flagitia q;
bus regnū dei clauditur:
& hō a deo separat. īter ce
tera septē vicia: fornicatio
maximū scelus est: q; per
carnis īmundiciā: tēplum
dei violat: & tollens mem
brū xp̄i facit mēbrum me/
reticis. Igit̄ honesta v̄go
si vex est q; in te de⁹ viuit:
mortua sit in te fornicatio:
luxuria inimica est deo: &
p̄ne b̄ndictionis: atq; sub
stantie: perditio. fornicā/
tio nō solum maculat cor
pus sed & cōscientiā. Qui
luxuriat: q;uis videat̄ vi
uens: tū mort⁹ est. forni/
catores & adulteros iudi
cabit de⁹. i. damnabit eos
audi igitur soror carissima
beati Isidori verba. forni

catione coingnari deteri⁹
est omni pctō : fornicatio
maior est oibus pctis. for/
nicatio graue pctm̄ est. for/
nicatio cīa mala superat:
fornicatio grauior est mo:
te. Melius est mori q̄ for/
nicari. Melius ē mori q̄
fornicatioē maculari : me/
lius ē mori q̄ p fornicatio
nez aīam pdere. Luxuria
pduc̄ hoīez ad penas īfer/
ni. luxuria mergit hominē
in īfernuz. Luxuria mittit
hoīem ad tartaruz. Oculi
nūcij sunt fornicatōis. Vi/
sio est prima occasio forni/
cationis. Mens. n. p oca/
los capit. per oculos intrat
ad mentez sagitta amoris
visio oculoruz mittit sagit/
tas fornicationis in men/
tē. Ocul⁹ ē p̄ma sagitta for/
nicationis. Igr̄ amabil⁹ in
xp̄o soror: rep̄me oculos tu/
os. g^o subtrahere visū. nō de/
figas oculos tuos ī sp̄ez car/
nis. Nullū hoīez hac īten/
tione aspicias vt eū ꝑcupi/
scas: nullū hoīem ideo as/
picias vt euz carnalr dili/
gas: faciē viri nō videas
vt eum in malo diligas.
Auerte oculos tuos ne vi

deāt vanitatē. pulchritudi/
nē hoīs n̄ ꝑcupiscas. Dic
mibi soror venerabil: q̄lis
p̄fect⁹ ī pulchritudine car/
nis? Mōne sic fenū sicatur
hō ꝛ fugit pulchritudo ei⁹
sic vmbra? Et qm̄ mors ve/
nerit dic rogo q̄nta pl̄chri/
tudo ī corpe remanebit?
Lū videris totū corpus tu/
midū eē ꝛ in fetore ꝑuer/
sum: nōne claudes nares
tūas: vt nō sustineas fetore/
rem feridissimū? Dic ro/
go vbi tē pulchritudo vul/
tus: vbi blāda verba que
corda audiētū molliēbāt:
vbi tūc s̄mōes dulces qui
hoīes letificabāt? Dic mi/
hi hōesta v̄go vbi tūc erit
īmoderat⁹ risus ꝛ ioc⁹ tur/
pis? Ubi tūc vana ꝛ inuti/
lis leticia q̄ in risuz hoīes
cōmonebat? perijt ad ni/
hilū deuenit. sic fum⁹ eva/
nuit. Ista ē ꝑsumatio pul/
chritudis carnis ꝛ ꝑsuma/
tio corpis. Cognosce g^o so/
ror venerabilis q: vana ē
pulchritudo. Un̄ ē Salo/
mon ait. fallax gratis ꝛ
vana est pulchritudo. Igi/
tur soror ī xp̄o amātissima
s̄ pulchritudo carnis va

na est: g^o pulchritudo carnis putredo est & vermis: itaq; si pulchritudo corporis cinis & terra ē: caue ne ideo homines aspicias: vt coruz pulchritudinem cōcupiscas: Quare? Quia mundus transit in concupiscentia eius. Omne q̄ i mundo est: concupiscētia carnis est: aut concupiscētia oculoruz: aut superbia vite. despiciendus ergo ē mundus ppter christum cum omnibus que in eo sunt. Tu vō honesta virgo que propter christuz relinquisti seculuz nō debes letari in pulchritudine hominū. Te ergo moneo soror in christo dilecta vt iesum xp̄m sponsam tuū diligas super omnia: vt cuz eo regnare possis in celestia curia. Lerte si plus delectat mentem cōcupiscētia fornicationis: q̄ amor castitatis: adhuc peccatuz regnat in homine. Sed si magis delectāt mentē pulchritudo castitatis: quam turpitudō fornicatiōis: iā non regnat peccatū in homine: sed regnat iusticia.

Quannis homo sit castus in corpore tamen si luxuriosus est in mente peccatū regnat in corde eius. fornicatio cordis est ydolorū seruitas. Est & alia fornicatio spūalis d̄ qua dominus ait. Qui viderit mulierem ad concupiscēdā eā iam meatus, est in corde suo: maxime per carnis luxuriam: hoies subiiciunt diabolo: q̄ per cetera vitia. Castus est pulchritudo anime: & per hāc v̄tutē coequat hō meritis angeloz. Soror in xp̄o amabilis crede mihi: qz multi per incuriam oculoruz iciderunt in periculū animarum suarū. ¶ Interrogatio. ¶ Frater dilecte dic mihi si aliquēz hoiem nostri per visionē oculorum deceptuz? ¶ Responso. ¶ O soror venerabilis: qz multos scio pervisum esse deceptos & in laqueū diaboli missos. Tamē ex his quos audiui aliquos dicā tibi. Dina filia Jacob egressa est vt videret mulieres regionis illius: & adhaeruit eam: sicbē atq; ra-

puit & v̄ginitatē illius tur
piter corrupit. Et sic mise
ra puella q̄ incaute vidit
q̄ vidē non debuit: hone
statē ac v̄ginitatē suā p̄di
dit. David etiā quadā die
stans in solario dom̄ sue
vidit mulierē & adamavit
eā pro cuius amore cōmi
sit adulteriū & homicidiū
& si decept̄: fact̄ est sue le
gis rē: Et q̄ vidit incau
te: q̄ nō debuit videre: p̄
vit maculā oī t̄pe vite sue.
fortissim̄ Samson descē
dit in regiones philistino
rum: & vidit ibi mulieres
atq̄ adamavit & i gremio
illī dormiuit: illa v̄o cr̄ies
capitis eī rasit: & tradidit
eū i manib̄ inimicor̄ eī
qui statī oculos eius erue
rūt: & sic mis̄ q̄ vidit q̄ vi
dere nō debuit: oculos p̄
didit: & in periculū corp̄is
incidit. Cognosce ergo so
ror dilecta: q̄ multi per vi
sionē oculoꝝ incidērūt in
periculū corp̄is & aiā su
arū. Adoneo ergo te soror
in xp̄o amabilis: vt facias
pactū cū oculis tuis: ne in
caute videas q̄ vidē non
debes. Caue etiā ne mors

intret per fenestrā oculoꝝ
tuor̄ ad aiā tuā. Itaq̄
soror in xp̄o dilectissima: si
cut iam superī dixi tibi si
te caro tua adhuc ipugnat
si te adhuc luxuria tēptat:
si te adhuc libido iuitat: si
adhuc memoria fornicati
onis te cruciat: memoriaꝝ
mortis tue tibi obijce. fi
nem vite tue ante oculos
adhibe diem exitus tui p̄
pone tibi. p̄pone tibi
futura tormenta futurū iu
diciū: quotidie cogita ver
setur ante oculos tuos ima
go futuri iudiciij. Reduc
ad me memoriā tuā horri
biles penas īferni. Ardor
gehēne extinguat in te ar
dorem luxurie. recordatio
eterni iudiciij excludat ar
dorem corp̄is tui. flam
ma īferni inextinguibilis:
repellat a te memoriā for
nicationis. Ad aio: ardor:
minorem ardorē superet.
Ad aio: ardor: minores ar
dorem vincat. Strido: flā
marum horribilis: amorē
depellat libidinis. Sicut
claus clauz expellit. ita
sepe ardor gehenna īmit
tit foras ardorem luxurie.

Soro: venerabilis omnipotentem deum deprecor: ut det tibi veram castitatem mentis & corporis. Amen.

De abstinencia. f. xxviii.

Hoc est perfectum ieiunium quando non homo exterior ieiunat: interior ve-

ro orat: oratio per ieiunium facilius penetrat celum: per ieiunium & orationem mens hominis coniungitur angelis & copulatur deo: ieiunia forcia arma sunt aduersus temptationes demoniorum. per ieiunium & orationes vincuntur demones. Soro: in christo dilecta: vis scire per quod magis luxuria restringitur. si mihi volo: atque ut illud mihi ostendas rogo. Audi ergo amabilis soro: in christo. per ieiunium fornicatio separatur per ieiunium luxuria restringitur. Remota saturitate non dominatur luxuria: Abstinencia carnem imperat: abstinencia luxuriam refrenat: abstinencia frangit motum libidinis & abstinencia dissoluit virtutem fornicationis. per famem & sitim. luxuria destrui-

tur. fames & sitis luxuriam vincunt. Adens multitudine ciborum lassata. perdit vigorem orationis. quilibet est caro que non percipit diu cibum talis est. anima que assidue non pascitur verbo dei. Hieronymus sic ait. Ieiunia moderata dunt esse. ne nimis debilitent stomachum quod modicus & temperatus cibus corpori & anime est utilis. Pinguis venter non gignit subtilis sensum. Multo melius est quod die parum sumere quam raro satis comedere. parcus cibus & venter semper esuriens triduanis profert ieiuniis. Ille bene ieiunat. qui ab omnibus vitiis declinat. Melior est abstinencia vitiorum quam ciborum. Non est reputata abstinencia: Ubi fuerit ventris satietas subsequuta. Et beatus Isidorus. Tota die epulas in cogitatione ruminat. quod ad explendam gulam vespere sibi delicias preparat. Uter vacuus in oratione vigilare facit. Mena que repletur est infertissimum grauisimum. Non bene vigilare possumus quando ventris cibis est repletus. Soro: venerabilis aridum porta cor-

pus tuū pp desiderū cele
stis r̄gni . v̄tipleas qđ scri
ptum ē in psal. Sicut aīa
deū q̄ multipliciē ⁊ caro
mea. Caro. n. tūc deū fitit
qū per ieiuniū abstinet ⁊
arescit. Soror in xp̄o ama
bilis crede mihi q̄ si i hac
vita p̄fecte deū esurieris ⁊
siteris ex eo in celesti p̄tia
satiaberis. Abstinentia vi
uificat ⁊ occidit . viuificat
aīam ⁊ occidit corp̄. Ab
stinentia edificat in aīa vir
tutes ⁊ destruit vitia cor
poris . Oī studio debem̄
despicē gulā ciboꝝ. Sper
nēda est ꝑcupiscētia escāꝝ
Lauēda est cura vētris q̄
dovēter imoderate reficit̄
corp̄ ad luxuriā excitatur
Mō debem̄ cōcedē vt ven
ter ipleat̄: sed vt corp̄ su
stenteē vbi vēter ē cibus re
plet̄ ibi ē ignis luxurie sac
cēsus. Corp̄ aut qđ absti
nētia frāgit . ignis luxurie
nō exurit. Ille purpurat̄
dices qui q̄tidie epulaba
tur splēdide: q̄ abstinē a
cibus in hoc seculo noluit.
iō iter flāmas posū gutā
aque q̄sunt nec accipe me
runt. Sicut per abstinentiā

oēs virtutes spūales radi
cant̄ atq̄ edificant̄ in aīa
ita ⁊ per sacietatē ciboꝝ
oīa vitia nutriunt̄ ⁊ cōfor
tant̄ in corpe nō pōt q̄sq̄
accipe p̄fectionē vtutū ni
si prius domuerit in se vē
tris gulā ideo tres pueri i
caminū ignis nō arserūt
q̄ abstinentes fuerūt. Da
niel etiaꝝ iō liberat̄ est de
ore leonū. q̄ seruauit in se
abstinentiam ciboꝝum.
Nemo pōt a semetipso tē
tationes demonū expelle
re nisi refrenauerit i se ape
titum gule. ¶ Interroga
tio. ¶ Frater carissime ro
go te vt dicas mihi quali
ter debes castigare corp̄
meū ꝑ abstinentiā. ¶ Re
sponsio. ¶ Soror dilecta
sic debes nutrire corp̄ tu
um vt nō superbiat. ⁊ ite
rum sic debes illud repri
mere vt nō cadat. sic. n. de
bes reficere carnē tuam vt
seruiat. Et sic eam debes
castigare per abstinentias
vt non pereat. si carnem
tuam supra modū affligis
cives tuum occidis. Et ue
rus si eam plusq̄ op̄z refi
cis inimicum tuū nutris.

carissima soror mea h^o de
bes semper obſuare in oī
abſtinentia vt nō occidas
carnē tuā ſed vitia. Igitur
soror mihi in xpō amantif
ſima per abſtinentiā corp^o
tūz caſtiga. Ieiuna vt ab
ſtines a cibis. ¶ Salida ge
re ora ⁊ nō rubea: facies
tua non ſit rubicunda ſed
pallida. Ariduz porta cor
pus tuum ⁊ nō craſſum:
nō ſit corpus tuū craſſum
ſed ſiccū. Nō nutrias car
nem tuā vermib^o. ita mā
duca vt ſemp exurias. ita
comede vt ſemp habeas
famē. venter tu^o nunq̄ i
pleatur cibis. ¶ Esuri ⁊ ſiti
abſtie ⁊ areſce. Crede mi
hi ſoror venerabilis qz tē
tationes vincere nō pote
ris niſi corpus tuū per ab
ſtinentiā caſtigaueris. per
cibum ⁊ potū creſcit luxu
ria. ciboruz ſaturitas ſuſci
tat luxuriā carnis: luxuria
ſemper eſt adiuncta ſatu
ritati. frigus vigiliarū ex
tinguit luxurie ardorem.
¶ Aaligni ſpūs ibi plus eſ
cam ⁊ potū vidēt. Soror
in xpō amabilis ſicut iam
dixi tibi: ſi pfecte vis ten

tationes fuger^o carnis ab
ſtine nō ſolū a cibis ſ; etiā
ab oibus ſeculi delectatio
nib^o vt poſt hāc vitā in ce
lo letari poſſis cū angelis.
¶ De ebrietate ſer. xxv.

Soror carissima mea
audi dñi nr̄i iesu xpi
verba attēdite ne cor
da veſtra grauētur crapu
la ⁊ ebrietate. ¶ Paul^o etiā
ap̄l̄s caſtigādo ſuos diſci
pulos ait. Nolite inebria
ri vino in quo eſt luxuria.
Et ſalomon ait. luxurioſa
reſ eſt vinū: ⁊ tumultuoſa
ebrietas. ne ituearis vinū
qñ flauēſcit nec cū ſplēdu
erit in vitro color ei^o. In
grediē. n. blāde: ſed in no
uiſſimo mordebit vt colu
ber: ⁊ quaſi ſerpens vene
nū effundit. nulluz ſecretū
eſt: vbi regnat ebrietas.
¶ Multos exterminauit vi
nū: ⁊ p̄duxit eos ad peri
culum corporū ⁊ aīarū. Vi
nū in iocūditate creatū eſt
nō in ebrietate. Ubicunqz
ſaturitas abūdauit: ibi lu
xuria dñabit. Ventrē di
ſtentū cibis ⁊ vini potatio
nib^o irrigatū voluntas lu
xurie ſequit^o. Ebrietas cor

pus debilitat: animã illa/
queat. Ebrietas generat
p̄turbationẽ mētis. Ebrie/
tas auget furorem cordis.
ebrietas nutrit flammam
fornicationis. ebrietas ita
alienat mentẽ: vt hõ nesci
at semetipsum. Nõ ebrius
ita est a semetipso alienus:
vt nesciat vbi sit: plerisq̄
laus est multum bibere ⁊
nõ inebriari. quos p̄phe/
ta increpat dicens. Ne q̄
potentes estis ad bibẽduz
vinuz: ⁊ viri fortes admi/
scendã ebrietatẽ. Et iterũ.
Ne qui cum surgitis mane
ad ebrietatẽ sectandã ⁊ po/
tandũ vsq̄ ad vesp̄ram:
vt vno estuatis: etiã Joel
p̄pheta clamat dicẽs. Ex/
pergiscimini ebrii ⁊ flete
⁊ vlulate oēs qui bibitis
vinũ in dulcedine. Nõ di/
cit qui bibitis vinuz in ne/
cessitate: sed qui bibitis vi/
num in dulcedine hoc est
in delectatione. Ebrietas
mortale crimẽ est. Ebrie/
tas graue pctm̄ est. Ebrie/
tas iter homicidia ⁊ adul/
teria atq̄ fornicationes re/
putat. Ebrietas eijcit ho/
mines a regno dei. Ebrie/
tas expellit hoĩem a parã
diso. Ebrietas demergit
hominẽ in ifernum. Mo/
se bibit vinũ ⁊ virilia que p̄
sexcẽtos annos celauerat
nudauit: etiã Lotb vino
inebriatus: dormiuit cum
filiabus suis: ne tamẽ pec/
catus sensit q̄ alienatus a
semetip̄o fuit. cogita ergo
soror dilecta quãta sit dete/
standa ⁊ fugiẽda ebrietas
ab oĩb̄ seruis dei. ¶ In/
terrogatio. ¶ Frater mi e
pctm̄ bibere vinũ? ¶ Re/
spõsio. ¶ Venerabilis so/
ror: nõ est pctm̄ bibẽ vinũ
temperatũ. i. cũ sobrietate
sic. n. ait paulus ap̄tus. Ti/
motheo discipulo suo.
Adodicũ vinũ bibe p̄pter
stomachũ ⁊ frequẽtes in/
firmitates tuas. Audi etiã
qd̄ Salomõ dicat. Vinũ
cũ mẽsura potatũ: sanitas
est aĩe ⁊ corpis. Vinũ in/
temperatũ venenũ est. Vi/
nũ sine mẽsura supat men/
tẽ. Per multũ vinũ graua/
tur mēs: per vinũ luxuria
crescit: per vinuz luxuria
excitatur: per multũ vinũ
luxuria excitat̄: p̄ multuz
vinum luxuria nutrit. Vi

tas expellit hoĩem a parã
diso. Ebrietas demergit
hominẽ in ifernum. Mo/
se bibit vinũ ⁊ virilia que p̄
sexcẽtos annos celauerat
nudauit: etiã Lotb vino
inebriatus: dormiuit cum
filiabus suis: ne tamẽ pec/
catus sensit q̄ alienatus a
semetip̄o fuit. cogita ergo
soror dilecta quãta sit dete/
standa ⁊ fugiẽda ebrietas
ab oĩb̄ seruis dei. ¶ In/
terrogatio. ¶ Frater mi e
pctm̄ bibere vinũ? ¶ Re/
spõsio. ¶ Venerabilis so/
ror: nõ est pctm̄ bibẽ vinũ
temperatũ. i. cũ sobrietate
sic. n. ait paulus ap̄tus. Ti/
motheo discipulo suo.
Adodicũ vinũ bibe p̄pter
stomachũ ⁊ frequẽtes in/
firmitates tuas. Audi etiã
qd̄ Salomõ dicat. Vinũ
cũ mẽsura potatũ: sanitas
est aĩe ⁊ corpis. Vinũ in/
temperatũ venenũ est. Vi/
nũ sine mẽsura supat men/
tẽ. Per multũ vinũ graua/
tur mēs: per vinũ luxuria
crescit: per vinuz luxuria
excitatur: per multũ vinũ
luxuria excitat̄: p̄ multuz
vinum luxuria nutrit. Vi

num. n. nobis deus ad le-
ticiam cordis dedit: nō ad
ebrietatē donauit. Igr̄ ho-
nesta virgo: bibamus nō
quantū gula querit s; q̄tū
necessitas requirit. Cauea-
mus igr̄ ne illud qđ deus
ad medelā nobis corporis
tribuit vitio gula depute-
mus caueamus ne vinus
qđ deus nobis dedit ad sa-
lutem corpoꝝ in vsus ver-
tamus vitioꝝ. Caueamus
ne medicinā carnis in vi-
tū cōuertamus ebrietatū
Adulti per vinū a demo-
nibus capti sunt. Nec est
aliud ebrietas q̄ manife-
stissimus demō. Tu ergo
soror i xpo amabilis bibe
vinū tēperatū ⁊ erit tibi sa-
nitas corpis ⁊ letitiā men-
tis. bibe vinū cū sobrieta-
te: ⁊ auferet a te pigritiaz
atq; desidīā ⁊ in dei serui-
tio te faciet sollicitam atq;
deuotā. q̄re? q; vinū tēpe-
rate potatū facit hoīes ad
ořonem sollicitū: ⁊ in dei
seruitio acutū. Igr̄ soror
carissima si me quasi fr̄em
tuū audieris: ⁊ hec oīa si-
cut dixi feceris sapiēs eris
De peccato ser. xxvj.

Soro: carissima au-
di dñm in euāgelio.
dicentē: oīs qui facit
pc̄m̄ suus est pcti. Duo-
bus modis ꝓmittit̄ pctm̄
i. aut amoꝝ cupiditatis aut
metu timoris: v; dum hō
vult h̄re quod cōcupiscit
vel cum timet ne incurrat
malū qđ metuit. quattuor
modis cōmittit̄ pctm̄ in
corde: q̄tuor: ēt modis ꝓ-
petrat̄ in ope. Cōmittitur
pctm̄ i corde suggestiōe de-
monū delectatiōe carnis
ꝓsensiōe mēis: d̄fensiōe el-
latōis. Cōmittit̄ ēt in ope
aliquū latēter: aliquū publi-
ce: aliquū ꝓsuetudinē: aliquū
despatiōe. istis ergo mōis
⁊ corde peccamus ⁊ ope-
re perpetrāmꝝ pctm̄ Tri-
bus modis pctm̄ cōmitti-
tur v; per ignorantīā: ⁊ ꝓ
īfirmitatē: ac per idustriā
i. scienter. per ignorantiaz
peccauit Eua in paradiso
sicut ait ap̄ts. Vir nō ē se-
ductꝝ sed mulier fuit sedu-
cta: gº Adā peccauit ꝓ idu-
striā. Eua vº ꝓ ignoratiā.
Qui vº decipitur ignorat
qd ꝓsentiat. per īfirmitatē
peccauit petrꝝ: qñ ꝓ timo

rem ancille xpm negavit.
Gravius peccare p infirmi-
tate q̄ p ignorantiā. s; intro
ē gravius peccat p industriā
q̄ per infirmitatē. Gravius
ē peccat q̄ in publico deli-
quit. q̄ qui abscondito. du-
pliciter peccat qui in publi-
co peccat. q; et peccat. et
alijs peccare demonstrat.
Iā quedā ps iustitie est bo-
minē suā iniquitatez cogno-
scē et de pctis proprijs in se-
metipso verecūdiam h̄re.
melius ē boiem nō peccare
pp amorē dei q̄ pp timo-
rē inferni. melius est etiā non
peccare q̄ pctm emēdare
Ois peccās supbus ē. fa-
ciens. n. vetita premit di-
vina pcepta. Audi ḡ soror
carissīma q̄ dico audi que
moneo p vnū malū pere-
runt multa bona. Custodi
ḡ aīam tuā a pctō. qui in
vno peccavit factus ē oīum
reus. p vnū pctm mīte in-
stite pereūt. Mō declines
cor tuū in hoc q̄ delectat
corp̄. nō des aīaz tuaz in
ptate carnis. non p̄sentias
carnali dlectatiōe. Soror
venerabilis si f̄m carnē vi-
seris morieris. Mūda ḡ

psciam tuaz ab oī pctō. sit
mens tua pura. sit etiā cor-
pus tuū ab oī iniquitate pur-
gatum sit corpus tuū ima-
culatū. Macula peccati ī
corde tuo non remaneat.
nō pōt corpus corrūpi ni-
si p̄us corruptus fuerit aīus
Si aīa labitur statim corp̄
ad peccandaz paratū est.
Alia precedit carnē. in cri-
mine: anima prima vadit
ad peccādū. Mihil p̄t cor-
p̄ facē nisi q̄ voluerit aīus
mūda ḡ cor tuū ab iniqui-
tate et caro tua n̄ peccabit.
Interroga. Frat̄ mi-
rogo vt dicas mihi si aīa
boīs pctōis ē feda et nigra
vel si aīa iusti bonis ē pul-
chra aut formosa. Res-
pōsio. Soror in xpo di-
lecta. Tria sūt in hoc mū-
do nigriora et deteriora oī
malo. v; aīa pctōis perse-
uerans in pctō q̄ ē plus ni-
gra q̄z cornus. et mali ange-
li q̄ eā rapiūt in die moris
eius. et infernus in quo ia-
ctat. nō sunt peiora vel ni-
griora his tribus in hoc mū-
do. itez tria sunt quib̄ nō
sūt meliora. aīa v; iusti bo-
minis perseuerans bonis

operibus q̄ est pulchra sic
sol & sancti angeli qui eas
suscipiunt in die mortis sue
& paradus in quo collo-
catur. His tribus nō sunt
meliora in creaturis. An-
geli sancti p̄sentāt aīas iu-
sti bonis ante deū dicen-
tes. Ecce quē elegisti dñe
& assumpsisti semp̄ habita-
bit ī aris tuis soror: in xp̄o
amabilis: si mentē tuā ab
oī iniquitate mūdaueris &
in seruitio dei sic p̄misisti

De confessione pctōꝝ
& penitentia sermo. xxvij.

Tunc hō incipit esse
iust⁹ qñ d̄ pctis suis
pprijs icipit accusā
re seipm: vnde scriptū est.
Iustus in p̄ncipio accusa-
tor est sui. Mihil aut̄ pens-
q̄ culpā cognoscē nec de-
flere. Oīs pctōꝝ d̄ nob⁹ mo-
dis d̄ flere pctā sua. Unū
q̄ per negligentā bonum
nō fecit: alterū q̄ per au-
daciā malū cōmisit. Bo-
num q̄ debuit facē nō fec̄
& malū q̄ nō debuit face-
re fec̄. Ille hō digne agit

pniam: q̄ p̄terita pctā plā-
git: & iterū plāgenda non
cōmittit. Mā qui plangit
pctm̄ & itez: facit pctm̄: q̄
si quis lauet laterē crudū
q̄ c̄sto amplius lauerit: tā-
to ampli⁹ faciet lutū. si qñ
hō peccare pōt penitet: &
vitā suā viuens ab oī cri-
mine corrigit: sine dubita-
tione quādo ei mors adue-
nerit ad eternā pueniet re-
quiem. Qui aut̄ male vi-
uit: & in morte pniam agit
sicut dānatio illi⁹ est incer-
ta: ita & remissio illi⁹ ē du-
bia. Qui ergo secur⁹ cupit
esse in morte de indulgen-
tia in sanitate pniam agat
& in sanitate pctā sua lu-
geat. Igit̄ q̄ miseratio d̄i
occulta est: sine itermissio-
ne flere necessē ē. soror: ca-
rissima audi bti Isido. ver-
ba. Mō opz penitentē de
pctis suis h̄re securitatē: q̄
re: q̄ securitas negligentā
parit. Negligentia vero se-
pe hoiez incautū ad p̄ora
pctā reducit. Nec g⁹ soror:
carissima: accipe cōsiliū
meū & dū potes vitā tuā
emenda. Dū de⁹ dat tibi
licentiā pctā tua manifesta.

Dū datur tibi spaciū peccā
 tua plora. Dū potes peni
 te. dū potes peccā tuā p̄fite
 re. dum adhuc vivis peccā
 tua luge moventiūz voca
 tio tua sit emēdatio. Dum
 potes mala q̄fecisti emēda
 dū potes a peccō & vitio te
 retrabe. dūz t̄ps est clama
 ad deū pro te. dūz adhuc
 vivis in corpe: tibi indul
 gentiā peccōz tuoz acqui
 re. P̄iusq̄ dies mortis
 adueniat tibi p̄niam age.
 anteq̄z p̄te? te absorbeat
 penite p̄iusq̄z infernas te
 rapiat. Peccā tua luge p̄
 usquā in profundū inferni
 demergaris. negligentias
 tuas plāge. Ubi iam non
 est locus indulgētie vbi iā
 nō ē penitēdi licētia. Ubi
 iam nō est licētia emenda
 tionis. vbi iam nō est loc?
 p̄fessionis. quare? q̄: in in
 ferno nulla ē redemptio.
 quāuis sis peccatrix tamē
 per p̄niam habebis veniā
 Nulla taz gravis ē culpa
 que per p̄niam nō habeat
 veniam. Desperatio auget
 peccā desperatio maior est
 oibus peccis. desperatio pe
 or est oī peccō. Igit̄ soror

dilecta: certissime crede.
 q̄: est spes in p̄fessione. nul
 lo mō dubites. nullo mor
 do de miā dei desperes.
 Habeto fiduciam in p̄fes
 sione. de bonitate dei non
 dubites. frater carissime
 bñ dicis. bonus das mihi
 cōsiliū. **C**onfessio.

Eu me pecca
 trix: heu me
 misera: i tātis
 peccis in tantis
 criminibus: i
 tantis negligētis cecidi:
 quid primū plangā: qd p̄
 mū plozē: qd p̄mū lugeā:
 Ego misera q̄z luctū p̄mū
 sūmā. Ego indigna q̄s la
 chrymas prius fundā. me
 moria nō sufficit referre:
 gesta tātoz criminū. O la
 chryme vbi vos subtraxi
 stis: o lachryme vbi estis:
 vbi estis fontes lachryma
 rū monemī obsecro ad fle
 tū meū: fontes lachryma
 rū fluite sup faciē meāz ri
 gate maxillas meas. date
 mihi plantū amarū succur
 re mihi deus me? anteq̄z
 moriar: anteq̄z mors me
 p̄ueniat: añq̄z me infern?
 rapiat: añq̄z me flāma cō

barat: añquã me tenebre
inuoluãt. Subueni mihi
deus meus? p̄sque ad tormẽta
p̄ueniã: p̄usquã me deuor
ret ignis gehẽne. p̄usquã
sine termino crucier i iſer
no. Deus meus qd faciã:
cũ venerit tremẽdũ iudici
um tuũ? Quid rĩdebo cũ
venerit examẽ iudicij tui?
qd dicã ego misera & pec
catrix cũ p̄sẽtata, fuero an
te tribũal Christi? ve diei
illi in quo peccauit: ve diei
illi qũ malũ feci: ve diei il
li qũ transgressa sum p̄ce
pta dei. Utinã nõ illuxisset
sol sup me. Utinã nõ fuis
set ortus sol sup me. O di
es detestãda: o dies abho
minanda. o dies penitus
nõ nominãda que me in
hoc seculo p̄tulit: q̄ mihi
claustra v̄ris apuit. me
lius mihi fuerat nõ esse in
hoc seculo natã q̄z in iſer
no p̄petuo cruciatã: meli
mihi fuerat nõ eẽ genitãz
q̄z pati eternas p̄cas. me
lius mihi fuerat nõ eẽ ge
nitã q̄z p̄peti flãmas iſer
ni. meli mihi fuerat ñ eẽ
genitã: q̄z pati etnas p̄cas
gehenne. Satis mihi fue

rat melius non esse in hoc
mundo p̄creatã: q̄z pati et
na mala: flere sup me celũ
& terra: plorare me oēs crea
ture. Et q̄ poteritis sensum
vite h̄re: lachrymas effun
dite sup me. peccauit enim
grauius: peccauit infeliciter
peccauit miserabiliter inu
merabilia sũt p̄ctã mea vt
bñ viuerẽ vltro p̄misi sed
bona q̄ p̄misi nõquã sua
ui: sp̄ ad p̄ctũ meũ redi:
sp̄ p̄ctã mea multiplicari
sp̄ d̄icta mea iterari. Mũ
q̄z in meli mores mutauit
A malis factis nunq̄z ces
sari. Orate pro me dñs vi
ri sc̄i: intercedite pro me ad
dñm oēs sc̄i. Oēs sc̄i cho
ri iustoz intercedite p̄ me.
Si forte misereat mihi de
us: si forte d̄leat p̄ctã mea
si forte iniquitates meas
auferat. O misera anima
mea q̄z miserebit tui: q̄z
solabitur te? o aia misera
o aia q̄z dabit lamẽtũ pro
te: vbi es custos hoĩum?
vbi es redẽpro: aia? vbi
es pastor boe? Cur despe
xisti me: cur auertisti faciẽ
tuã a me. Deus meus non
me obliuiscaris in finem.

Non me deseras in ppe/
tū: nō me deseras in po/
testate demonū: peccatrix
sum: indigna sum: tū ad te
deū meū p̄fugio. Tu cle/
mens tu pius tu multe mi/
serationis. Nullū spernis
nullū detestaris: nullū re/
cusas a mīa. Dñe oñde in
me mīam tram. Obsecro
dñe vt non deneges mibi
q̄ misericorditer mīis de/
disti. Scelera mea nō de/
fendo: pctā mea nō ascon/
do. Displicet mibi malū
q̄ feci: Ego misera pecca/
ui. Errorē meum p̄fiteor:
culpā meā manifesto: in/
quitates meam cognosco.
peccani de? miserē mei.
peccani de? meus p̄pitius
esto mibi peccatrici. par/
ce mal' meis: ignosce pec/
catis meis: idulge crimini/
bus meis. Dñe si iniqua/
tes obsnaueris: dñe qs su/
stinebit. Null' ad examē/
tūz nec iustitia iusti secu/
ra erit qs. n. iustus q̄ se au/
deat dicē sine pctō? Null/
lus hō est sine pctō. Me/
mo est mundus a delicto:
nemo ē mūdus ī cōspectu
tuo ecce inter scōs nemo

est immaculatus: ecce q̄ ser/
uierūt deo nō fuerūt stabi/
les ⁊ in angelis inuenta ē
iniquitas. Stelle nō sūt mū/
de corā te. Celi nō sūt mū/
di in p̄spectu tuo. si igit' ne/
mo in p̄spectu tuo est sc̄s
nemo immaculatus: quāto
magis ego peccatrix ⁊ pu/
tredo ac v̄nis filia hōinz
qua bibi iniquitates q̄si aq̄s
⁊ multiplicauit pctā mea.
q̄ sedeo in puluere: q̄ habi/
to in domo lutea: q̄ terre/
nū habeo fundamētū. d̄s
me? porrige dexterā tuam
mibi peccatrici. Adēoraſ
obsecro dñe q̄ sit mea sub/
stantia. Ademento dñe qz
ēra sum. Ademento qz cum
⁊ puluis sū. Adicinā q̄
saner tribue. Adicinā q̄
curer impende. Ego mise/
ra cecidi in foneā pctōz
meoz. ego indigna cecidi
in pfundū inferni. Deus
meus libera aīam meā ca/
ptiuā ab iferno: Nō p̄clu/
dat me pfundū: nō absor/
beat me infernus. nō vige/
at super me putens os su/
um. Abyssus nō denegat
mibi exitum. Ecce dies tu/
mend' iam iminet iā ve

nit vltima dies iā ppe est
dies mortis. Nihil superest
mibi nisi tumultus: nihil ni-
si sepulchrum. parce mibi
dñe antequā vadā ad ter-
ram tenebrosā. Subueni
mibi deus meus p̄usq̄; va-
dā ad terrā miserie & tene-
brarū. Redēptor animarū
succurre mibi anteq̄; mo-
riar: solue vincula pctōrū
meorū: p̄usq̄; ad mortē p̄-
uenias. **C** Soror mibi in
xp̄o dilecta: deus misereat
tui: & dimittat tibi oīa pcā-
tia. Deus tribuat tibi indul-
gentiā tuorū delictorū. De-
us indulgeat tibi quicquid
peccasti: deus te lauet ab oī
pctō. Age itaq̄; ias vt op̄s
ppone in corde tuo vt am-
plius nō pecces. Statue i
corde tuo vt ampli⁹ malū
nō facias. Laue culpas tu-
as iterare. Nō te polluas
post pctm̄: post luctū p̄nie
nō redeas ad pctm̄. Mon-
itex facias: q̄ itex plāgas
Nō est penitēs sed irrisor
qui adhuc agit vñ penite-
at. Nō videt deū depreca-
ri humilis: sed subsanare
sappis. Qui adhuc malū
agit: vnde iā p̄niam acce-

pit. Unde & beatus Isidorus
ait: Inanis est p̄nia quas
sequēs coinquinat culpa.
Et iterū: iteratum vulnus
tarditis sanat. frequēter
peccans & lugens vix me-
ret veniam. Esto igit̄ cō-
firmata i p̄nia: vitā bonā
q̄; cepisti tenere nō dese-
ras. Salus perseverātib⁹
p̄mittitur. p̄miū p̄seuerā-
tibus dat. Cū dī bñ qui
custodiunt iudiciū: & faci-
unt iusticiā in oī tpe. & ite-
rū. Qui p̄seuerauerit vsq̄;
in finē hic saluus erit. Ho-
nesta v̄go moneo te vt sp̄-
portes verecūdiā in vultu
de recordatiōe pcti: porta
pudorē in facie de memo-
ria delicti. p̄pter verecū-
diā pcti oculos tuos lena-
re erubescere ambula depo-
sita facie mesto ore in ce-
de abiectū vultu. ciliciū &
cinis iuoluant mēbra tua:
ciliciū operiat corpus tuū
terra sit tibi cubile. stratus
sit tibi humus. puluis es
in pulnere; sede. Cinis es
in cinerem vine. Esto sem-
per plangens: semper me-
rens: semper suspiria cor-
dis emittens: semp sit cō-

punctio in corde tuo. Sit
lamentum in tuo pectore
sint gemitus in tuo corde.
frequenter lachryme flu-
ant ab oculis tuis. semper
esto parata ad lachrymas
Venerabilis virgo crede
mibi: q̄ nunq̄ fui dei in
hac vita debēt esse securi:
q̄uis sint iusti. Serui dei
semp debēt vigilare ⁊ pec-
cata sua cū lachrymis ad
memoriā reducere. Unde
in laudibus sp̄s̄i. s. xp̄i in
canticis canticor̄ dī. Co-
me eius sunt elate palma-
rum nigre quasi cornus.
Quid per comas xp̄i intel-
ligimus: nisi fideles hoīes
qui dum fidem sancte tri-
nitatis in mente custodiūt
⁊ deo adherentes: q̄ cre-
dūt faciunt: quasi in capi-
te pendētes illi honorē cō-
ferunt. Palma aut̄ valde
in altis crescendo proficit
⁊ victoriam sua significati-
one p̄tendit. come ḡo xp̄i si-
cut elate palmarū sunt q̄
electi q̄q̄ duz semp ad al-
ta virtutū se efferunt per di-
grām quāq̄ ad victoriā p̄-
ducunt. Nigre aut̄ sunt si-
cut cornus: q̄ q̄uis v̄tuti

būs in celū se erigant: sem-
per tñ p̄ctōres se eē cogno-
scūt. sic ⁊ tu soror: mihi in
xp̄o amātissima: q̄uis vñ
⁊ religiose viuas: q̄uis in
ite ⁊ deuote deo seruias:
te tñ moneo vt nūq̄ dese-
ras lachrymas. si igit̄ vis
abluere p̄ctōz tuoz macu-
las: semper dilige lachry-
mas. dulces tibi sint lachry-
me. delectet te semp plan-
ctus ⁊ luctus: nunq̄ dese-
ras planctū ⁊ luctū tanto
esto p̄na ad lamenta: quā-
to fuisti prona ad culpam
Quāta fuit tibi itentio ad
peccādū tanta sit ad peni-
tendū deuotio. Sc̄dm̄ ifir-
mitatē adhibēda est medi-
cina graua p̄ctā: grandia
lamēta desiderant. Soror:
venerabit: ip̄e te adiunat̄
⁊ p̄solari dignet̄ in hac p̄-
senti vita: quē angeli ado-
rāt in celesti curia. Amē.

De cōmuniōe f. xxviiij

Quicumq̄ māduca-
uerit panē: ⁊ bibe-
rit calicem dñi indi-
gne: reus erit corporis ⁊ san-
guinis dñi. i. peccatum ⁊
maculaz ⁊ trahet sibi: qua-
re: q̄ ad bonum male ac-

cedit. p̄bet aut̄ seip̄m hō:
et sic de pane illo edat et d̄
calice bibat. Ac si diceret:
vnusquisq; p̄sideret vitā
suā: et emundet cor suū ab
ōi malicia: vt digne possit
accedere ad tā magnū sa-
cramentū. Quicunq; .n.
corp⁹ et sanguinē dñi mā-
ducat et bibit idigne iudi-
ciū sibi manducat et bibit
s. cām sue dānationis. Cū
ēt bt̄s Ihd. ait. Qui in ec-
clesia scelerate viuūt: et cō-
municare nō desinunt pu-
tantes se tali cōmuniōe a
peccatis posse mūdari: sci-
ant hi tales ad emundati-
onē sibi nō p̄ficere: dicen-
te propheta. Quid ē q̄ di-
lectus me⁹ in domo mea
fec̄ scelera multa: nūquā
carnes sancte auferēt a te
malicias tuas: qui ḡ cor-
pus xp̄i vult accipe: prius
studeat in xp̄i fide et dile-
ctione manere. Hinc ē q̄
ait dñs in euāgē. Qui mā-
ducat meā carnez et bibit
meuz sanguinē in me ma-
net et ego in eo. Ac si dice-
ret. Ille in me manet: qui
in bonis operibus volun-
tatem meāz implet. Alioq̄n

nisi p̄us in me maneat p̄ si-
dem et bonaz operationē:
et ego in eo. carne meam
māducaŕ nō pōt: nec san-
guinē bibere qd ē ergo q̄
māducant homines? Ec-
ce omnes frequēter sacra-
mentū altaris p̄cipiunt: p̄cipiunt
plane: sed alius carne xp̄i
spūaliter māducat: et san-
guinē bibit. Alius vō nō:
sed tñ sac̄m. i. corpus xp̄i
sub sac̄o et nō rem sacra-
menti. Sac̄m hoc dicit
corpus xp̄i pp̄riū de vir-
gine natū: rem vō spūalez
xp̄i carne: bonus igit̄ acci-
pit sac̄m et rem sac̄i. ma-
lus vō q; māducat idigne
sicut ap̄ls ait iudiciū man-
ducat et bibit. non p̄bens
se prius nec diiudicās cor-
pus dñi. Ergo qd mādu-
cat pctōr et qd bibit? Nō
vūq; carnem et sanguinē
spūaliter ad suam salutē.
sed iudiciū ad suā dānatio-
nem. lz videatur euz cete-
ris sacramentū altaris p̄ci-
pe. Itaq; alius accipit cor-
pus dñi ad salutem alius
vō ad dominationē ille q̄
cum iuda traditore corp⁹
dñi accipit cū iuda condē

natur. qui cū petro & cum
ceteris fidelib⁹ deuote ac
fideliter illd̄ sumit sine du
bio cū petro & ceteris apo
stolis. in corpe xp̄i sc̄tifica
tur audi igit̄ sp̄osa xp̄i ver
ba beati Aug. qui ad istd̄
altare casto corpe & mun
do corde cū pura p̄scia at
q̄ deuota mente ad com
munionē venit ad illud al
tare q̄ est in celis añ ocu
los dei felici trāsmigratio
ne perueniet. soror in xp̄o
amabilis rogo vt audias
prudentiā serpentis. Ser
pens. n. cū cepit ire ad
bibendū antequā pueniat
ad fontē vomitat oē vene
num. imitare g^o & tu caris
sima hunc serpentē in hac
parte vt antequā venias
ad fontē. i. ad cōmunionē
corpis & sanguis dñi n̄ri
iesu xp̄i. Euidas oē vene
num. s. od̄. n̄. irā. maliciā.
inidiā. voluntatē malas &
noxias. cogitatioēs ex cor
de tuo. Dimitte etiā om
nibus sociab⁹ tuis. & oib⁹
proximis tuis ea q̄ in te pec
canere vt dimittant̄ a deo
pctā sua. sicut ip̄e domin⁹
ait. Dimittite & dimittet̄

vobis. Itaq̄ si hec omnia
feceris sic diu poteris ac
cedere ad fontē viuū. i. ad
christū qui est fons omni
um bonoz. Ip̄e etiam ait
de seipso. Ego sum panis
viuus qui de celo descen
di. de hoc pane dicit da
uid in psal. Panē angelo
rum manducavit hō alio
quin esca illa lz de celo ve
nerit & potus q̄ corpore⁹
erat angelis nō p̄gruebat
sed vtq̄ ille panis & pot⁹
qui per hoc p̄figurabatur.
xp̄s v̄o panis est angelo
rum & sacramētū hoc: ve
ra caro eius est: & verus
sanguis qd̄ sp̄ualiter man
ducat & bibit homo. ac p̄
hoc vnde viuunt angeli in
celis: inde viuunt hō in ter
ris q̄ totus sp̄uale est & di
uinus in eo quod percipit
hō. sed sic aposto. ait. Qui
dā in deserto eandē escā
sp̄ualiter manducauere &
tamen morui sunt. Ita &
nunc in ecclesia q̄busdam
corpus dñi est vita. qui
busdam v̄o est pena & sup
plicium pcti. Corpus dñi
sine dubio est vita illis: q̄
bus christus est vita. Illis

vo est mors qui per culpā
et ignorantia atq; negligē
tiam mēbra sunt diaboli.
Unde soror amantissima
mibi i xpo moneo te vt ali
ud gustando itelligas qm
corp^o dñi recipis qz q ore
sentis. Audi etiaz honesta
virgo qd sacerdos in pse
cratione corpis xpi dicat.
Rogam^o inquit oblatōez
hāc fieri bñdictā per quā
nos bñdicamur. Ascriptā
per quā nos oēs in celo cō
scribamur ratam per quā
in viscerib^o xpi cēseamur.
Rōnabilem per quā a be
stiali sensu extuamur. Ac
ceptabilēq; facere digne
ris quatenus et nos p hoc
q in nobis displicuim^o ac
ceptabiles in eius vnico fi
lio iesu xpo simus: Igitur
honestā vgo sicut superi^o
iam dictū est. Christus ex
semetipso in celo scōs an
gelos pascit. xps etiā ex se
metipso in terra oēs fide
les reficit: xps per spc san
ctos angelos faciat in pñia
Xps nos pascit per fidē in
terra ne deficiam^o in via:
xps angelos et hoies refi
cit ex semetipso: in tege

remanet in suo regno: qz
bon^o panis et qz mirabil^o
de quo in celo angeli satu
rantur: et in ira hoies refi
ciunt: quē māducat ange
lus pleno ore in pñia ipm
comedit peregrin^o hō pro
modulo suo ne lassēt i via
xps panis viuus q est refe
ctio angeloz: ipse est redē
ptio et medicina hoium.
Nūc g^o soror carissima de
precare dñm in tota men
te tua vt mūdet consciā
tuā ab oī malitia qtenus
digne possis accipe corpo
ris et sanguis dñi nri iesu
xpi misteria.

De cogitatōe ser. xxix.

Soror carissima audi
ea q dñs ait p esaiā
pphetam. Auferte
malū cogitationū vīarū
ab oculis meis: qzuis hō
cesset ab ope malo tamē si
malā cogitatōez hz i cor
de suo: non est sine culpa.
Un ait btūs Irido. Nō so
lū in factis peccam^o: sed
et in cogitationib^o si eis il
licite occurrentib^o delecte
mur sic vipa a filiis suis i
ventre adhuc positus occi
dit: ita nos occidūt cogita

iones nre intra nos enu-
trite q: cōsumāt aīam no-
strā veneno viperino. Igi-
tur sorō dilecta mihi i xpo
moneo te vt cor tuuz cum
oī studio custodias. Quā
ibi est inuuz boni operis
aut mali. Unde scriptuz ē
oī custodia serua cor tuuz
qm̄ ex ipso vita procedit.
Audi etiā rogo hōesta vir-
go quid spōsus in laudib⁹
ecclesie dicat in canticis
cāticoꝝ. Come capitis tui
vt purpura regis iūcta ca-
nalib⁹ eē memorant: pur-
pura qppe per fasciculos
in canalibus ligat. Sup
quos duz aqua proicit: p
canales ad vestē que sup-
posita est curit: vt vestis ti-
gat: ⁊ inde nomen accipit
vt tincta colore purpureo
purpura vocet que oīa scē-
menti cōgruūt. Come qp-
pe capitis sunt cogitatōes
mentis: que in canalib⁹ li-
gant q: in scripturis diuī-
nis: ne inutilit fluant strin-
gūtur: Custodi ergo cor tu-
um venerabil virgo a co-
gitatione noxia. Adentes
tuā turpis cogitatio nō sū-
repat: sit mens tua pura.

Dens non solū examinat
carnē sed ⁊ mentē: dñs iu-
dicat: sciam hoīum: de⁹
iudex ē de cogitatōib⁹ iu-
dicat aīam: qñ titillat ma-
la cogitatio: nō p̄sentias il-
li: Non sinas malā cogita-
tionē manere in corde tuo
Quacunq; hora mala co-
gitatio venerit: expelle eā.
Quācito apparuerit scor-
pio: p̄tere caput eius. Con-
tere caput serpentis. i. ma-
le cogitationis. Ibi emen-
da culpā vbi nascitur. s. in
corde: caput cogitationis
prave expelle a corde tuo
Ibi peccas vbi nescis esse
deū. Nihil celatur aī de-
um. Videt occulta qui fe-
cit abscondita Dñs vbiq;
p̄sens est. Spūs dei totuz
implet. Ad aīestas oīpotē-
tis dei penetrat oīa elemē-
ta. Nullus locus est extra
deū. Dñs scit cogitatōes
hominū. soror dilecta: vis
nunq; eē tristis. frater mi
volo ergo bñ viuē. Si bñ
vixeris nunq; eris tristis.
Secura mēs leuiter susti-
net tristitiā. Bona mens
semper habet gaudiū. Si
enim in bona vita p̄sue-

raueris tristitia elongabitur a te in scititate perseueraueris: tristitia non occurret tibi. si bene et pie vixeris neque plagam neque mortem timebis. scia autem peccatoris semper est in pena. Nunquam reus homo securus est. Adversus enim male sibi conscientia: propriis agitur stimulis. Soror: venerabilis: audi dominus dicat de muliere ad spem. Ipsa preteret caput tuum. Caput serpentis preterit: quoniam ibi culpa emendat ubi nascitur. Omnipotens deus mundet cor tuum ab omni cogitatione mala ut eis possis frui sine macula. Amen.

De silentio sermo. xxx.

A Satis prope dicitur: Cultus iustitie est silentium: et securitas usque in sempiternum. Et iterum: dauid obsecrans postulat dicens: pone domine custodiam ori meo: et ostium circumstantie labijs meis. Sancti presertim cum vigilancia silentium custodiunt: studuerunt vacare et videre quod dulcis et quod suavis est dominus. Et active vite curis postpositis: adhiberunt contemplatione vite.

Soror: carissima respice honesta verba: fuge impudicos sermones. Vanus cito polluit mentem: et facile agitur quod libenter auditur. Nihil unquam ex ore tuo procedat quod possit impedire te a bono opere. nihil unquam loquaris quod non conveniat. Hoc procedat de labijs tuis quod aures audientis edificet: fuge turpitudinem sermonis. Vanus sermo demonstrat vanam conscientiam: lingua ostendit conscientiam hominis: quilibet sermo ostenditur: talis animus comprobatur. Ex abundantia enim cordis os loquitur. Ab occiso enim sermone refrena linguam tuam. restringe linguam tuam ab occiso verbo. Turpes fabulas non loquaris: non garras vana verba. Sermo ociosus non erit absque iudicio. Unusquisque rationem redditurus est sermonum suorum. Ante uniuscuiusque faciem verba sua stabunt in die iudicii. Ea que loquaris: gravitate atque doctrina digna fiant. sit sermo tuus irreprehensibilis. Lingua tua non te perdat. lingua tua non te detinet. Non loquaris quod su-

scipiat aduersari? amicus
 tuū sit silentiū. pone custo
 diam ori tuo: in labijs tu
 is pone signaculū. pone li
 gue tue claustra filēij: sci
 to quo tpe dicas. Conside
 ra qua hora loquaris. tpe
 cōgruo loq̄re tace. Tace
 vsq; quo interrogeris: in
 terrogatio os tuū aperiat.
 sint v̄ba tua pauca: nō trā
 seas mēsurā loq̄ndi. Multi
 loquia nō effugiunt culpā
 multiloquiū; nō declinat
 pctm̄. Virgo linguosa stul
 ta est: virgo sapiens pau
 cis vtitur v̄bis. Sapiētia
 breuē sermonē facit: loqui
 multū stultitia est. sic ergo
 in v̄bo tuo mensura: sit in
 sermone tuo statera. Ado
 duz loq̄ndi non trāseas.
 Venerabilis soror ille di
 gnetur ori tuo ponere cu
 stodiam: qui te sibi elegit
 in sponsam. Amen.

De mēdacio. ser. xxvj.

Mendaces faciunt
 vt nec vera dicen
 tib? credatur. Sū
 mo studio cauēndū est oē
 genus mendacij: q̄uis sit
 quoddā genus mendacij
 leuonis culpe. velut si q̄s

q; pro salute hoīum men
 tiatur: sed q; scriptū ē. Os
 quod mentiē occidit aīaz
 Hoc genus mendacij p̄fe
 cti viri summo studio fu
 giunt: vt nec vitam cuius
 libet per eoz fallaciā de
 fendāt. ne sue aīe noceant
 duz prestare aliene carni
 volunt: Tū hoc gen? mē
 dacij facile credim? dimit
 ti. soror carissima mōeo te
 vt sūmopere fugias oē ge
 nus mēdacij: Nec per oc
 casionē: nec per studiū lo
 quaris falsuz: nō studeas
 mentiri: nec etiā vt p̄stes
 alicui. Non alienā vitam
 per mēdaciū defendas.
 nullū iustum mendaciū
 oē mēdaciū in oībus est
 pctm̄. oē qd̄ a veritate dis
 cordat iniquitas est. Le
 ges seculi damnant falsa
 rios. leges seculi puniunt
 mendaces. Si mendaciū
 apud oēs dānat. Si falsi
 tas humano iudicio puni
 tur: quāto magis ante de
 um qui est testis v̄borū &
 operū? Ante quē ē de oc
 cioso v̄bo vnusquisq; rō
 nem redditurus est. Ante
 quē & pro ocioso sermone

penas quisq; sustinebit. unde scriptū est: pdes oēs qui loquūtur mendacijs. Et testis falsus nō erit īpunitus. Soror: venerabilis declina ergo mendacijs falsus nō loquaris. Qd̄ verū est loq̄re: nūq; mētari. Esto verax neminē mētēdo d̄cipias. Mō aliō dicas & aliō facias. soror: dilectas d̄s det tibi vera loq. Am̄.

De periurio ser. xxxij.

Ominus dicit in euāgelio. Mō iures per celū q; sedes dei est: neq; per terrā q; scabellū pedū eius est: neq; per caput tuū: q; nō potes in eo vnū capillum facere albus aut nigrū, sit aut sermo tuus. ē est nō nō. Qd̄ amplius est a malo ē sicut mētiri nō potest q; nō loquitur sic piurare nō poterit qui iurare non appetit. Quacūq; arte vborū quisq; iuret: deus tamē qui est testis sc̄ie hoc ita accipit sicut ille cui iuratur intelligit. Ad aliū qd̄ iuram? facere non debemus imple re. Soror: venerabilis vis ut dicā tibi qualiter nunq;

periurabis. nunq; iures. si nō iuraueris nunq; piurabis si piurare times nūquā iures. Prohibe ē tibi iuramentū. tolle vsum iurandi. periculosus est. n. iurare. vsum iurandi facit consuetudinē periurij. Vsum iurandi ducit hominem ad piurium. Sit in ore tuo est. sit in ore tuo nō est. Veritas nō indiget iuramento. fidelis sermo retinet locū sacramenti. firma etiā sit sacramenti tui fides. Amantissima soror: spūs sc̄tus qui in tuo virgineo corpore sibi fecit tēplū ponat in ore tuo moderatiōis signaculū. amē.

De detractōe ser. xxxij.

Soror: mihi in xp̄o dilecta: audi que dico ausculta que moneo attende que loquor. Detractio graue vitiū est. detractio graue peccatū est. detractio grauis dānatio ē. Detractio grande crimē est. Oēs reprehēdūt detractorem. oēs vituperant detrahentē. oēs debonestāt illū qui detrahit. Et David propheta. Detrahentes secreto proximo suo. hunc per-

sequebar hoc summe tur-
pitudinis est hoc nihil fe-
dus est. Detrahentes latrāt
quasi canes. Sicut canes
rodunt pedes transeūtiū
ita detrahentes rodunt vi-
tam proximorū. Canes so-
lent mordere hoīes ⁊ den-
te pestifero lacerare tran-
seantes. Soror venerabilis
ergo abscede a lingua tua
vitiū detrahendi. alienarū
vitam nō rodas vitā alie-
nam nō reprehēdas. vitā
alienā nō laceres. De alie-
no malo non inquines os
tuum. Mō detrahes pec-
cātū sed cōdole. qđ in alio
detrahis. in te potius per-
tinesce. qđ in alijs repre-
hendis. in te emēda. Quā-
to studio reprehēdis alie-
nam vitā tanto emenda te
metipsam. quādo alterius
detrahis te discute. quādo
aliū mordes. tua peccata
redargue. Si vis detrahe-
re tuis pctis detrahe. Mō
picipias aliena pctā. s; tua
ppria. Monitendas alie-
nis vitis. sed tuis pprijs.
Nunquā alij detrahis si
te bene picipias. De tua
ergo emendatiōe esto sol-

licita. De tua salute ⁊ cor-
rectiōe esto attēta. Detra-
hentes nō audias. Susur-
rantibus auditū nō prebe-
as. pari reatu detrahentes
⁊ audiētes tenent. Simi-
liter est culpabilis ⁊ qui de-
trahit. ⁊ qui detrahētē au-
dit. Maledici regnū dei
nō possidebūt. Virgo que
ad celestē thalamū deside-
rat peruenire: nō d; oīb;
detrahere. O virgo vene-
rabilis: si aures tuas a de-
trahentib; separeris: ⁊ li-
guam tuā sic dixi ab oī lo-
quutiōe pueris refrenave-
ris iter prudentes vginis
computaberis.

De inuidia ser. xxxiiij.

Omo inuid;
membrū est
diaboli. cui;
inuidia mors
introuit in or-

bē terrarū. Inuidia cūcta
germina vntū cremat: i-
uidia cūcta bōa pestifero
ardore duorat. Inuidia ti-
nea est aie. Inuidia pmiū
nocet sibi q; alteri. Inui-
dia pmiū seipsū mordet q;
alter. inuidia pmiū suū mor-
det auctore: inuidia sensam

hoīs comedit : pect⁹ vat:
mentē lacerat cor hoīs q̄si
quedā pestis pascit . Igit̄
cōtra inuidiā occurrat bo
nitas . Et caritas p̄paretur
aduersus inuidiaz . Soror
amāssima de bono alte
rius non doleas . De alte
rius profectu nō tabescas
De alterius felicitate nō
cruciers . Nulla virtus ē
que nō habeat p̄num inui
die malū . sola miseria ca
ret inuidia . Quare : q̄ ne
mo inuidet misero . Virgo
que in celo d̄siderat habi
tare hoīb⁹ nō d̄z inuide
re . Virgo que cū xp̄o ad
nuptias d̄siderat intrare
de alteri⁹ honoī nō d̄z cō
tristari . Carissima soror d̄s
mundet cor tuum ab om
ni malitia atq̄ inuidia vt ei
possis sine macula seruir̄ .

De Ira sermo . xxxv .

Honestā v̄go .
audi qd Salo
mō dicat . Re
sponsio mollis
frangit irā . ser

mo durus excitat furore .
Et rex . Dulce v̄bū miti
gat inimicos et multiplicat
amicos . Tanto quisq̄ cō

uincit minus sapiēs q̄sto
est minus paties per irā
oculas mentis turbat per
irā sapiētes perdūt sapiāz
per irā alienat hō a semet
ipso . Quidā cito irascunt̄
sed ad pacē cito redeūt . q̄
dam v̄o tardi⁹ irascunt̄ et
ad pacē tardi⁹ reuertunt̄ .
Alij autē qd̄ graui⁹ ē et ad
iram citius incitant̄ et ad
pacē tardius inclinant̄ .
Melio^r est tamē qui citi⁹
irascit̄ et ad pacem cito re
uertit̄ q̄ qui tardius irasci
tur et ad pacē tardi⁹ iclina
tur . Carissima soror audi
etiā Jacobū dicentē : sit at̄
oīs hō velox ad audiēduz
tardus sūt ad loquēduz
et tardus ad irāz . Quare :
q̄ ira viri dei iustitiaz nō
operatur : p̄culdubio nec
ira v̄ginis iustitiā di opa
ri poterit . v̄go q̄ tēpluz di
d̄z fieri nullo mō d̄z irasci
Mō decet xp̄i sponsaz esse
iracūdā . virgo q̄ in pecto
re suo p̄parat mansionem
xp̄o oībus mōis d̄z expel
lere iracūdā a corde suo .
Virgo q̄ d̄siderat cū xp̄o
ad celestē thalamū p̄ueni
re d̄z oīno a corde suo irā

expellē. Amātiſſima ſoroꝝ
ſi te p̄uenerit iracundia re
ſtringe illā: ſi te p̄occupa
uerit ira mitiga eā. Tēpe
ra ſuroꝝ: tēpera indignati
onē. Ad om̄m iracūdie re
ſtringe. Refrena īpetū ire
Si nō potes vitare irā: vl
tēpera. Mō te rapiat ſuroꝝ:
nō te inflāmet ira: n̄ te cō
moueat indignatio: ſol nō
occidat ſup iracūdiā tuā.

De odio ſermo. xxxvj.

Honest a virgo
audi que di
co. Odium se
parat hoīem
a regno dei.

Odiū ſepat hoīez a para
diſo. odiū ſubtrahit hoīez
a celo. odiū nec p̄ paſſioez
deleſ: nec p̄ martyriū pur
gaſ: nec per ſanguinē effu
ſum abluic̄. Mō debem̄
odio h̄ie hoīes ſed vicia.
Qui ſr̄em ſuū odit homi
cida eſt: qui ſr̄em ſuū odit
in tenebris ē: ⁊ in tenebris
ambulat. Deū nō diligit
qui hominē odit. Quantū
īter eſt īter feſtucā ⁊ trabē
tūm diſtat īter irā ⁊ odium.
Odiū eſt. n. ira inueterata
p̄ irā turbat̄ oculus mētis

per odiū extinguit̄ oculus
cordis. Soror in xp̄o amā
tiſſima mihi audi que lo
quo: tibi. Si p̄triftaueris
in aliq̄ ſoroꝝe tuā ſatiſſac il
li. Si peccaueris ī ſoroꝝez
tuā age p̄niam coraz illa.
Si ſcandalizaueris aliq̄
ex ancillis dei roga eā vt
dimittat tibi. ⁊ Derge feſti
nant̄ ad recōciliatōz. Mō
dormias donec p̄us veni
as ad ſatiſſacionē. Mō re
quieſcas p̄uſq̄ reuertaris
ad pacē. Si ceciderit mi
micus tu⁹ noli gratulari.
Mō leteris ſuper inimici
interitū: ne forte ſuperue
niāt in te ſimilia: ne p̄uer
tat de⁹ ab eo in te irā ſuam
Delectet te dolē ſuper eū
qui afflic⁹ ē. ⁊ dole alienis
miſeris. In tribulatōe al
teri⁹ eſto triftis. Cū plāgē
tib⁹ plāge: cū lugētib⁹ luge
Soror venerabil̄ n̄ ſis du
ra: nō ſint tibi dura p̄cor
dia: peccāti in te nō retri
buas ſcōz culpā ſuā: qz ⁊
in te vētuz ē iudiciuz dei.
Dimitte vt dimittat̄ tibi:
nō. n. habebis idulgentiā
niſi dederis veniā. Expel
le a corde tuo odiū. In mē

te tua odinz non maneat.
Soroꝝ amabilis deus det
tibi dilectionem sui ⁊ pro
ximi. Amen.

C De supbia ser. xxxvii.

Supbia est
radix omniū
malorū. Nō
superbus dō
⁊ hominib⁹ est

odibilis: supbus homo si
milis est diabolo. Super
bia ⁊ cupiditas in tm̄ est
vnum malum: vt nec su
pbia sine cupiditate: nec
cupiditas sine supbia esse
poterit. Diabolus per su
perbiā ⁊ cupiditatem di
xit: in celum ascēdam. x̄ps
cum humilitate dicit. Hu
miliata est in puluere ani
ma mea. Diabol⁹ per sup
biam ⁊ cupiditatem dicit
ero similis altissimo. x̄ps
per humilitatē factus est
obediens p̄i vsq; ad mor
tem. Ad vltimū diabolus
per superbiā precipitat⁹ in
infernū. X̄ps vero per hu
militatē ad celos eleuatur
quid est omne peccatū ni
si dei cōtemptus quo eius
p̄cepta cōtemnimus. So
roꝝ carissima crede mihi

q̄ multorum tēporū vigi
lie: orationes ieiunia: ele
mosyne ⁊ labores si cū su
perbia finē habuerint: pro
nibilo reputant⁹ apud de
um. Igitur soroꝝ venerabi
lis alas supbie nō extēdas
pennas supbie nō erigas.
Quare? q̄ supbia ange
los ⁊ epofuit: potētes stra
uit: supbos deiecit: supbia
resistit deus: Humilibus
autē dat gr̄am. Adoneo te
etiā ch̄usti sponsa: vt plus
gaudeas de societate ange
lorū ⁊ ancillarū dei: q̄ de
nobilitate generis tui. ro
go te amantissima soroꝝ vt
magis exultes de societa
te pauperū virginū q̄ de
tuorū nobilitate parētū di
uitū. quare? q̄ nō est p̄so
narū acceptio apud deū
qui pauperē despicit deo
iniuriā facit. Qui cōtēnit
pauperē exprobrat factori
ei⁹. Venerabilis soroꝝ dō
det tibi p̄fundā humilita
tem ⁊ veram charitatē.

C De iactantia s. xxxviii.

Iam in factis quā in
dictis cauere debe
mus iactantiā. Igt
soroꝝ carissima circūspice

te ipsam & nihil tibi arro-
ges ex his q̄ in te sunt p̄ter
pctā. Cane iactantiā. fuge
appetitū vaneglorie: cane
inanis glie studiū nō te ar-
roges: non te iactes: nihil
de te presumas: nō te iso-
lenter extolās: nihil boni
tibi tribuas: de bono ope
nō gloriaris. Non sis cir-
cūflata vento fauoris. Cō-
tēne laudem hoīum nō ex-
quiras si quis te laudet aut
si quis te vituperet. Laus
nō te seducat nec vitupe-
ratio frangat. qui laudem
nō appetit nec p̄tumelias
sentit. Virgines que de su-
is meritis gloriātur coras
hoībus nō hnt oleū in va-
sis suis qz per inanis glie
appetitū mercedē q̄z me-
rebant a dño pdiderunt.
semp suam aspiciant fedi-
tatē: qz vanāgloriā diligūt
& doleāt se pdidisse op̄ bo-
nuz q̄ pro humana laude
fecerūt. Unde dñs in euā-
gelio. Amē dico vobis re-
ceperūt mercedē suā. vir-
tutes sc̄toꝝ per inanis glie
studiū dominio subiiciun-
tur demonuz sic ezechias
rex: qui iactanter diuitias

suas caldeis manifestauit
p̄pterea per p̄phetas eas
perituras audiuit. pharise-
us ē qui orare ad tēplam
venerat: iō bona sua pdi-
dit: qz ea iactāter manife-
stauit. Sicut ex alto aquila
ad escā descendit sic hō
de alto bone p̄uersationis
per vane glie appetitū ad
inferiora demergitur. soror
dilecta mihi in xp̄o: nō po-
nas p̄sciam tuā in aliena
lingua. Laudet te aliena
lingua & nō tua: laudet te
alienū os & nō tuū. mo in
dicio te decerne non alie-
no. Memoro magis sc̄i p̄t
q̄ sis sic tu: q̄ p̄scia tu es.
Soror venerabilis: vis vt
dicā tibi qualiter poteris
oēs vtutes augere. ff dile-
cte volo: atqz vt mihi ostē-
das rogo. Ausculta ḡ soror
venerabil. Si vis oēs vtu-
tes tuas augere p̄dē noli.
Abscōde vtutes tuas pro
elatiōe. abscōde tua bona
facta pro arrogātia. fuge
videri q̄ eē meruisti. Vir-
tutes tuas cela: pctā mani-
festa: vitia cordis tui reue-
la. Abscōde tua bona ope-
ra. Nunq̄ in mediū pro-

feras si quid boni feceris
aut dixeris, prauas cogi-
tationes statim manifesta
peccatum. n. manifestum cito cu-
rat. Crimen autem tacendo am-
pliat. Si later: fit ex mini-
mo magnum: peccatum manife-
stando decrescit: tacendo
crescit. Virtutes in occul-
to crescunt in publico decre-
scunt: virtutes iactanter mani-
festando annihilantur. hu-
militer occultando multipli-
cantur. Igitur honesta soror
pro filium et opus tuum semper ad
deum conuertere. In omni opere tuo
dei auxiliamur pete. Omnia diuini
gracie donum dono ascribe
Nihil meritis tuis attri-
buas. In virtute tua nihil pre-
sumas: nihil ponas in tua
audacia. Carissima soror
audi apostolum dicentem. Qui
gloriam in domino glorietur. Igitur
venerabilis virgo glorificatio
tua et laus tua semper sit in
christo iesu sponso tuo. Amen.

De humilitate. f. xxxix

Soror carissima audi
dominum iesum christum spou-
sum tuum dicentem in
euangelio. Discite a me quia
mitis sum et humilis cor-
de. Soror venerabilis hu-

milis te metipsam sub po-
tenti manu dei: ut te exaltet
in tempore tribulationis. Quosciam
virginis semper deus esse humi-
lis et tristis. scilicet ut per humi-
litate non superbiat: et per
utilem tristitiam cor ad lasciu-
am non dissoluat. Humilitas
est summa virtus virginis. Su-
mum eius vitium est superbia
Virgo humilis habet habitu
fit vilis: gloriosa tamen est apud
deum virtutibus. Virgo autem
superba quous ante oculos
hominum pulchra: formosa
atque composita: tamen ante ocu-
los dei vilis est: et despe-
cta: atque reproba. Quare
quia anima iusti sedes dei est.
Sicut ipse dominus ait: super
quem requiescam nisi super
humilem et quietum et timentem
sermone meos: dilecta
mibi soror in christo: esto hu-
milis esto in humilitate funda-
ta: esto vltima omnium esto
nouissima omnium. Carissi-
ma nulli te superiores de-
putes. Estima omnes superio-
res esse te: quanto maior es
tato te humiliata in omnibus. Si
humilitatem tenueris ha-
bebis gloriam. Quanto. n.
humilior fueris tato te se-

quetur glorie altitudo. de
scende vt ascēdas humiliā
re. vt exalteris ne exaltata
humilieris. Quis qui se exal
tat humiliabitur. et qui se
humiliat exaltabit qui. n.
extollit humiliabit. De
excelso grauior casus est.
De alto maior ruina est.
humilitas casus nescit. hu
militas casum non nouit.
humilitas ruinā nunquā in
currit. humilitas lapsum
nunquā patia est. O sponsa
xp̄i agnosce qz de^o humi
lis venit. Agnosce qz se in
forma serui humiliāuit: fa
ctus obediēs vsqz ad mor
tē. Amabilis soror ambu
la sicut ille ābulauit. Se
quere exēpluz eius imita
re vestigia illius. Esto vi
lis: esto despecta. esto ab
iecta. displice tibi. qui. n. si
bi vilis est ante deum ma
gnus est. qui sibi displicet
deo placet. Carissima esto
paruula in oculis tuis. vt
sis magna in oculis dei.
Tāto eris ante oculos dei
p̄ciosior. quāto fueris ante
oculos tuos d̄spectior. So
ror venerabilis si humilita
tem p̄fundā teneris cuz

prudētib⁹ v̄ginib⁹ in cele
sti regno letaberis. Amē.
De paciētia sermo. xl.
O Omin⁹ diē i enā
ge. B̄ti pacifici
qm̄ filij dei voca
būtur. Soror carissima er
go si hoīes pacifici sūt b̄ti
et vocabant^r filij dei neces
saria est tibi paciā. Paciē
tia opus p̄fectuz h̄z. virgo
pacifica sapiēs est: v̄go ira
cūda nō est prudēs s̄ stul
ta. Soror venerabilis: sine
ferro martyr eē poteris: si
paciētiā in ḡo veraciter
p̄seruaueris. Nō pacific⁹
confortiū merebit angelo
ruz. Nō inuid⁹ et iracūd⁹
erit p̄iceps demonioruz.
Nō pacificus fugat discor
dias: hō iracūdnus suscitāt
lites. Virgo benigna et si
patiat^r iniurias: pro nullo
ducit v̄go pacifica i corde
suo p̄parat mansionē xp̄o:
quare? qz xp̄s pax est: et in
pace consuevit requiescē.
filia pacis pacē d̄z diligē
plus te prepara ad suscipi
endam iniuriam q̄z ad ife
rendā. Disce potius ma
la tolerare: q̄z mala face
re. Esto paciēns: esto mi

tis: esto suavis: modesta
mansueta. Ama pacē. Dili
ge pacē: pacē cum omnib?
retine. Oēs in mansuetudi
ne et charitate amplectē:
proba te ampli? amare: quā
ipsa ameris: proba te am
plius diligēt quā diligaris.
Nō sis levis in amicitia.
Retine semp vinculū ami
citie. Habeto semp paciē
tiam mētis. Esto benigna
esto propra affectu. esto af
fabilis in sermone. Grato
animo apparere ad oēs.
Tolle occasione litis: Sper
ne litē vine sp in pace caris
sima soror. si fieri pōt cum
oibus hoībus retine pacē
Contumelias detrahētū
per patientiā supera. Li
peo paciētie frāge sagittas
cōtumelie. pbe sentum cō
sciētie ptra gladiū lingue.
Magne virtutis es si non
ledas: a quo lesa es. Ma
gne fortitudis es: si etiā le
sa dimittas. Magne es
glorie si cui potuisti noce
re parcas. venerabilis so
ror: pax dei que exuperat
oēm sensum custodiat cor
tuum et animam tuam.
De p̄cordia sermo. xli.

Ex sunt que
odit dñs: et se
primuz dete
statur aīa ei?
vz eū q semin
nat discordia iter fratres.
Maledictus hō qui inter
suos dei discordias semin
nat: qui pacē et p̄cordiā rū
pit: aduersus deum facit:
xp̄o facit iniuriā: qui inter
feruos dei seminat discor
diā: quare? qz xp̄s est pax
nra: q fecit vtracqz vnuz vz
qz angelos et hoīes fecē eē
p̄cordes. Cōcordia malo
rū p̄uetas est bonoz sicut
optandū est vt boni paces
habeant: ita optare debe
mus: vt concordia malo
rū p̄at. cōcordia ad facien
dū pctm̄ mala est. concor
dia vō ad faciēdum bonū
ad sectādū iusticiā: ad ser
uiēdum deo bona est. pp
hoc sum? p̄gregati in vnū
vt in seruitio dei oēs vnuz
sp̄m et vnū aīum habea
mus. Oibus habitantib?
in domo dei: dz esse aīa
vna et cor vnū in dō. Mi
bil p̄dest si nos contineat
vna dom? et sepet volūtas
diuersa. plus diligit d̄s vni

tate aī: q̄s loci. ecce sum? i
domo ista multi hoīes: di
uersi mores: diuersa corda
diuerse aīe. Nec oīa d̄z in
vnuz p̄iungē: vna intētio:
vnu amor in deū. Debe
mus ergo in hoc eē vnus
aī: et vni? volūtatis vt ser
uiam? deo: et vt diligam?
deū ex toto corde et ex tota
aīa: et ex tota mente: et p̄xi
mū nostrū sic et nos: neces
saria itaq; est nobis virtus
cōcordie. Qd̄ si ego volo
facē voluntatē meaz et iste
suā et ille suā: sunt diuisio
nes oriunt̄ lites: ire quo
q; et rixē q̄ sunt opa carnis
et sic ait ap̄ls: q̄ talia agūt
regnū dei nō p̄sequuntur.
Soro: carissima: cred̄ mi
hi q; dō nō tm̄ placēt n̄ra
ieiunia: n̄re oīones: n̄ra sa
crificia: q̄stū p̄cordia. Jō
deus dic̄ in enāge. Uade
p̄us reconciliari fr̄i tuo et
tūc veniens offeres mun?
tū. Venerabil̄ soro: ma
gna est v̄tus p̄cordie: ap̄d
deū sine qua nō placēt dō
n̄ra sacrificia: q̄bus delen
tur pctā. Scire debem? q;
cū ad p̄uersionē venim? lu
ctamē p̄tra diabolū sumi

m?. **I**nterroga. **F**rat
dilecte: dic mihi si aliqd̄ ti
met diabol?. **R**espon
sio. **S**oro: amabilis: ni
hil est q; diabol? tm̄ time
at q̄stū p̄cordiā et charita
tem: et nā si totū q; hēmus
dam? p̄pter deū: hoc dia
bolus nō timet q; ipse ni
hil h̄z: Si ieiunam?: hoc
diabolus nō timet: q; ipse
nūq; comedit: si vigilam?
hoc diabol? nō timet q; ip
se nunq; dormit: s; si cha
ritatē et p̄cordiā tenemus:
hoc diabolus vebemēter
timet: q̄re: q; hoc tenem?
in terra q; ip̄e in celo tene
re noluit. hoc ē etiā q; sc̄ta
ecclesia terribil̄ eē vt castro
rū acies ordinata d̄i. q; si
cut hostes timēt: q̄n acies
castrorū b̄n̄ ordinatas ad
bellū vidēt. Ita certe dia
bolus expauescit q̄n sp̄ua
les viros v̄ritū armis ac
cinctos in v̄nitate p̄cordie
v̄ritē p̄spicit: ipse vicus et
p̄fusus vebemēter dolz cū
eos p̄ discordiaz diuidē et
penetrare nō valet: oēs ḡo
v̄namim̄ter et p̄corditer d̄
bem? v̄ritē in domo d̄i: vt
possim? diabolū vicē. **A**n

cilla dei q̄ vult p̄cordit vi
uere: prius d̄z prauas cō/
suetudines relinq̄re: ne sit
puersa. ne sit inordiata. ne
sit in disciplinata: ne puer
sitate sua ceteras ancillas
dei p̄turbet vel scādalizet
D̄z etiā mensurare act̄ su
os. motus suos. sermones
suos: ⁊ totā vitā suam: vt
fm̄ deum p̄cordare possit
cum illis cū quibus viuit.
Igitur soror dilecta mōco
te: vt p̄corditer ⁊ humilit̄
vivas in monasterio cum
oībus ancillis dei. Soror
venerabil' odientes ad pa
cem in vita discordantes
ad p̄cordiā reuoca. Null'
existat sermo iurgioꝝ qui
cōcordiā diuidat. o sponsa
xp̄i charitas q̄ te sepauit a
sēculo. ipsa te p̄ingat deo.

De tollerantia ser. xliij.

Quissima soror: di
sce a Christo mode
stiam. discere tollerā
tiam: Christū atrede ⁊ nō
dolebis de iniurijs: p̄ no
bis nāq; passus reliq̄t no
bis exēpla. Malinis. n. p̄
cussus: flagellis cesus: spu
tus derisus: clavis cōfixus
spinis coronatus cruce dā

natus semp̄ p̄ticit. quan
do enī aliqs tibi p̄niatur
p̄pter tua p̄ctā cōtingit ti
bi: quomō tibi iniuriatur:
mala tua hec faciāt: quic
quid tibi p̄tingat aduersū
pro tuo euenit p̄ctō. Leui
us sustinebis si pro qb' ti
bi ifertur itēderis cū ergo
derogatur tibi tu ora: quō
aliqs maledicit tibi: tu bñ
dic ei: bñdic ei qui male
dixerit tibi. Male dicenti
tibi bñdictionez appone.
Irascentē patiētia delini
re: blandimēto iracundiā
furentis dissolue: lenitatē
vince nequitiaz: bonitate
vince maliciaz. tuo bono
supera mala alioꝝ. tua trā
quilla mente alioꝝ p̄tume
lias disperde. soror vene
rabilis: ad bona ⁊ ad ma
la prepara cor tuuz: ⁊ bo
na ⁊ mala p̄t tibi eue
rint porta. Sustine aduer
sa ⁊ p̄spera vtcūq; occurre
rint tibi: q̄cūq; enenerint
tibi mēte placida sustine.
Respue p̄bra illate cōtu
melie. Despiciēdo supera
irrisionū p̄bra. Dissimulā
do p̄tēne errores detrahē
tū. Hōesta v̄go q̄zuis te

quos irritet: quis te inci-
tet quis exaspet: quis in-
sultet: quis punitur: quis
uis criminet: quis ad li-
tem pnoctet: quis ad iur-
gū vocet: quis punitum:
dicat: quis iniuriā faciat
quis afficiat punitias:
tu file: tu tace: tu dissimu-
la: tu pte: tu nō loquaris
tu tene silētū: iniuriā non
respōdeas. mala vba nō
dicas. punitū nō retorqas
punitiā nō respondeas.
Tene silentij pacē. Tacē-
do citius vinctes. O spōsa
xpī sume luctamē pta tē-
porales molestias. Esto i
cunctis casibus firma. pa-
tiēter tollera oīa. patiēter
ab vno sustinendū est q
multis accidit. Et qui af-
fligit et qui affligit. morta-
lis est. Et qui mala facit et
qui mala sustinet moriet.
Amabilis soror crede mi-
hi q: nullus tibi aduersari
potuisset nisi dñs pntem
dedisset. Nec habuissz in
te pntem diabolus. nisi p-
mitteret de. Oportet per
multas tribulationes nos
introire in regnū dei. Mō
sunt pdigne passiōes hui

tpis ad futurā glām. So-
ror carissima ipossibile est
vt sis femina et nō gustes
angustias. oīa in hoc secu-
lo enētū simile sustinem?
nullus est qui in hac vita
positus nō suspiret. Itavi-
ta lachrymis ē plena. Vi-
ta ista a fletib' ichoat. In-
fans. q: nascit' a fletu inci-
pit viuē. Infans qñ egre-
ditur de valua prius inci-
pit lugē qz rider. flentes
punitur in hāc miserā vi-
tā. Utilis ē tribulatio. vti-
les sunt vite hui' pressure.
quāto in hoc seculo frāgi-
mur. tāto in perpetuo soli-
damur. qnto i pnti tpe af-
fligimur tāto i futuro gau-
debimus. Si hic flagellis-
atterimur purgati in iudi-
cio inueniemur. Amen.

De infirmitate ser. xliij.

Omn' loquitur in
apocalypsis dicēs.

Ego qf amo arguo
et castigo. Trib' mōis dñs
i hac vita castigat hoies. s.
ad dānatōz pcutit pprobos
Ad purgatōez corripit qz
videt errare electos. Casti-
gat iustos ad augēdā glāz
mētoz dñs pcessit egyptū

plagis ad dānationez. flagellat^r est pauper lazarus ad purgationez. flagellat^r est etiā iob ad probationē flagellat etiā hoīem ante pctm̄. ne malus sit sic flagellauit paulū. qui instigāte angelo sathane tollerabat stimulos carnis. flagellat^r ēt hō a deo p^r pctm̄ vt emēdetur sicut ille qui tradit^r est sathane: in interitū carnis vt spūs saluus eēt. Qui valentiores sūt ⁊ sani. vtile ē eis infirmari. ne per vigorē salutis plus letent in trāsitorijs ⁊ terreis reb⁹ q̄ dñt. Mala est sanitas carnis q̄ hoīem ducit ad infirmitatē aīe. Et valde bona ē infirmitas carnis. q̄ pducit hoīem ad sanitatē aīe. Infirmitatē carnis laudat apls dicēs. Qu. n. infirmor tūc fortior sum. s. spū. In flagell^r dei nō dō murmurare hō qz p hoc qd castigat a pctō emēdat. Lenius sustinebim^r infirmitates corpis si ad memoriaz reduxerim^r mala que fecimus. in infirmitate hō non dō murmurat. q̄re: qz ab illo iudicat. cui iudicia sp

sunt iusta. qui infirmitatē patit ⁊ ptra deū murmurat. iusticiā iudicātis accusat. ac per hoc irā dei aduersus se p̄uocat. Nō pōt esse in iustus qd iusto placeat iudici. quē. n. diligit dōs castigat flagellat aūt oēm filiū quē recipit. ⁊ q̄si p̄r in filio cōplacet sibi. In hac vita dōs parcat pctōib⁹. ⁊ parcat iustis. In futura vita parcat iustis. ⁊ nō p̄cet pctōibus. qui in hac vita flagellari nō meret in inferno torquetur. Soror carissima dolor ⁊ tristitia oīb⁹ sunt cōia. Memo est qui in hoc seculo nō doleat. Sēper de^r hos castigat quos ad salutē preparat perpetuū. Soror venerabil^r in infirmitatib⁹ tuis nō p̄tristeris. in langorib⁹ tuis ḡas age dō. Valere te magis opta animo q̄ corpe. Desidera te plus valē mente q̄ carne. Aduersa carnis remedia sūt aī. Egritudo carnem vulnerat. mentez curat. Languor. n. vitia ex quoquit. languor vires libidinis frangit. Probari te in dolore cognosce non

frangaris in fornace p̄ba
tur anrū. vt sordibus care
as tribulatiōis canio pur
garis. vt purior appareas
p̄secutiōis igne conflaris.
Conflaris vt oī peccatoꝝ
sorde purgeris: ad p̄batio
nem sunt oīa ista que susti
nes. Igit̄ dilecta mihi in
x̄po soror in infirmitatibus
tuis nō murmures. n̄ blas
phemes: nō dicas q̄re fu
itineo mala. nō dicas cur
affligo: vt qd̄ mala patio:
frater mi obsecro te vt di
cas mihi qd̄ in infirmitati
bus meis debeo dicere vt
qualr̄ oꝝ memetipsam ac
cusare. Soror hōesta hoc
mō te accusa. p̄peccauit
erā digna non recepi. Eā
lem vindictā peccati mei
nō sentio. Adinus me sen
tio p̄cussaz q̄ mereor. Iu
xta modū criminis minor ē
tribulatio vltionis. Secū
dum meritū p̄ctoꝝ meo
ꝝ. dispar est causa pena
rum. Mō sunt tanta sup
plicia quāta extiterūt p̄ctā
O sp̄ōsa x̄pi vis a p̄ctis tu
is purgari in pena te accu
sa ⁊ dei iustitiā lauda. Ad
purgationē tuaz sufficit. si

ea que pateris ad iusticiā
dei retuleris. Si pro irro
gata infirmitate tu humilis
deum glorificaueris. Cor
ripit. n. te deꝝ flagello pie
castigationis. Exercet in
te disciplinaz. Et qui par
cendo te a se abiciebat. fe
riendo clamat vt redeas.
Venerabilis virgo cogita
quoslibz mūdi cruciatus.
itende aīo quascūqz mūdi
penas. q̄scunqz tormētoꝝ
dolores. q̄scunqz dolorū
acerbitates. cōpara hoc to
tum gehēne ⁊ leue erit qd̄
pateris. Soror amabilis si
tunes: penas inferni time
Iste. n. pene t̄pales sunt.
ille et̄ne in istis penis mo
riendo tormēta recedūt in
illis morēdo eternus dor
lor succedit. Si. n. p̄uersa
fueris emēdatio est qd̄ pa
teris. Cōuersum nāqz fla
gella a p̄ctis absoluūt. Cō
uerso instantes plage ad
purgationē p̄ficiunt. Qui
n. hic castigatus corripit̄
illic liberat̄. qui vero nec
sub flagello corriguntur ⁊
t̄pali pena ⁊ eterna dānā
tur. Et in hoc p̄iꝝ iudicā
tur seculo ⁊ illic denuo in

futuro. His duplex est pe-
na & damnatio. Gemina
his percussio ē. & qz & hic
hāt initia tormētoꝝ. & illic
supplemētū penarū. Ad a-
nus igr̄ dei te ad penā tra-
didit. indignatio dei te affli-
gi iussit. Ipse irat⁹ iussit te
mala oīa experiri. Soror
venerādissima nā qz & cor-
poris debilitatib⁹ frāgeris
qz carnis morbis afficeris
qz languorū stimulis crucia-
ris. qz passionib⁹ aīe q̄te-
ris. qz mentis āgustia torq̄-
ris. qz crassante ipugnatio-
ne malignoꝝ spūum agi-
taris. hoc ipsum pro pctō-
dīna iusticia irrogat. Tua
p̄tra te dimicāt arma. Sa-
gittis tuis plagaris. Telis
tuis vulneraris. Per que
enī peccasti. per hec & tor-
q̄taris. Quia secuta es car-
nem flagellaris in carne:
in ipsa gemis ī qua pecca-
sti. Soror amabilis ī ipsa
carne cruciaris: in qua de-
ligisti. In ipsa tibi est cen-
sura supplicij in qua fuit
cā peccati. Unde corruisti
ad vicia: īde sustines tormē-
ta. O spōsa xp̄i: iuste argu-
eris: iuste flagellaris. iusto

iudicio iudicaris. procel-
la iuste te conteret: iustitie
pena te premit. Amen.

De avaritia ser. yluij.

Omnino dic̄ in euā-
gelio. Cavete ab oī
avaritia: qz non in
abundātia cuiusq̄ vita ei⁹
est sup terrā ex his q̄ possi-
det. & paulus ap̄tus. Oīs
fornicatio & imunditia &
avaritia nō nomietur iter
vos. Et itez. Oīs fornica-
tor aut imundus: aut aua-
rus qz est ydoloꝝ servitus
nō h̄z hereditatē in regno
dei. vñ Salomon Cōtur-
bat domū suam: qui secta-
tur avaritiam. Avarus nō
implebitur pecunijs. Qui
amat divitias non capiet
fructum ex eis. Mihil est
peius q̄z amat pecunias:
hic. n. aīam suā venalem
h̄z. Sicut avaritia mergit
hoīem in īfernū: ita oīno
largitas elemosyne levat
ad celū. Avarus hō siml̄
est īferno: sicut īfern⁹ nūq̄
dicit satis est ita avar⁹ nū-
q̄z satiatur pecunijs: sicut
ydropicus q̄to plus bibit
tanto plus sitit: ita avarus
quanto plus acquirit tanto

plus cōcupiscit. Auaritia
et cupiditas sorores sunt:
superbia vero ē mater ea-
rum. Nunquā supbia fuit
sine cupiditate: nec cupi-
ditas sine auaricia. Soror
venerabilis: nō sit manus
tua porrecta ad accipiēdū
et collecta ad dādū: plus
te dlectet dare q̄ accipere:
Melius est dare q̄ acci-
pere. Soror carissima: Aua-
ritia non defigat radices
in corde tuo: auaritia non
sit in te. Expelle a corde tuo
auaritiā. Si perfecte pro
xpo cōtempseris oīa terre-
na cum eodē iesu xpo spō
suo tuo letaberis in celesti
patria. Amen.

De cupiditate ser. xlv.

Radix oīum malorū
est cupiditas. Mō
pōt perfecte spūa-
lia bella suscipe: nisi prius
carnis edomnerit volupta-
tes. nō pōt mens ad contē-
plandū deū esse libera: q̄
terrena et transitoria huius
mundi cupiscit. Mō pōt
vidē oculus mentis alta si-
eū claudit palms terrene
ne cupiditatis. Cupiditas
grane pctm̄ est: oīum cri-

minū materia est. Mō est
nūq̄ si moriētes iferni igni-
b' deputent: q̄ viuētes flā-
mā cupiditatis sine nō erū-
rerūt. Soror carissima: q̄-
nis nō habeas pecuniā: tñ
si hēs cupiditatē habendi
nihil valet tibi. Nihil va-
let tibi corporis nuditas: si ti-
bi est vestimēti cupiditas.
Judas per cupiditatē vē-
didit xpm̄. Nudi nasciur
in hac vita: nudi exituri su-
mus d̄ hac vita. Cur ergo
cupiscim' terrena et trā-
sitoria: Si ergo bona huius
mūdi credimus peritura:
cur tanto amore diligim'
ea? Si terrena et transito-
ria huius mundi plusquā
opz diligimus peccamus
Soror ergo dilecta cur-
sam tuū p̄sidera: et cogno-
sce tibi pauca sufficē posse
que habes. Si igr̄ cupidi-
tas est radix omnium ma-
lorum sicut superius dixi-
mus. Necessse est vt expel-
las eā a corde tuo: vt cete-
re soboles nō pullulent vi-
tiorū: cupiditas perversa
nō sit in te. Soror venera-
bilis oīpotens deus te fa-
ciat p̄pter semetipsaz pro-

spera huius mundi despice
re ⁊ nulla ei⁹ aduersa for-
midare. Amen.

De paup̄tate ser. xlvj.

Beati pauperes spū
qm̄ ipsoꝝ est regnū
celoꝝ. Ad hū sūt pau-
peres quos ipsa paup̄tas
nō facit bt̄os sed miseros.
qꝫ ipsam paup̄tatē nō pro-
pter deum sustinēt sꝫ coa-
cti. sunt et nōnulli paupes
quos paup̄tas nō facit mi-
seros sed bt̄os qꝫ eam pro-
pter deū sustinēt de quib⁹
dī. Beati pauperes spū.
Soroꝝ carissima iterū ad
te reuerto: loquēdo. Audi-
sti tribulationē ⁊ patiētiā
Job: ⁊ ideo te moneo vt
ne in tribulatione franga-
ris. nec ī p̄speritate eleue-
ris. Tu patriarchas dimi-
tes opib⁹ sed humiles fuis-
se a n̄o legis. Qualis fuit
Abraam qui dicebat loqꝫ
ad d̄m deū meū. cuz sim
terra ⁊ cinis. Jōqꝫ beata
eris soroꝝ venerabil̄ si ⁊ in
prosp̄is ⁊ in aduersis sem-
per deo gr̄as egeris ⁊ feli-
citātē huius t̄p̄alis vite ve-
lut fumū ⁊ vaporē euane-
scentē credideris. Aut enī

paulus ap̄l̄s. Si in hac vi-
ta tm̄ sperantes sumus in
x̄p̄o miserabiliores sum⁹
oībus hoībus: x̄p̄s enī ne
aurū diligerem⁹ oblata vi-
te munera cōtemnē docu-
it: ne famē timerem⁹ q̄dra-
ginta diebus ieiunauit ne
nuditateꝝ timerem⁹: vnā
tunicāꝝ discipulis suis ha-
bere mādauit ne tribulati-
ones expauesceremus: il-
le pro nobis tribulatiōes
sustinuit: ⁊ ne mortē timē-
mus pro nob̄ mortē susti-
nuit: ⁊ suscepit. Oē qđ in
mūdo est: ꝑcupiscētia car-
nis: ⁊ ꝑcupiscentia oculo-
rū ⁊ ambitio seculi. ⁊ mū-
dus peribit ⁊ ꝑcupiscētia
eius. Igitur dilecta soroꝝ
nō diligamus ea que sunt
in mūdo: ne ꝑeamus cuz
mūdo. Certe dauid regna-
bat ⁊ cum haberet thesau-
ros argenti ⁊ auri ⁊ impe-
raret populis manu forti:
tamē humilē se cognoscit
⁊ dicit paup̄ suꝝ ego ⁊ in
laboribus a iuuetate mea.
⁊ iterū. Egenus ⁊ paup̄
ego sum. Itē dicit. Inco-
la ego sum in terra: ⁊ ꝑe-
reginus sicut oēs patres

mei. Soror venerabil' nõ
te delectet blandimēta trā
storia: nec cōmoda terre/
na: nec de mundanis lu/
cris gaudeas: ⁊ non stru/
staberis de terrenis dan/
nis. Sic. n. scriptū est. Di/
uitie s' affluant: nolite cor/
apponere: que cuz amore
possidemus cū doloꝝ per/
dimus. Audi sponsa xp̄i q̄
dico: ille cui celestia ⁊ ter/
restria seruiunt: paup̄ pro
nobis factus est. Quare?
vt nos sua paup̄tate face/
ret diuites. Tu ergo hone/
sta v̄go: ambula p̄ viā qua
p̄cessit iesus xp̄s sponsus
tu': ⁊ passib' idesessis seq̄
re celestē ducē. sine dubio
si eū sequuta fueris: cū ip̄o
in celo regnabis. Soror ve/
nerabil' v̄ginitatē ⁊ paup̄
tatem beate marie virḡis
p̄spice: q̄ tam diues ī dño
fuit: vt mater dñi eē mere/
retur. Et in tm̄ fuit rebus
paup̄cula: vt tpe part' nõ
h̄ret obstetrices vel ancil/
las ad seruiendū sibi. Et
ī tm̄ fuit reb' paup̄cula: vt
ipsum etiā diuersorū: tā
angustū fuit vt infantē nõ
in lectulo sed in p̄sep̄io re

clinaret. S; ⁊ ioseph cui
fuerat desponsata: cū esset
iust' erat tm̄ pauper ita vt
victū ⁊ vestitum artificio
quereret. Certe faber fuis/
se legit'. Et uā de sc̄tis apo/
stolis legimus: q; fruebāt
deo in fame ⁊ siti. Unde
paul' apl's. In fame ⁊ siti
in ieiunijs intas: in frigo/
re ⁊ nuditate: ⁊ in vigilijs
multis. O sponsa xp̄i ha/
bes exempla quib' possis
terrenas diuitias p̄temnē
⁊ celestes p̄cupiscē. Qm̄
qui volunt diuites fieri in
hoc mundo icidunt in ten/
tationē: ⁊ laqueū diaboli
⁊ in desideria multa ⁊ no/
cua que mergūt homies
in īfernū. Libēter contē/
nūt terrenas diuitias qui
perfecte sperant celestes.
Q: voluntaria paup̄tas
īroducit hoīem in regnū
celorum. Non ideo veni/
mus ad monasteriū: vt in
delicijs in eo viuamus: s;
vt vigilando orando: ieiu/
nando: p̄fallendo: contra/
aduersarium nostrū dia/
bolū dimicando: ad re/
gnū nobis p̄missū xp̄o
adiuuante perueniamus.

Ma ideo nascimur in hoc
 seculo: nudi etiam accedi
 mus ad baptismū vt nudi
 & sine impedimento perue
 niamus ad celū. Quaz in
 congruū est & absurdum
 & quā turpe: vt quē nudus
 mater genuit nudus susce
 pit ecclesia diues intrare ve
 lit in celū. facilius est ca
 melū per foramē acus trā
 fire: q̄ diuicē introire in re
 gnum celoz. meli⁹ est mi
 nus egere q̄ plus h̄re. Mi
 nus est auar⁹: cui nō suffi
 ci domin⁹. Soror dilecta
 si in hoc seculo famē & sitē
 atq; nuditatē pro xp̄o susti
 nerimus gratis cū eodez
 domino n̄o iesu xp̄o in ce
 lesti regno gaudebimus.

De murmuratōe f. xlvij.

Hospitiū cordis
 nostri per gra
 tiā dei sanctifica
 tur & per inha
 bitationē spūs

sc̄i quādo intus est chari
 tas par bonitas. humili
 tas. paciētia. p̄cordia. mā
 suetudo: & alia huiusmōi.
 Hec sunt n̄e diuitie. s. bo
 ni mores & v̄tutes. Sed si
 incipimus inter nos litigā

& murmurare: cōtendere
 statim ab his sp̄ialib⁹ bo
 nis vacui remanem⁹ & nu
 di. Quare? q; v̄tutes non
 possunt remanē cū vitijs.
 Mā & modicū fermentuz
 totā massāz corrūpit. quis
 q; seruus dei d̄z pensare ī
 corde suo. q̄ magnū ma
 lum icurrit. si pro reb⁹ t̄pa
 libus murmurat. vnde de
 buerat esse diues. fit paup
 que sunt diuitie n̄e? v̄tu
 tes. s. Virtutes ergo perdi
 mus. si pro cibo vel potu
 murmuram⁹. Graue pec
 catū est murmuratio. Un
 de gregorius. Regnuz ce
 lozum nullus qui murmu
 rat accipit. Nullus q̄ illud
 accipit murmurare p̄t.
 P̄cordia fatui sicut ro
 ta curr⁹ fenū portat & mur
 murat. Tales sunt multi
 fratres & multe sorores in
 p̄gregatione: qui sunt car
 nalibus desiderijs subdi
 ti: & murmurare nūq̄ ces
 sant. aḡ soror carissima ne
 cessariū ē valde nobis p̄si
 liū pauli apli dicētis. Me
 q; murmuraueris sicut q
 dam eozum murmurane
 runt in deserto v; & perie

runt ab exterminatoꝝ: igitur
periculosum est nobis mur-
murare: ne forte pereamus
ab exterminatoꝝ in mo-
nasterio: sicut illi perierunt
in deserto. Linguas ergo
nostras a murmuratione
custodiamus ne (quod absit)
sicut illi perierunt in hoc se-
culo nos pereamus in fu-
turo. Non ergo murmu-
remus: ne forte sicut illi pe-
rierunt in hac vita: nos pe-
reamus in futura. Caveamus
ab omni murmuratione
ne forte quod illi passi sunt in
corporibus: nos patiamur
in animabus. Iterum apostolus
psalendo nobis loquitur di-
cens. Neque tentemus christum
sicut quidam eorum tentarunt:
et a serpentibus perierunt.
Christum tentat qui pro cibo
vel potu siue pro vestimen-
to murmurat: sicut scriptum
est: de eodem populo. Ten-
tauerunt deum in cordibus suis:
ut peterent escas animabus
suis. et iterum. Ad murura-
uerunt in tabernaculis suis
et non exaudierunt vocem domini:
christum tentat qui in mona-
sterio superflua requirendo
murmurat. Contra christum

facti: qui in monasterio
plusquam oportet requirit. In
christum peccat: qui in mo-
nasterio res terrenas et tra-
sitorias requirendo preposi-
tos suos scandalizat. Et a
serpentibus perierunt. Qua-
re a serpentibus perierunt
nisi quod serpens venenosus est:
et omnes qui murmurat vene-
num diaboli habet in lingua
Unde Iacobus apostolus
Lingua inquietum malum
plena veneno mortifero.
Cauendum est ergo nobis
a murmuratione ne mortife-
ro et diabolico veneno pe-
reamus. Soror dilecta mi-
hi in christo. Audi quid dominus
noster iesus christus dicit in eu-
gelio. Dico vobis ne solli-
citi sitis anime vestre quod man-
ducetis neque corpi vestro
quid induamini. Ac si aper-
tius dicat: Deus qui dedit
vobis animam: dabit escas.
Et qui dedit corpus da-
bit vestimentum. Et adie-
cit. Respiciete volatilia ce-
li quoniam non seminant neque
colligunt: neque congregant
in horrea nec in celaria: et
deus pascit illa. id est si deus
gubernat aues: que hodie

sunt & nō cras non erunt:
quarū aīa est mortalis quā
to magis dabit suis & an
cillis suis cibū & vestimē
tum: quorū aīa est īmortal
& quibus regnū celoz pmit
tit. Et iterū. Cōsiderate li
lia agri quō crescunt: non
laborāt neq; nent. i. nō te
runt neq; filāt: & deus sic
vestit illa: quāto magis ve
stiet suos suos & ancillas
suas. Mō occidet de^o ani
mas seruoꝝ suozum fame
aut siti aut nuditate. Et ad
iecit: q̄rite p̄nam regnuz
dei & iusticiaꝝ eius. & hec
oīa adiiciētur vobis. ac si
dicēt. Seruite dño ī timo
re: cātate & exultate ei die
ac nocte cū tremorē: & ip̄e
dabit vobis in hac vita &
in futura oīa necessaria.

Inquirentes dñm: nō mi
nuētur oī bono. Soroz ca
rissima: deus qui te eduxit
de domo patris tui: si ī ser
uitio ei^o p̄seueraueris: da
bit tibi in bono petitiones
cordis tui.

De proprio ser. xlviij.

Soroz charissima pe
culiare: q̄ h̄ apud
suos dī pro magno

crimine: nunq̄ īueniatur
in te. Oīa que in monaste
rio sunt: oībus sunt cōmu
nia. Ergo si ancilla dei ali
quid h̄ abscondit vel pro
prium: q̄ a ceteris ancil
lis dei ignoratur. furtū est
pctm̄ furti est: q̄re? qz oīa
h̄ in cōmuni: cū ceteris
ancillis dei. Et quasi pro
prium sibi aliqd abscondit
furtive: aliō h̄re in cōe cū
ceteris ancillis dei & qua
si p̄prium sibi aliud absco
dere. hoc furtū ē: hec ma
nifesta fraus est. Hoc grā
de pctm̄ est: hoc est iter in
ferni: per hanc viā latro
nes descenderūt in ifernū
Sic. n. paulus apls: neq;
latrones: neq; rapaces re
gnū dei possidebūt: ancil
la dei que semetipsam se
parat a cōmuniōe mona
sterij aliud q̄si p̄prium ab
scondendo: p̄sequis est vt
sepatur a cōsortio celestis
vite. multi ad cōmūne so
cietatē monasterij veniūt:
s; q̄ sine graui gemitu di
cē nō possum^o: nō oēs ī eo
s; euāgelij veniūt. In mo
nasterio sunt sc̄i apli iesu
xpi. Est etiaz ibi iudas sca

rioth traditor domi: ⁊ ibi
anania cū vxore sua saphi
ra. Est et ibi Giezi disci
pulus helisei: qui pp̄ deū
oīa que hūit in hoc mūdo
admiratiōez ap̄loꝝ dereli
quūt cā solius eterne vite
in eidē apostolis letabunt̄
⁊ remunerabunt̄ in et̄na
beatitudine. Qui aut̄ post
q̄ ad p̄uersionē monaste
rij venit ⁊ de reb̄ mona
sterij facē fraudē presumit
indas est ⁊ penā inde susti
nebit in īferno: q̄ de hoc
q̄d cōe est: pp̄uz facit: q̄
aut̄ de seculari vita ad ser
uitium de: p̄uertunt̄: si de
his q̄ in hoc seculo habue
rūt vnā partē sibi reseruat̄
alterā vero secū in mona
sterio tradūt: cū anania ⁊
saphira sn̄iam maledictio
nis merēt̄. Qui aut̄ de se
culo ad monasteriū venit:
⁊ q̄ in domū suā h̄re non
potuit: si illud monasterio
h̄re voluerit: vel req̄sierit:
sine dubitatiōe lepra giezi
adherebit ei. Et lepra quā
giezi sustinuit ī corpe: iste
sustinebit in aīa. Non est
soror: sic sapi⁹ dixi tibi ma
gna differētia est int̄ eos q̄
in monasterio viuūt. Illis
q̄ in monasterio moī apo
stoloꝝ viuunt: qui ex his
que in seculo habuerūt vl̄
hūit: in mōasterio nihil ab
scondūt p̄uenit illud psal
miste. Mihi aut̄ adhereſ
deo bonū ē: ponē in dño
sp̄e meā. Et illd̄. Facta co
gitatū tuū in dño: ⁊ ip̄e te
enutriet. Illis qui sicut in
das scarioth pp̄riū retinēt
vel de reb̄ monasterij ab
scondūt p̄uenit illd̄. Ascen
dant vsq̄ ad celos: ⁊ de
scendant vsq̄ ad abyssos
anīe eoz in malis tabesce
bant. Illis vō q̄ cum ana
nia ⁊ saphira ex his que ī
seculo habuerūt vnā par
tem monasterio tradūt al
teram vero sibi in pp̄riū
retinent: conuenit illud.
Qui p̄fidunt in v̄tute sua:
⁊ in multitudīe diuitiarū
suaz gloriānt̄. Etiā illis q̄
sicut giezi ea que nō pote
rūt h̄re in seculo requirūt
in monasterio p̄uenit illd̄
Ecce hō qui nō posuit de
um adiutorē suū sed spera
uit in multitudīe diuitia
rū suaz: ⁊ p̄ualuit in vani
tate sua. Tu ḡ soror: vene

radilis: nihil celes nihil
abscondas: nihil apud te
absconditū reponas. In ab-
scōdito nihil retineas apud
te nihil remaneat abscon-
ditum. Quicquid habes habeto
cū licentia: si quid habes
habeto cū bñdictione. Si-
ne licētia abbasisse vel por-
tasse: nihil hēas. Sine bñ-
dictōe: nihil accipias. Si-
ne lñia nihil tribuas bone-
sta vgo: tacta cogitatū tuū
ī dño: tēpe te enutriet. am̄

De oratione ser. xlix.

Quasi summa soror: audi
que dico. Ante tēps
orare est puidencia
In tēpe cōstituto orare est
obediencia. Tēpus orādi.
p̄terire est negligētia. Tā-
to crebrior d̄z esse oratio:
quanto est utilior: Dñs di-
cit in euāge. Oīa quecūqz
petieritis in orōne creden-
tes accipietis. Et paulus
ap̄tus. Sine intermissione
orate. Et iacobus. Mul-
tum enī valet deprecatio in-
sti assidua. Soror venera-
bilis ante orōnez prepara-
tiā tuā & noli eē quasi
homo qui tētat deum. In
orōne prepara te: & osten-

de consciām cordis tuī: vt
amphior grām psequaris
a deo tuo. Tunc veraciter
oras: quādo aliud ī corde
nō cogitas. Citi⁹ ad precē
iudex flectit: si peccator a
prauitate sua corrigatur.
Orō cordis est nō labiorū.
Melius est cū silentio cor-
dis orare q̄z solis verbis si-
ne itentione mentis. pura
est orō quā in suo tēpe sup-
flue cogitationes nō tur-
bant. Longe quippe est a
deo aius: qui in orōne co-
gitationib⁹ seculi est occu-
patus. Duob⁹ modis orō
īpedit: ne īpetrare quisqz
possit q̄ postulat. Hoc est
si adhuc hō mala cōmit-
tit: aut si peccāti in se ex to-
to corde nō dimittit. Adēs
nr̄a celestis eē: tūc deū in
orōne bñ contemplat:
quādo nullis terrenis cu-
ris aut errorib⁹ īpeditur:
quando quisqz orat sp̄m
sc̄m ad se vocat. Sed post
q̄z venerit. p̄festim oīa tē-
ptamēta demonioꝝ que se
mētibus hoīum īmergant
p̄ntiaz ei⁹ ferre nō sustinē-
tes effugiūt. qui ledit nō de-
sistat orare pro se ledētib⁹.

alioquin iuxta dñi sniaz pec-
cat q̄ pro inimicis suis nō
orat. Sicut nullū p̄ficat in
vulnere medicamentum. si
adhuc in eo est ferrus. ita
nihil p̄ficat oꝛo illi⁹ q̄ odi-
um h̄y in corde. Culpabili-
ter expādit manus ad deū
q̄ facta sua orando iactan-
ter manifestat. Sicut pha-
riseus in tēplo iactantē ora-
bat ⁊ magis laudabat se-
metipsum de bonis operi-
bus q̄ deū. Soror dilecta
ora cū lachrymis īdesinē-
ter. Ora iugiter p̄care deū
diebus ac noctib⁹. Oratio
sit sine cessatiōe. oꝛo sit fre-
quēs. sint oꝛonis arma as-
fidua. oꝛo de ore tuo nō ca-
dat. assiste oꝛoni frequēter.
incumbe oratōi frequēter
Geme semper ⁊ plange.
Surge in nocte ad p̄cem
vigila ⁊ ora per nocte in
oratōe ⁊ prece incumbe no-
cturnis vigilijs. ad modi-
cū clausis oculis rursus ora
oꝛo frequēs diaboli iacu-
la subinonet. oratio quida-
na diaboli tela exsuperat.
oratio est p̄maxima aduer-
sus tēptationum īcursus.
Oratio sup̄at temptamēta

inimicorū. vicit demones
sup̄at imūdos spūs. p̄ ora-
tionē viciunt demōia: oꝛo-
nes demōia sup̄ant oib⁹
malis p̄ualet oꝛo. **H**one-
sta soror: sit oꝛo tua pura.
Ad deo te carissimam vt oꝛes
pro bōis hoīb⁹. vt ī bono
perseuerēt. **R**ogo ēt te vt
oꝛes pro malis hoīb⁹. vt
de malo ad bonū p̄uertā-
tur. Ora pro amicis tuis.
⁊ ora p̄ tuis inicis. Ora ēt
pro oib⁹ fidelibus viuīs
⁊ defūctis. dirigat oꝛo tua
sicut incēsus in p̄spectu di.

De lectōe s. L.
Per oꝛonem mūda-
mur a pctis. p̄ lecti-
onē docemur qd̄ faciam⁹
vtrūq̄ bonū ē si h̄y. Si ve-
ro nō licet meli⁹ est orare
quā legē. **M**ā cū oramus
cū deo loquimur. Cum legi-
mus de⁹ nobiscū loquit⁹.
Soror carissima si vis cuz
deo sp̄ eē. sp̄ ora ⁊ sp̄ lege.
Valde nobis ē necessaria
lectio diuina. **M**ā per lecti-
onē discim⁹. qd̄ facē quid
cauere. quo tēdere debea-
mus. **U**nde dicitur lucer-
na pedibus meis verbum
tuū. ⁊ lumē seminis meis.

Per lectionē sensus ⁊ in-
tellectus augētur. Lectio
nos ad orōnes instruit ⁊ ad
operationē lectio nos ifor-
mat ad actiuā ⁊ cōtēplati-
uā vitam iō dī in psalmo.
Beat⁹ vir qui in lege dñi
meditabit̄ die ac nocte. le-
ctio ⁊ orō sūt arma. qbus
diabolus expugnat̄. hec
sunt istr̄a quib⁹ eterna bea-
tudo acquirit̄. per orōnē
⁊ lectionē vitia destrunt̄
⁊ v̄tutes in aīa nutriunt̄.
ancilla dei semp dī orare
⁊ legē. Unde legit̄ in psal-
mo. Tūc nō pfundar cuz
psperero in oībus māda-
tis tuis. igr̄ dilecta mihi so-
ror in xp̄o insiste orōni fre-
quēter psenera in medita-
tione scripturarū. in lege
dei esto assidua. hēto stu-
diū in divinis legib⁹. vsus
legendi fit tibi. fit tibi fre-
quens lectio. fit tibi quoti-
diana legis meditatio. le-
ctio demit errorem vite sub-
trahit hominē a vanitate
mūdi. per lectionē sensus
⁊ intellect⁹ crescūt. Lectio
enī docet qd facias. demō-
strat qd caueas. oñdit q tē-
das multū proficis cū le-

gis tamē si facis ea q legis
soror venerabil' adaperiat
deus cor tuū in lege sua ⁊
in preceptis suis.

De operatione ser. li.

Leremias p̄pheta di-
cit leuem⁹ cōda n̄ra
cū manib⁹ ad deū.

Qui orat ⁊ laborat cor le-
uat ad deum cū manibus

Qui vero orat ⁊ nō labo-
rat cor leuat ad deū ⁊ nō

manus. Qui autē laborat
⁊ nō orat: man⁹ leuat ad

deū ⁊ non cor. Igit̄ soror
carissima necesse ē nobis

cor in orōne ad deū leuar̄
⁊ manus cū operatiōe ad

deū extendē. Quare? Me-
de negligentia mādatoꝝ

reprehēdamur dū salutes
q̄rimus obtinere sola orō-
ne: aut sola operatiōe. Un-

de paul⁹ ap̄tus. Qui nō la-
borat nō manducet. An-

cilla xp̄i debet semp orare
legere ⁊ operari. ne forte

spūs fornicationis decipi-
at occiosam mentē. Dele-

ctatio carnis per labores
vincit̄. Soror carissima

diuide tibi spacium diei in
tres partes. ⁊ in p̄ma ora.

in secūda lege. ⁊ in tertia

pre labora. Rex salomon
per ocium semetipsum in
uoluit in multis fornicati
onibus & per cupiditatez
fornicatiōis adorauit ydo
la. Soror venerabil' bec
tria sunt tibi necessaria val
de. s. o. f. lectio & opatio.
O. rone mundamur. lecti
one instrumur. operatōe
beatificamur. Sicut dicit
spūs sanct' in psalmo. La
bores manū tuaz qz mā
ducabis. beat' es. & bene
tibi erit. Si aliquādo a le
ctione cessaueris opari de
bes. vt nūqz sis ociosa. qz
ociū inimicū est aīe. Dia
bolus cito decipit eū quē
ociosuz inuenit. Diabol'
quotidie in claustra intrat
& si aliquem inuenit ocio
sum statim accusat. O spō
sa christi vide ne cum dia
bolus claustra itrauerit. &
vniuscuiusqz facta scruta
tus fuerit aliquid inueniat
vñ te accusare possit. Hac
de cā te moneo. Soror mi
hi in christo dilecta vt per
amorem xpī nunquā sis oc
ciosa. rogo vt amorem chri
sti ostendas sociabus tuis
non solū verbis sed & ope

ribus bonis. Tunc vere
deū diligis si pro amore il
lius bona que potes ope
raris. Unaqueque sancta
anima debet in se mōstra
re amorem dei. & verbis
sanctis & actiōib'. Unde
in canticis cāticorū. Spō
sus. s. xpī sponsam. i. san
ctam aīam hortatur dicēs
pone me vt signaculum
super cor tuū. & super bra
chium tuū. In corde sunt
cogitationes & in brachio
operationes. Ergo super
cor & sup brachiuꝝ sponse
dilectus in signaculum qz
in scā aīa q̄tum ab ea di
ligatur & voluntate & acti
one designat. qz amor dei
nunqz est ociosus. si vere
amor magna operatur. si
vero nō operatur. non est
amor. Rogo igit' te vene
rabil' vgo vt deū perfecte
diligas & vt pro amore il
li' nūqz ociosa sedeas. Si
vere deū diligis nulla ho
ra ociosa eris. si deum in
veritate amas pro amore
illius ocium recusas. Si
ex toto corde diligis deuz
omni tempore cōtemnis
ocium. Qui deū tota mē.

te diligit ppter deum oci-
um postponit. regnum dei
nō dabitur ociosis. sed in
fructu dei studiosis. regnū
dei nō dabitur vagantibus
sed pro deo digne laborā-
tibus. Qui in bonis opib?
sunt pigri & tepidi nō ha-
bebunt locū in regno dei.
Luxuria cito decipit ho-
mines ocio deditos. Lu-
xuria cito decipit hominē
ociosus decipit hoīem va-
gantē. Luxuria graui^r vrit
quē ociosus inuenit. Libi-
do cedit reb^r. Luxuria ce-
dit operib^r: luxuria cedit
industrie & labori. hō per
laborē sepe vincit libidinē
Corpus. n. labore fatigatū
minus delectatur flagitio
q̄ propter amabilis in xpō
soro: p̄cane ocisū. non dili-
gas ocium fatiga corpus la-
bore. Exercet opus bonū
quere tibi opus vtile quo
animi implicetur itentio.
Opus tantū & itentio tua
semper sit in deo. Amen.

De psalmis & hymnis
sermo. liij.

Soro: carissima enim
in p̄spectu dei cātas
psalmos & hymnos: hoc

tracta in mēte tua qđ can-
tas in voce. Mēs tua enī
voce cōcordet: decoret cū
lingua. Mō aliud cogites
& aliud cantes. Si aliud
cogitas in mente & aliud
cantas in voce perdis fru-
ctum laboris tui. Si cor-
pus tuū stat in ecclesia fo-
ris vagatur mens perdis
mercedem tuā. Unde dī
Populus hic labijs me
honorat: cor aut̄ eorū lōge
est a me. Sicut. n. ait apls
psalā spū: psalam & mē-
te. Cantabo ore & corde.
Bonū est ergo semp ora-
re deū mente. bonū est et̄
enī sono vocis hymnis &
psalmis & canticis spūali-
bus glorificare deū. Si-
cut orōnibus iuuamur ita
psalmozū modulationib?
delectamur. Usus cantan-
di cōsolatur tristitia corda.
Cantus in ecclesia mētes
hoīz letificat: fastidiosos
oblectat pigros sollicitat
peccatores ad lamēta iui-
tat. Nam q̄uis dura sunt
corda seculariū hoīz: sta-
tim vt dulcedinē psalmoz-
rū audierint: ad amorē pie-
tatis p̄uertunt. Sunt mul-

ti qui suauitate psalmoz
cōpuncti: pctā sua lugent.
Oratio tm̄ modo in hac vi
ta effundit̄ in remissionez
pctōz. ¶ Psalmoz aut̄ de
cantatio significat perpe
tuaz laudem dei in eterna
gandia: sic scriptū est: bea
ti qui habitāt in domo tua
dñe in secula seculoz lau
dabūt te. Quicūq; fidelit̄
& intenta mente: psalmos
decantat: quodāmodo an
gelis dei sociat̄. Quomō?
q; hō illuz p̄ modulo suo
laudat in terris: quē ange
li sine ītermissione adorāt
& glorificāt in celis. ¶ Psal
moz decantatio aliqui cō
monet nos ad lachrymas
aliquādo iuitat nos ad ora
tionē. psalmi faciunt nob̄
gratas esse vigilias noctis
dicētes. Exultate iusti in
dño: rectos decet collan
datio: psalmi pronūciant
nobis horā diei primā cū
exultatione lucis dicendo
Deus in noīe tuo saluum
me fac: & in v̄tute tua iudi
ca me psalmi p̄secrant no
bis horā diei tertiā cū di
cunt. Et veniat super nos
mīa tua dñe: salutare tuuz

¶ In eloquiū tuum. psalmi
nos letificāt hora diei sex
ta in panis p̄fractiōe: psal
mi ad horā diei nonā ieu
nia resolnūt: & nos faciant
dulcedie ac suauitate spūa
li. psalmi nos deo p̄men
dant hora diei vespertina
dicēdo. Dirigat̄ dñe oīo
mea. sic incensus in cōspe
ctu tuo. Elevatione manuū
tuarum sacrificiū vesperti
nū. psalmi nos admonent
vt bñdicam⁹ dño ad com
pletaz dicētes. Ecce nunc
bñdicite dñz oēs serui dñi
Soroꝝ mihi ī xp̄o dilecta
firmiter retine in tua me
moria: q; in aurib⁹ dei bñ
sonat cū scā aīa p̄ dilectōz
& amorē ac deuotōez: psal
mos hymnos & canticos
spūales dō cātāt. Cū spō
sus. s. xp̄s ī cāticis cāticoz
spōsaz. i. eccliāz vel scām
aīaz admōet dicēs. Osten
de mihi faciē tuā: sōet vox
tua in aurib⁹ meis: q; vox
tua dulcis & facies decora
Tu inqt dilecta mea q̄ iu
ces ī lectulo dulcissime cō
templatiōis: in q̄ mihi in
psalmis & hymnis & cāti
cis spūalib⁹ atq; orōmbus

placere desideras: veni et ostende mihi faciem tuam. Egredere a secreto cordis: et alijs pulchritudinem bonorum operum suorum ad exemplum demonstra: ut est illud videant opera vestra bona: et glorificent patrem vestrum qui in celis est. Sonet vox tua in auribus meis. Vox. s. predicationis: vox divine laudis: vox iubilationis que alios ad laudem et gloriam meam perficere facias. Cantus psalmodum oblectat aures audientium et instruit animas fidelium ad benevivendum. Vox cantantium sit una et cum angelis dei quos videre non possumus: verba laudis miscemus. Servi dei semper debent laudare nomen dei: a quo superiores insinuant: de quibus dicit: Benedicite a quo omnes que super celos sunt domino: quia electi non tacebunt in perpetuum laudare nomen domini. De aquis vero inferioribus dictum est. Congregentur a quo que sub celo sunt in locum unum quia reprobis per totum mundum modis dispersis congregabuntur in infernum cruciandi. Sine intermissione fideles debent

referre laudes deo quia deus delectatur in illis. Quod deus delectatur in laudibus fidelium testatur sponsus. s. christus qui in canticis canticorum sponse. s. sancte anime loquitur dicens. Que habitas in ortis. In ortis habitat ecclesia vel quelibet sancta anima qua iam viriditate spei et bonorum operum est repleta. que ergo iam in ortis habitat orat ut sponsus suam vocem suam audire faciat. i. cantum bone predicationis vel sancte iubilationis vel vocem divine laudis emittat in qua ille delectetur quem desiderat: quia animi auscultant versus omnes electi: que verba vite. s. lectiones: psalmodia: hymnos et canticos spirituales audire desiderant: ut ad celestem patriam reviviscant. igitur soror reverendissima: sic tamen superius dixi valde necessarium est tibi: ut in omni vita tua laudes omnipotentem deum creatorem tuum: quoniam inde promittitur tibi venia: unde et laudes. Lauda ergo eum in corde: lauda eum in voce. lauda eum in voce iubilationis. lauda et eum in secreto contemplationis lauda

eum in cubiculo mētis in
inbilatōe vocis: q̄uis ad
laudandū deū pctōres ⁊ ī
digni sum⁹ tñ cessare a lau
dibus nō debem⁹. q̄: ide
cōsequenā pctōꝝ credi
mus: vñ deuz laudamus.
Un̄ vox diuina in psalmis
Sacrificiū laudis honori
ficabit me. inqt. ⁊ illic iter
quo ostēdā illi salutare dī.
Ac si apertius diceret. In
psalmis ē iter laudis quo
ad eternā laudē peruenir̄
possis. sed si ego illud tibi
nō ostendero. illud inueni
re nō poteris. ¶ Propterea
carissima soror q̄: iter nr̄e
salutis in manib⁹ est crea
toris. moneo te vt nūq̄ la
us dei discedat ab ore tuo
Soror mihi ī xp̄o amāissi
ma deus est laus tua g⁹ ⁊
tu laus illi⁹ esto. ita vt sp̄ sit
laus illi⁹ in ore tuo. Amē.
¶ De actina ⁊ contēplati
ua vita sermo. liij.

Vidit iacob sca
lā stantē super
terrā angelos
q̄q̄ dei ascēdē
tes ⁊ descēdē
tes per eā: ⁊ cacumē illi⁹
celos tāgebat. In hac sca

la sūt positi oēs ad vitam
eternā predestinati: ⁊ oīs
qui spectat ad regnū celo
rū in hac scala h̄z locum.
Scala ista gñalis ē: ecclīa
q̄ ex pte adhuc militat in
terris: ⁊ ex pte iā regnat ī
celis. In hac scala sūt tres
ordīes hoīuz. s. seculares
actiui ⁊ cōtemplatiui. Se
culares sūt ī mīori gradu.
Actiui sūt ī altiori loco. cō
tēplatiui v̄o sunt in sūmo.
Et de istis trib⁹ ordīb⁹ ho
minū: qdā sunt in mola: qdā
sunt ī agro qdā v̄o sunt
in lecto: mola ē vita secula
ris: ager ē aiūs hoīs secti.
In agro sūt p̄dicatores v̄
bi dei: ī lecto est amor sp̄s
s. xp̄i. Qui sūt ī mola ter
rā circueunt: q̄: terrena q̄
rūt ⁊ diligūt. Qui sunt in
agro terrā collūt q̄: semi
nāt verbus dei in auribus
hoīuz: qui ī lecto sūt despi
ciunt ⁊ p̄tēnunt. ad pedes
hui⁹ scale sūt hoīes hui⁹ se
culi. In medio scale sunt
actiui: in sumitate v̄o scale
sūt p̄tēplatiui iā q̄si in celo
positi: q̄: celestia cogitant.
Isti sūt angeli dei per scalā
ascēdētes ⁊ descēdētes: q̄:

diligit mundū. Esto mor/
tua mūdo: & mund⁹ tibi.
Tanq̄ mortua ab amore
p̄sencis vite te separa. Tā
q̄ mortua mūdi gl̄iaz nō
p̄cupiscas: soror: mihi ama
bilis in xp̄o: sic sepulta in
monimēto nō habeas cu
ram de seculo. Tanq̄ de
functa in sepulchro ab oī
terreno te priua negocio:
soror: mihi in xp̄o amabil
ptēne vit̄s que post mor
tez h̄re nō poteris. Si hic
ita feceris: post mortē tuā
vitā eternā hēbis. Amen.

De curiositate f. liiij.

Soror: carissima mo
neo te vt de die ī diē
studeas p̄ficē in bo
nis opib⁹: & vt non p̄side
res mala q̄ alij faciūt: sed
p̄sidera bona q̄ tu facē de
bes. Unde quidā sapiens
ait. Inspernacuis rebus
noli scrutari multipliciter
Non est tibi necesse ea co
gnoscere q̄ ab humanis sē
sibus sunt remota. dignū
est valde vt mētes hoīum
deīnat iudicare: qui alie
na corda p̄fecte nescit co
gnoscerē. q̄re: q̄: icerta nos
iudicam⁹: quo aduſq̄ ve

niat dñs: qui illuminabit
abscōdita tenebrarū & ma
nifestabit p̄silia cordium.
Dignū est etiā: vt deīnat
peccar q̄ aliena vitia vult
rephendere. Stulti hoīes
dū alienos errores volunt
rephendē demonstrant su
os. Tādiu homo ignorat
pctā suā q̄ debuerat flere
& cognoscerē: q̄ diu aliena
vitia exgrit curiose. Sed
cū hō ad semetipsū reuer
tit: & sese bñ p̄siderat: non
exgrit q̄ in alijs rephēdat
q̄ in semetipso multa iue
nit q̄ lugeat. qui semetipsū
bñ p̄siderat: in semetipso i
uenit multa q̄ plāgat. Un
de bt̄s Greg. Mos tāto
minus debem⁹ aliena cor
da rephenderē: q̄to scim⁹
visu n̄ro non posse aliene
cogitationis tenebras illu
strare. Enā bt̄s Jsid. ait.
facili⁹ reprehēdimus vi
tia vniuscuiusq̄ hoī q̄ vir
tutes itendim⁹. nec qd bo
ni q̄s fecerit agnosce cū
pimus sed qd mali egerit
p̄scrutamur. igit soror: mi
hi ī xp̄o dilecta moneo te
vt ampli⁹ rephendas tua
vita q̄ aliena. p̄uis vide

tua ppria q̄ aliena d̄licta
de tua correctōe esto solli
cita. De tua salute esto at
tenta. de tua emēdatione
esto p̄uisa q̄ ad te non p̄ti
net noli q̄rere. nunq̄ desi
deres cognoscē quid inter
se loquūtur hoīes. Moli q̄
rere qd quisq̄ dicat aut fa
ciat. caue curiositatē. Oni
te curas aliene vite. nulla
curiositas aīuz tuū d̄cipiat
nulla p̄cupiscētia d̄testāde
curiositatis te subrepat. ne
tu oblita tuor̄ mox. alie
nos pergras xp̄i sp̄ōsa. tā
ta cura corrige tua vitia.
quāto studio reprehendis
aliena. Nulla tibi sit cura
sciēdi latētia. caue ingrere
ea q̄ nō debes scire. preter
mitte q̄si secretū q̄ scriptu
re scē auctoritate nō didici
sti. Mihil vltra queras q̄
scriptū est. Mihil ampli
p̄quiras diuine littere de
mōstra. Scire nunquā de
sideres q̄ scire nō debes.
Soror venerabil̄ scito pro
certo: qz curiositas piculo
sa presumptio est: Curiosi
tas dānosa p̄itia est: adbe
resim p̄uocat: in fabulas
sacrilegas p̄cipitat mentē

In causis obscuris reddit
audaces. In rebus igna
ris facit homines p̄cipites.
Soror amātissima cui oī
studio vitam tuā emēda.
vt post hāc vitam merea
ris puenire ad eterna gau
dia. Amen.

De vigilantia ser. lvy.

Arissima so
ror: audi dñz
iesuz xp̄m in
euāge. dicētē
Vigilate quia

nescitis qñ dñs vētur⁹ est:
et itez. Oib⁹ dico vigilate
et petr⁹ ap̄ts. Estote prudē
tes et vigilate in oīonib⁹.
Cū hoīes dixerint pax est
et securitas tūc repentin⁹
veniet sup eos interit⁹. Et
salomō ait. Sūt iusti atqz
sapientes: et opera eor̄ in
manu dei: et tamen nescit
homo vtrū amōr̄ aut odio
dign⁹ sit. Quare: qz in fu
turo reseruant̄ icerta. So
ror in xp̄o dilecta. iō dñs
celauit nob̄ tps̄ sui aduen
tus: vt nos lōga expectati
one icerti: semp credam⁹
indicē nr̄m eē venturū: qz
qñ venturus sit ignoram⁹.
Verba sunt beati Grego.

rum renouata mētis acie
ad ea vnde descēderat rur
sus ascēdit: qđ fieri in acti
ua vita nō pōt: De qđsi qđ
qđ vel ad modicū descen
derit: statim iniquitatibus
vitiōz inuoluit. Sepe mēs
de t̄ra ad celū erigit̄ ⁊ ite
rū grauata īfirmitate car
nis de celo ad terrā descē
dit. Multos seculares ho
mines visitat de⁹ ⁊ p̄ suaz
grāz eleuat eos ad altitu
dinē cōtēplatiōis ⁊ multos
p̄templatiuos iusto atq; oc
culto iudicio suo de⁹ in ter
renis actib⁹ lapsos dereli
quit. Sicut sepult⁹ in mo
numēto cessat ab oī terre
no negotio: ita hō p̄tēpla
tiu⁹ cessat ab oī freno ope
vel mīsterio ⁊ sicut hoīes
ab actiua vita ascēdentes
sepeliunt̄ in gete p̄tēplati
onis: ita a seculari vita re
cedētēs actiua vita suscipit
eos in se qđsi sepeliendos.
Ac per hoc sicut actiua vi
ta est sepulchru⁹ secularis
vite. ita p̄tēplatiua vita est
monumētū actiue vite. vi
ri sc̄ti sicut aliqui egrediun
tur a secrete p̄templatiōis
ad actiuā vitaz. ita rursus

ab actiua reuertunt̄ ad se
cretū intine p̄tēplatiōis
vt itus de⁹ laudēt vbi ac
cederūt vnde fons ad ei⁹
gloriā operant̄. Sicut d̄s
vult vt aliquādo p̄templa
tini egrediant̄ ad actiuaz
vitā. vt alijs p̄ficiāt ita ali
quādo vult vt nemo eos ī
quietet. s; vt q̄scāt ī secre
to suauissime p̄templatio
nis. Qđ bñ in cāticis can
ticoz sp̄sūs īsinuat. cuz fi
lias hierlīm ne sponsam vi
gilare faciāt adiurat dicēs
Adiuro vos filie hierusalē
per capreas ceruosq; cam
poz: ne suscitetis: neq; eui
gilare faciatis dilecta: do
nec ipsa velit. Hoc ē ne su
scitetis neq; euigilañ facie
tis aīam diuine p̄templa
tioni deditā: oīomb⁹ ⁊ le
ctionib⁹ diuis occupatam
Et ne eā ad exteriora opa
ingretare velit. donec ip̄a
velit. Hoc ē: donec exple
to p̄tēplatiōis tpe admo
nente corpōis fragilitate
quādo velit suscitari a sō
no interne quietis: ⁊ inti
me dulcedis. Sed tamen
in hac mortali vita nemo
potest p̄fecte contemplari

deū. vnde btūs ioānes in apocalypsi dic̄ factū est silentiū in celo quasi media hora. Celū quippe est aīa iusti: sicut dñs per pphe- tā dicit. Celū mihi sedes ē. Cū ergo quies p̄templati- ue vite agit̄ in mente silen- tiū fit in celo. i. in aīa quia strepit⁹ terrenarū rerū atq; opationū cessat in cogita- tiōe. Sed q; p̄templatiua vita in hoc mūdo nō pōt esse p̄fecta nequaquā hora ītegra factū silentiū dī ī ce- lo: sed quasi media hora. Qui p̄fecte vitā cōtempla- tiuā vult tenē: d; ab omni terreno ope cessare. Unde in eisdem canticis sponsa de se dic̄. Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Ac si apte mens sc̄tā loq̄retur dicēs. dū a mūdānis tumultib⁹ exterius dormio: in īterio- ri cogitatiōe que sunt cele- stia atq; spūlia p̄sō. Etia archa Moē que bicame- rata dī: significat actiuos ⁊ cōtemplatiuos: quorū actiui deorsū stant: p̄tem- platiui vō stāt sursū: qđ aut archa dī ter camerata significat tres ordies ī sc̄tā

ecclesia. s. cōingatorū p̄tinē- tiū atq; virginū. De hac p̄templatiua vita dic̄ dñs in euāgelio. Si vis perfe- ctus eē: vēde oīa q̄ habes ⁊ da pauperibus ⁊ habe- bis thesaurū in celo ⁊ veni sequer̄ me. Et de Maria magdalēa ait. Maria op- timā partē elegit: que non auferetur ab ea. Vita con- templatiua nō auferet̄ in hoc seculo neq; in futuro. Actiua vita auferet̄ ab ho- mine ī futuro seculo. Acti- ua vita in hoc seculo h; fi- nem: Cōtemplatiua vero nō: q; semper perseuerat. Actiua vita in hoc seculo deficit. Cōtemplatiua vō in hoc seculo īcipit: sed in celo p̄ficitur. Honestā vir- go moneo te: vt p̄pter de- um despicias p̄sens secu- lum p̄pter deū ab oībus curis seculi te suspēde: Si- ne īpedimento seculi deo seruire stude. Nulla cura seculi subtrahat te a timo- re dei. Nulla sollicitudo- rez te subtrahat ab ītenti- one dī. Abijce a te quicquid pōt īpedire bonū p̄positū. **Toto anio odi ⁊ dāna q**

ascendūt per contemplatio-
nē ad deū ⁊ descendūt p cō-
passionē ad proximū. Acti-
ua vita innocētia est bono-
rū operū. Contēplatiuā vi-
ta est speculatio supernorū.
Actiua vita cōis est multo-
rum; contemplatiua vō pau-
corū. Actiua vita terrenis
reb⁹ bñ vitur. Cōtempla-
tiua vō seculo renūcians.
Soli deo vinē delectatur.
Interrogatio. **F**rat
dilecte: rogo vt ostēdas mi-
hi differentias actiue ⁊ cō-
tēplatiue vite. **R**espō.
Soror carissima iter ac-
tiuā ⁊ contemplatiuā vitam
maxima est dñia; actiua ē
panē esurienti dare. Cler-
bū sapie proximū docē. er-
rantē corrigē. ad viam hu-
militatis superbientē redu-
cere. Discordātes ad con-
cordiā reuocare: infirmos
visitare: mortuos sepelire
captiuos ⁊ in carcere posi-
tos redimē. q̄ singulis qui-
buscunq; expediat dispen-
sare. necessaria vni cuiq; p-
uidere. Soror mihi i xpo
dilecta. ecce audisti opera
actiue vite. Nūc si placet
audi v̄tutes vite cōtēplati-

ne. Cōtemplatiua vita est
Charitatē dei ⁊ proximi to-
ta mente retinē. ab exteriori
actiōe acquiescē. soli de-
siderio conditoris inherē.
ita vt iaz nihil agē libeat.
sed despect⁹ oībus curis se-
culi ad videndā facies sui
creatoris aīus inardescat:
itā vt iā nouerit carnis cor-
ruptibil⁹ pōdus cū merorū
portare totisq; desiderijs
optare hymnidicis ange-
lorū choris itereffe. Appe-
tere admisceri celestib⁹ ci-
uib⁹ de eterna incorrupti-
one in p̄spectu dei gaudē.
venerabil⁹ soror. audisti ac-
tiuā vitā. audisti et cōtēpla-
tiuā. nūc rogo vt cū maria
magdalena eligas melio-
rē partē. s. vitā cōtēplatiuā
bona ē vita actiua. s; mul-
to est melior cōtēplatiua.
Qui pri⁹ in actiua vita p̄fi-
cit ad cōtēplatiuā bñ p̄scen-
dit: quicunq; adhuc tēpora-
lem gliaz: aut carnalē affe-
ctat p̄cupiscentiā a cōtēpla-
tione p̄hibet. **E**xēpluz. n.
actiue vite: ⁊ contemplatiue
de iacob accipe. qui dum
adamaret racheles que si-
gnificat contemplatiuam

vitaꝝ data est ei lya que si-
gnificat actiua. actiua vita
in laboribꝫ huiꝫ mundi do-
seruit: duꝫ panperes rece-
pit pascit ⁊ vestit: visitat ⁊
consolat: sepelit: ⁊ cetera
opa mie eis ipendit. Et tñ
lya est secunda in filiis: qꝫ
multi sunt actiui: ⁊ pauci
cōtemplatiui. Rachel ve-
ro ouis vel vidēs pñcipiū
īterpretatur: qꝫ cōtēplatiui
simplices ⁊ inocētes sunt
sicut oues: ⁊ ab oī tumultu
seculi alieni vt soli diui-
ne pñtēplationi adherētes
videant illuz qui ait. Ego
sum pñcipiū qui ⁊ loquor
vobis. Rachel duos fili-
os hꝫ: qꝫ duo sunt genera
cōtemplatiuoz. Alij nāqꝫ
vivunt in cōe in monaste-
rij: Alij vero sunt solitarij
⁊ ab oībus separati. Sed
beatior est ⁊ pfectior con-
templatiua vita. qꝫ actiua
Sicut aqꝫa defigit oculos
in radio solis nec deflectit
nisi quādo vult corpꝫ suuz
reficē cibis. ita ⁊ sancti ali-
quādo a cōtemplatiōe ad
actiua vitā reuertunt. con-
siderātes illa sublimia sic
eē vtilia: vt tñ istā humilia

paululū nre idigentie sunt
necessaria. vñ in canticis
cāricoz. spōsus. s. xp̄s spō
sam. i. scāꝫ aiām pñtēplatiōi
deditā hortat dicens. Sur-
ge ppera amica mea colū-
ba mea: fōmōsa mea ⁊ ve-
ni. Ac si apertius diceret.
Surge ppera amica mea
p dilectionē ⁊ fidē: colūba
mea p inocentiā ⁊ simpli-
citatē: formōsa mea p vtu-
tem ⁊ castitatē. Surge de
illo dulcissimo statu tuo:
hoc est de qete pñtēplati-
onis in q̄ mihi soli p placē
desideras: ī psalmis hyn-
nis oñonibꝫ ⁊ canticis spū-
alibꝫ. festina ergo ⁊ veni
i. egredē ad vtilitatem pri-
mo: ut illos ēt per offm̄
pñdicationis: ⁊ p exēpla bo-
norū operū imitatores tu-
facias: ad salutē aiāꝫ suāꝫ
pducas. Visio aiālium in
ezechiele: que ibāt ⁊ non
reuertebant: ptinet ad pse-
uerantiā actiue vite. Et ite-
rum aiālia q̄ ibāt ⁊ reuer-
tebant ptinet ad mēsurāꝫ
contemplatiue vite in qua
dū quisqꝫ intēderit sua re-
uerberatus infirmitate sta-
tim descendit. Atque ite-

leticia pñtis vite ita ē agē-
da: vt amaritudo sequētis
iudicij nūq̄ recedat a me-
moria: sepe diabolus deci-
pit hoīem ad peccanduz:
⁊ cū de ruina p̄spicit eum
afflictū: iterū per securita-
tem decipit euz. igit̄ soror
dilecta mihi in xp̄o semp
necesse est vt cū bona agi-
mus mala que fecim⁹ ad
memoriā reducam⁹ vt dū
culpā caute cognoscimus
nanq̄ de bono ope icauti
letemur. Ideo dñs voluit
nobis horā ultimā eē īco-
gnitam vt sp̄ sim⁹ suspecti
vt dū illam vidē nō possu-
mus quotidie nos ad illā
p̄paremus. Etiā ne in hac
vita simus securi: bt̄s ysi-
do. nos admonet dicens.
• Neq̄ iustus d̄ sua iusticia
cōfidat neq̄ pctōr de mīa
dei desperet quicq̄ s̄ pa-
riter habeāt in corde spes
⁊ metū. Sic speret in dei
mīam vt semp timeat ei⁹
iusticiā. Quāuis p̄uersatio
sctōr sit p̄babilis tñ incer-
tum est hoīb⁹ ad quē fines
sunt destinati. iō nūq̄ hō
d̄ esse sine metu: q̄ satisfa-
ctio pñie: diuino tñ indi-

cio pensat̄ non humano.
Unde ait cesari⁹: quāto su-
m⁹ securi de p̄teritis pctis
tñ debem⁹ esse solliciti de
futuris. Venerabilis soror
firmiter tene q̄ oīs vita sa-
pientis hoīs meditatio est
moris. Igit̄ soror mihi in
xp̄o amabilis si oī hora ad
deū vigilaueris sapiēs eris
si quotidie mentiē tuā ad
deū leuaueris ⁊ diē mor-
tis tue ad memoriā redu-
xeris bt̄a eris s̄m illud q̄
quidā sapiēs ait. bt̄s hō
qui sp̄ est panid⁹. Hac de
cā te moneo v̄go honesta
vt semp sis pauida semp
q̄ suspecta. Semp esto so-
licita ⁊ p̄ diaboli tētatoēs
astuta. sp̄ vigila ⁊ p̄ an-
quū hostē incessant̄ pugna.
Dieb⁹ ac noctib⁹ ora cum
oī vigilātia ⁊ p̄ īsidias dia-
boli viriliter dimica. in oī
vita tua esto p̄uisa ⁊ p̄ vsu-
tias inimici cū oī sollicitu-
dine d̄certa. Etiā audi ho-
nesta v̄go ea q̄ iesus xp̄us
sp̄s tu⁹ dicit i euāgelio
• Bt̄s ille seru⁹ quē cū ve-
nerit dñs inuenerit vigilā-
tem. Ergo si ad eūdē dñs
n̄m iesum xp̄m vigilaue

ris tota mente iter beatorum con-
putaberis in eterna beatitu-
dine: beata eris si cum omni deuotione
oculos mentis ad vexillum quod deus est lenaueris:
vere beata eris si ad deum cum
omni instantia uigilaueris quia
promisit deus coronam uigilan-
tibus. Tamen in canticis canti-
corum de oculis sponsi dicitur.
Oculi eius sicut columbe super
riuos aquarum que lacte
sunt loti et residet iuxta flu-
enta plenissima oculi spon-
si sancti uiri sunt. qui sicut colu-
be in simplicitate uiuunt. et
alijs suis predicationibus atque
exemplis uiam salutis ostendunt.
Super riuolos aquarum esse prohibentur. quia sem-
per in refrenatione sanctarum
scripturarum uersantur: qui
lacte sunt loti: quia per gratiam
dei in baptismo a peccatis suis
sunt mundati: quid enim per
fluenta plenissima iuxta que
sedent intelligimus nisi sacre
scripture profunda et archa-
na dicta: quibus nos refici-
mus: dum ea legendo vel
audiendo haurimus? Ad
hec etiam iuxta fluenta colu-
be residere solent ut uibrantem
uolantem auem in aqua ui-

deant: super quam se proieci-
entes ungues rapaces ef-
fugiant: sic sancti uiri scriptu-
ra sancta fraudes demonum
perspiciunt: et ex descri-
ptione quam uidet quasi ex
umbra inimicum cognos-
cunt et eius deceptiones fu-
giunt: sic et tu sorore honestis-
sima in meditationibus sanctarum
scripturarum esto assidua quia
in eis poteris cognoscere
quasi hostium insidias ua-
leas declinare. **H**onesta
uirgo iterum te moneo ut te
consilijs sancte scripture ex
toto committas: uelut nihil ali-
ud facias: nisi quod ex respon-
so scripturarum audieris: quia
ibi inuenies quasi fraudes
demonum fugias. **A**doneo
etiam te: ut metu rapacium
auium. id est demonum: super fluen-
ta sanctarum scripturarum sede-
as: ne tu improuisa (quod ab-
sit) inimicis tuis preda fi-
as. **R**ogo ut super riuolos
sanctarum scripturarum in-
desinenter uigiles et ut cum
summo studio deceptiones
inimicorum uites. **N**on enim insi-
pientes que non cognosci-
mus uel intelligimus: quia in
conspectu domini cogitationes

dignetur apud te mansionem
sibi facere in domicilio pe-
toris tui. ¶ Ut laice mu-
lieres vitentur sermo. lviij.

Soror carissi-
mige societa-
tem seculari-
um mulierum.

Seculares fe-
mine que tecum non habent
unam professionem non acce-
dant ad tuam societatem: quia
quod amant hoc tibi predicant.
Ecce quod diligunt hoc tibi
dicunt: ideo debes vitare so-
cietatem secularium feminarum
quia seculum diligunt et de se-
cularibus loquuntur terre-
na amant: et ideo terrena tibi
annuntiant transitoria pec-
piscunt: et ideo in auribus tuis
transitoria exponunt. Sic. n.
scriptum est. Unusquisque hoc lau-
dat quod diligit. Et ideo secu-
laris femina secundum laudat
quia seculum diligit. Eerte si ce-
lestia diliges. celestia lau-
darunt. Sine dubio si cele-
stia amas: celestia appro-
baret: celestia predicaret.
Si eterna percipiscere eterna ti-
bi suadet: et ideo soror moneo
te ut societatem secularium fe-
minarum expellas a te: quare

quia corrumpunt bonos mores
cologa mala et prava. quod
facit uxor uiri cum sponsa christi
Aut quod agit mulier nupta
cum uirgine deo deuota? Quid
in unum agit secularis femi-
na cum christi sponsa: quid agit
femina secularis cum scitimo-
niali femina? Uel quod agit
femina que mundum diligit cum
femina que mundum relinquit?
Quid agit femina marita-
ta cum femina christo dedicata.
Quid agit que amat uirum cum
ea que diligit christum? femina
que tuum propositum non tenet: que
re ad tuam societatem venit?
Secularis femina que non
habet tuum habitum: que accedit
ad tuum sortium? Secularis
femina quod tecum agit: que
tecum iugum christi non ducit? fe-
mina que te cum iugo christi col-
lum non submisit: que ad tuum
colloquium accedit? Dispar
est habitus: dispar affectus.
Et sicut dispar est vestimen-
to: ita animo. Mulier secula-
ris organum est sathane.
Hec cantat tibi quod ille ce-
bras seculi moneat: et se-
mitas diaboli ostendat: sic le-
gimus: syrena maris talis est
sursum exymbilico quibus pul-

cherrima ⁊ formosa v̄go.
Ex umbilico vero vsq; ad
pedes talis sicut ē auis: sy
rena h̄z caput virginis: ⁊
posteriora auis. Cātāt dul
ce magnis vocib⁹ ⁊ mul
tis modulis atq; cuz ma
gna dulcedine dat voces
concordes: Sed per suas
dulces cātilenas sepe ma
rinarios decipit: ⁊ idiscri
mine pducit. Sepe naute
nauigantes mare dulces
audiūt voces syrenaruz ⁊
per dulces ⁊ suaves can
tus earum decipiuntur: ⁊
ad mortale periculū pdu
cuntur. Sicut syrena per
suos dulces cantus deci
pit marinos: ita secula
ris femina per suos dece
ptorios sermones decipit
christi suos. Et sicut syre
na per suaves cātilenas so
let nauigantes mare a re
cto itinē deuiare: atq; in p
ditionē pducē: ita secl̄aris
femina p blāda v̄ba ac sedu
ctoria solet deo f̄uientes a
sc̄to proposito retrahē: ⁊
piculū aīaz suarū pducē.
Igitur soror dilecta mihi
in christo: fuge cantus sy
renaruz: ne dum delecta

ris audire delectamēta ter
rena a recto itinere auerta
ris. Quid enī sunt verba
secularium mulieruz nisi
cantus syrenarum? Ergo
cātus syrene fuge ⁊ a lin
gua male suadētis mulie
ris separa aures tuas. Sic
declina v̄ba secularis mu
lieris quasi sybillos serpē
tis. Caue ne sic serpens de
cepit mulierem in para
diso: ita te decipiat vene
nosa lingua male suaden
tis mulieris in monaste
rio. Uide ne mulier va
na ⁊ garrula infundat in
aures tuas mortis vene
na. Caue ne mors intret p
fenestras tuas. idest per
oculos ⁊ aures tuas in ani
mam tuā. Soror venera
bilis cum videris mulierē
disparez tui propositi: mu
ni cor tuum scuto fidei: ⁊
cōtra eam tropheo crucis
arma frontem tuā. Done
sta soror: in hoc soluz cum
muliere seculari pcedo ti
bi colloquium: vt scīs an
monitionibus suadeas illi
relinq̄re seculum ⁊ venire
ad monasterium. In hoc
soluz tñ do tibi licentiam

ctorum electorum ecclesia: vias rectitudinis et simplicitatis sue timore inchoat: sed charitate consumat: deus enim non solum verborum sed et cordis inspector est et diligit eos qui in simplicitate cordis seruiunt ei: Unde sponsus in canticis canticorum loquitur dicens. Una est columba mea perfecta mea: una est matri sue electa genitrici sue: inquam nostra est regeneratrix gratia dei apud quam una columba eligitur: quia illos solos colligit qui in simplicitate permanent: et ab unitate non diuiduntur. Multi quippe fideles dum ad ipsius intedunt: dum vno desiderio christi se inuicem nutriunt dum habentes cor vnum et animam vnam se in charitate coniungunt ex multis membris vnum corpus efficiunt in me: omnesque in simplicitate unitatis viuentes vna columba existunt. Quae quae apud homines despecta sunt et in contemptu habentur: in magna gloria sunt apud deum. Igitur venerabilis soror: omnipotentem deum deprecemur ut mittat nobis spiritum sanctum de celis qui nos habere faciat sim-

plicitatem colube et prudentiam serpentis ut simus in malitia simplices et in bonis operibus prudentes: serpens enim astutus est animal ut de aspide legitur: quia videns incantatorem venientem affigit aurem vnam terre. et aliam cauda obturat ne incantatoris vocem audiat: vnde propheta de his qui crudeles et prudentes sunt in malo dicit. furor illis secundum similitudinem serpentis sicut aspidis surde et obturatis aures suas ut non exaudiat vocem incantantium et venefici incantantis sapienter. Imitare ergo et tu soror: amabilis hunc serpentem in hac parte: videlicet ut aures tuas claudas ne mala verba audias: Nonne ista virgo deprecare deum ut oleum peccatoris non impingat caput tuum. Oleum peccatoris laus est adulatoris. Serpens obturat aurem suam ne audiat incantatorem et tu claude aurem similitur ut non audias detrahentem. prudens est aspis ne verbum mortis audiat et moriatur: ergo et tu esto prudens ne verba mala per aures tuas intrent

ad aiam tuā : ⁊ moriaris. igit̃ sponsa xpi nec prudētia serpētis sine simplicitate columbe: nec simplicitas colūbe sine prudentia serpentis dz eē in te: quatenus colūbe simplicitatem astutia serpentis vt mala caneat sollicitet: ⁊ prudentiā serpentis simplicitas colūbe vt bona faciat tēperet. Soror amātissima mihi i xpo ē colūba septem ṽtutes h̃z (ut legim⁹) in se: q̃s tu per gr̃am sc̃i sp̃s poteris h̃re in te. Colūba sepe super riuulos aquarūz sedet vt viso accipitre veniēte se in ṽndas emergat ⁊ euadat: in tritico meliora grana eligit: sepe alienos pullos nutrit. Rostro nō p̃cutit: nō h̃z fel: nidū fac in fenestris muroz: gemitū h̃z pro cantu. Dep̃care deū q̃o honesta ṽgo cū lūmo studio vt det tibi has ṽtutes colūbe. s. vt sup riuulos sc̃tāz scripturarū se deas ⁊ admonitōe earū in cursū diaboli euadas: i sacra scriptura meliores elige sñas ex q̃bus te reficias. Nutri alienos pullos

i. hoīes pri⁹ a deo alienos tuis ṽbis atq; exēplis ad deū cōuerte. Rostro non p̃cutias. i. primo tuo malū nō facias: nec malū dicas. Nō habeas fel. i. nō habeas in te iracundiā: in fenestris petraz fac nidūz tuū. i. sp̃e tuā. pone in vulnerib⁹ ⁊ passione iesu christi sponsi tui. Gemitū habe pro cantu ṽz vt sic homines gaudēt seculares in cātilenis secli. Ita tu gaudeas in gemitu ⁊ tristitia sp̃uali. Igit̃ soror venerabilis sicut sup̃ius dixi tibi sicut dz te parit̃ intelligē ⁊ cauē insidias inimici cū oī sollicitudine. Sic te opz p̃ innocentia vite eē simplicem: ⁊ tñ cū simplicitate vite oporteat te esse prudentem. Ille q̃ nō miscet prudentiā simplicitati s̃m q̃rat p̃pheta. Colūba est seducta nō habēs cor: sed iō est colūba q̃ simplex. iō aut̃ nō h̃z cor: q̃ nō h̃z prudentia. iterum soror carissime ma te moneo vt in corde tuo prepares dignū habitaculū xpo q̃tenus ipse veniens cum p̃re ⁊ sp̃u sc̃to

nostre antequã ad actũ p/ cedãt: manifeste sunt & ap/ te: dic. n. psalmista. Scr/ tans corda & renes deus. Igit̃ soror amãtissima: co/ gitẽm⁹ nos in dspectu dei semp astãt: & agnoscam⁹ qz terra & cinis sum⁹. Ec/ ce deus nř terribilis retri/ buem⁹ vnicuiqz f̃z opera sua: in pximo est & nō tar/ dabit: ipse veniet & saluos nos faciet. Vigilem⁹ ergo cū omni p̃seuerãtia & de/ notione vt cum venerit & pulsauerit nō iueniat nos dormiẽtes sed vigilãtes in suis laudib⁹ & in suo amo/ re atqz in suo sc̃tō seruitio. Currãm⁹ g⁹ dum lucẽ ha/ bemus ne tenebre nos cō/ prehẽdant. Sic. n. ait sapi/ entia dei i puerbijs. Bea/ tus qui audit me & qui vi/ gilat ad fores meas quot/ tidie: & obseruat ad postes hostij mei. Qui me iuene/ rit inueniet vitã: & hauriet salutẽ a dño. Virgo chri/ sti iõ te moneo vt cū omni studio vigiles ad deum vt in die necessitatis tue pos/ sis eum habere propitiũ. Igitur honesta virgo nul/

lus casus te iueniat impa/ rataz: nullus sit casus quẽ nō p̃ueniat meditatio tua p̃pone añ oculos tuos ni/ bil eẽ quod accidẽ nō pos/ sit. Commemorare semp/ futuras miseras. In pro/ speris meditaũ quo pacto aduersaberis. Semp co/ gita in mente ne aliqd cō/ trarij accidat. sapiẽtis ho/ minis est p̃uidere iactu/ raz periculi omnia medi/ tata leuiori enẽtu accidũt: Expectata mala tolerabi/ lius ferunt: perspecta res nō admittuntur cuz accide/ rit. Aduenientes impetus p̃meditatio frangit: p̃e/ cogitatio attentat: futuras molestias: p̃uisio lenit: ad/ uentũ malozũ: inopinatũ malum fortiter ferit. Gra/ uia sunt que p̃cogitata nō fuerant acerba existunt in quib⁹ iprouisi incurrim⁹: Improuisa mala grauer ferunt. Repentinũ malũ cito frangit: quod prouisũ nō est vehemẽter affligit. Subita maris tempestas/ terrorem suscitãt: improui/ sus hostis male perturbãt. Omnia repentina grau io

ra sunt qui repete accidunt
gravius occurrunt: Igitur
soror mihi in xpo dilectissi
ma et ad bona et mala cor
tuum ppara. in die bonorum
ne immemor sis malorum:
et in die malorum ne im
memor sis bonorum. Esto
peruigil sensu ne vanis co
gitationibus polluaris. ama
scientiam scripturarum et con
temne vitia carnis. Soror
carissima si ex toto corde
tuo ad deum vigilaueris.
et ei in omni vita tua cum
omni deuotione seruieris
absque ulla dubitatione cum
eo in celesti curia regnabis.

De prudentia ser. lvi.

Oro: carissi
ma audi dominus
Iesum xpm
in euangelio
dicentem. Esto

te prudentes sicut serpentes
et simplices sicut colube.
Et salomon ait: simplici
tas iustorum dirigit eos et
supplantatio puerorum na
stabit illos uia simplicis:
uia domini et pavor his qui ope
rantur malum. Iustitia sim
plicis dirigit uiam eius et in
impietate sua corruet impius

innocens credit omni uerbo.
Qui autem decipit iustos in
uia mala in iteru suo cor
ruet et simplices posside
bunt bona eius. Viri san
guinum oderunt hominem
simplicem. Iusti autem que
runt salutem illius: sancta ru
sticitas sibi soli prodest: et
quantum edificat ecclesiam
christi merito uite tantum de
struit: si his qui ueritatem
destruunt non resistit. Et bea
tus hieronymus ait in ser
uis et in ancillis dei non est
querendus cultus corporis
sed simplicitas mentis: nec
simplex nec rusticus ideo
sanctum se existimet sanctitatem
habens in sua lingua sed
tantummodo in pura et sim
plici scientia: Ex duobus
imperfectis multo est me
lius habere rusticitatem sanctam
quam eloquentiam peccatricem
Magis ueneranda est san
cta rusticitas quam uerborum lo
quacitas. Soror in christo di
lecta si nostra intentio est simplex
apud deum in iudicio eius non
stra operatio tenebrosa non
erit. qui casti esse per iustitiam
nesciunt nequeque esse innocentes
per simplicitatem possunt. san

loquēdi cū seculari femi-
na: vt doceas eā despicerē
terrena ⁊ amār celestia ⁊
etiā exire de secto: ⁊ serui-
re deo. Iterū vt per tuā al-
loquutionē trāsitoria dēspi-
ciat ⁊ eterna concupiscat.
Soroꝝ carissima si ita fece-
ris sicut dixi tibi ⁊ te ī hoc
seculo a malo custodies: ⁊
in futuro a dño coronā in
celo recipies. Amen.

Ut virgo nō diligat so-
cietatē virorū. Ser. lviij.

Soroꝝ carissima ⁊ si
tāto studio fugies fe-
minas: q̄to magis
debes fugē viros? Et si tā
sollicite vitabis societatez
inulierū: q̄to magis vita-
re debes societatez viroꝝ?
Et si tanta cura p̄fabulati-
ones feminarū declinabis
q̄to magis deceptiōes vi-
rorū declinare debes. Et
si tanto pe aures tuas sepa-
bis a v̄bis feminarū: q̄to
magis eas debes s̄. parār
a seductorū eoz verbis.
Soroꝝ mihi ī xp̄o dilecta
moneo te vt vir quāuis sit
sanct⁹: nullā tū tecum ha-
beat societatez: lz sit sanct⁹
⁊ int⁹ nullam tecuz hēat

familiaritatē q̄zq̄z sit reli-
giosus: nullā tecū hēat assi-
duitatē: quāuis sit bonus
nullā tecū habeat videndi
iugitatē. q̄re: ne visitādi fa-
miliaritate vtriusq̄z pereat
castitas. Ne vidēdi frequē-
tatiōe: vtriusq̄z annihilēt
honestas ne vidēdi iugita-
te vtriusq̄z religiositas īfa-
metur ne vidēdi vsu vtrius-
q̄z p̄sona de honestet. De-
cidet a charitate dei. q̄ oc-
casionē dederit peccandi.
decidet etiā a charitate p̄-
ximi qui occasionez p̄bue-
rit malefaciendi. Q: ⁊ si
malū non facit opere tamē
opinionem pessimā nutrit
per assiduitatē cito peccat
homo. sepe familiaritas
vincit quos vitioꝝ supare
n̄ potuit. sepe occasio pec-
candi voluntatē fecit ⁊ fa-
cit. Quos voluptas supe-
rare non potuit assiduitas
supat. Dispar sex⁹ in vnā
collocatus illuc p̄uocat in-
stinctum carnis quo nasci-
tur. Etiaz naturalis flāma
carnis accendit. si illicita
attingit. vir ⁊ femina diuer-
si sunt per naturā. qui si in
vnuz fuerint collocati q̄z

nis non peccēt tamen per
vsum iter se malam famā
nutriunt. Quis colligabit
ignem in sinu suo et non cō
buretur? ignis et stupa in
vnu posita flammās nutri
unt quāquā sint contraria si in
vnu fuerint collocata: flā
mas generant. Ita vir et
femina si in vnum fuerint
positi l; maluz nō faciant
tamē per assiduitatē inter
se malā famam nutriūt et
alios de se murmurare fa
ciūt. Religiosus vir et san
ctimonialis femina si im
moderate coniungunt sibi:
alijs de se locum p̄bēt
murmurandi. Sexus viri
et femie diuersus est. et iō
si in vnum coniunguntur:
statim inde occasio peccā
di nascitur. Quid ergo in
vnu facit ignis et stupa?
Cur serpens collocatur in si
nu? Quare ignis colloca
tur in vestimento? quare
femina que castitatez pro
misit deo societatez habet
cuz viro? femina que pro
pter deū seculum contem
psit: quare viri familiari
tatez diligit. Quare amat
p̄ntiam virozum: que cuz

xpo desiderat intrare cele
stem thalamuz? Quare fe
mina deo deuota querit au
dire deceptorū viroz ver
ba? Quare que in seculo
maritus h̄re noluit: in mo
nasterio posita facies ho
minum vidē concupiscit?
Igitur soror mihi i xpo di
lecta: si vis esse a fornicati
one securā: esto mēte et cor
pore a societate viri sepa
rata. si p̄fecte vis castitatē
tenē pro amore xpi: longe
te fac a societate viri. Tu
circa serpentes posita non
eris longo tēpore securā.
Circa ignē sedens et si fer
rea sis aliquando dissolue
ris. Circa periculū consti
tuta nō eris diu illesa vel
securā. audi ergo soror mi
hi in xpo amantissima bo
ni consilij verba. Viri no
men tuū sciant faciem tuā
non videant: faciem tuā
non cognoscant: quibus no
men tuum audiant. Audi
etiam virgo honesta pan
li apostoli verba. Oportet
nos h̄re testimonium bo
num ab his que foris sunt
et intus. Bonam vitā pro
pter nos bonam vero fa

nam ppter ceteros. Soror venerabilis si propter deū in terravitaueris societatem viroꝝ per deuz: in celo habebis societatez angelorum. Amen.

¶ Ut virgo fugiat societatem iuuenū. Sermo. lix.

Arifima mea soror & si tali viri sancti sūt declinādi ne vtriusq; san-

ctitas pereat assiduitate vidēdi: quanto magis declinandi sunt iuuenes. qui sequuntē tēporalis vite tenebras vias ac delectationes: Et si tanta cura frequētiā sanctorū viroꝝ fugē debes. q̄to magis te oportet fugere iuuenes huius seculi concupiscētiās sequētes: Ad hoc dyabolus oculis religiose femine iuuenes obicit: vt formas eorum quos per diem videtur mediteretur in nocte. Et vt recēs visio & corporalis inspectio assidue versetur in animo. Sic intrat sagitta sathane per ianuas oculorum vsq; ad animū. Cū propheta. Intrauit mors

inquit per fenestras vras ingressa est domus vestra non intrat sagitta dyaboli ad interiora mētis nisi p sensus corporis. Soror i christo dilecta mihi: amandi sunt viri: sed absentes.

Amādi sunt homines nō intus sed foris. Diligē debem⁹ homines in animo sed nō in domo. Dilige homines in mente sed a longe: diligendi sunt viri: qz sunt op⁹ dei: sed extra domum. Amādi sunt viri nō ppter pulchritudinez corporis: sed qz sunt op⁹ creatoris. Iteruz soror venerabilis te moneo vt nunq; loquaris sola cum solo. Multus loquatur tecū singulariter nec tu preter duarū aut trium testimoniarū loquaris cum aliquo: nō d; sponsa xp̄i sola cum solo loqui: nisi cum suo magistro cum agit penitentiam de suis peccatis. Sanctimonialis femina que cum viro sola loqui d; siderat stulticia in mente eius regnat. Audi igitur dilecta mihi. Si perfecte castitatez vis tenē pro amore xp̄i longe

recede a societate viri. Si perfecte in terra prempseris societate virorum pro xpo absq; vlla dubitatioe: cu eo regnabis i celo. Am
Ut virgo non iungat malis hoibus sermo. lx.

Soro: carissima audi verba Salomonis. fili mi si te lectauerit:

pectores: no acquiescas eis. Me emuleris hoiem iniustum: ne sequaris via eius. Discede ab hoie iniquo: et habebis pacem. viri iusti socij sint tibi et i timore di fit gloriatio tua. Quencunq; hominu cognoueris ob suante timore dei: in amicitia iungatur tibi. Homibus malis no iungaris. Unde brs Ambro. Sanctoꝝ hominu vita ceteris hoibus bn virendi dz ee norma: qui. n. sancto viro associatus fuerit: ex eiꝝ societate accipiet vsum bone locutiois: et exēplū boi opis vt accendat de die i die mēs eius in amore di. Mo e valde laudabilis ille qui bonꝝ est cuz bonis:

sed ve ille est laudabil: qui bonꝝ est cuz malis: vere ille ho est laudadꝝ: q in societate maloru e bonꝝ. Sicut ille e culpandꝝ qui malus e iter bonos: ita ille est laudadus q bonꝝ est inter malos. Verba vite sut verba hoim deū timentiu et sanitas aie his qui ea diligut et sequunt. sic sol omēs expellit caliginē: ita sctoꝝ doctrina a sensibꝝ nr̄is expellit tenebras vitioꝝ. Un̄ david ppheta. Cū scō sanctꝝ eris: et cū puero puerteris. Igr̄ soror: mihi i xpo dilecta: si vis bn viuē maloz societate declina. vita malos caue: iniqs fuge i probos: spne a te ignaros fuge turbas hoiu: maxie etatū q pne sut ad vitium. Nec te adiugas leuibꝝ psonis: nec te admisceas vāis. Bonis te iunge: bonoꝝ confortū appete: bonoꝝ societate regre: scis iduidue adherē. Si fueris socia eoru puerfatiois eris et v̄tutis. Qui cū sapiētibꝝ ambulat: sapiēs e: q cū stultis graditur stultꝝ e. Similis. n. fili cōiugi solet: piculosus est

vitam cū malis hoīb⁹ du-
cere. perniciosuz est vitaz
cum his qui prave volūta-
tis sunt sociare: melius est
hīe malozū odiuz: q̄z cō-
fortiū. Sicut multa habet
bona cōis vita sanctorum
sic plurima mala affert so-
cietas malorum. Qui. n.
tetigerit imundum coinq̄-
nabitur. Qui tetigerit sor-
didum sordidabitur. igit̄
soro: venerabilis: si verba
mea libenter audieris: ⁊
ea opere impleueris: inter
electos dei cōputaberis.

¶ Ut virgo non suscipiat
dōa ul' lras ī occlro f. lxi.

Soro: carissima au-
di que dico: ancilla
xp̄i que in abscondi-
to litteras ul' dona recipit
ordinem suū frangit. Ma-
gnū malum facit. ⁊ gran-
de pctm̄ cōmittit si ab oī-
b⁹ lras vel q̄olibz munus
suū suscipit: q̄ suū ordinē
frangit: grande malū agit
que p̄pter tp̄alia dona sui
ordis preuaricatrix existit
Sanctimonialis feia. que
cū xp̄o desiderat intrare ad
nuptias nō d̄z hoīb⁹ da-
re sudariola: pectines: cor-

rigias vel cicturas aut fa-
scias: que xp̄s expectat cū
ardēte lampada nō d̄z ab
hoīb⁹ accipe dona secula-
ria. s. pectines specula: ⁊
cetera alia q̄ p̄pter amorē
xp̄i ē velata nō d̄z ab ami-
cis suis accipere vanitatis
dona. Que p̄pter deū sup
caput suū velū sacratū im-
posuit multuz peccat si ab
hoīb⁹ dona secularia ac-
cipit. Sanctimonialis fe-
mina q̄ in talib⁹ delectat:
magna vanitate decipit:
⁊ signū demonstrat mere-
tricis. Unde dic̄ bt̄s hie-
ronimus. Dulces litteras
⁊ sudariola: ⁊ crebra mu-
nuscula: sc̄tūs amor nō ha-
bet ac si diceret. si in mēte
sc̄timonialis feine sanctus
amor eēt dona vanitatis ⁊
supfluitatis ab hoīb⁹ nō
accipet: mens casta ⁊ reli-
giosa nō desiderat a secu-
larib⁹ amicis accipe dōa:
sed a xp̄o pro cuius amore
contēpsit oīa terrena. Q̄z
ab illo solo d̄z concupiscē
dona cū quo sperat gaudē
in celesti p̄ria: Casta femi-
na nō q̄rit trena dona sed
celestia. Quāto hō āplius

in terrenis donis delecta-
tur: tãto magis a dei amo-
re elongat̃. s; si sc̃imonia-
les femine faciunt in mona-
sterio q̃ mulieres secula-
res facẽ solẽt in seculo. sa-
tis culpabiles sũt corã d̃o.
Ergo inẽ seculares ⁊ sc̃i-
moniales nulla est d̃ria.
Igit̃ si inter eas que sunt
in monasterio ⁊ eas q̃ sũt
in seculo nulla est distãtia
itaq; iter religiosas ⁊ secu-
lares feminas nulla ẽ dis-
sonãtia. Ergo si sc̃imonia-
les femine delectabilia do-
na dãt suis amicis: sic fa-
cere solẽt meretrices: vbi
est honestas vbi religiosi-
tas, vbi castitas, vbi puri-
tas: vbi sc̃ritas. Si sc̃imo-
niales femine q̃ p̃ bona opa
debuerant placẽ deo: suis
amicis placẽt in malo lu-
xuriosa dona dãdo. Ubi ẽ
pudicitia: vbi p̃tinẽtia vbi
reuerẽtia vbi ṽecũdia: ita-
q; si sc̃imoniales femine
plus volunt placẽ homini-
bus in seculo q̃ iesu xp̃o et̃
no regi in celo vbi ẽ obser-
nãtia religionis vbi rigor
ordis vbi ardor p̃templa-
tionis vbi mũdicia m̃ctis.

vbi p̃tritiõ cordis, vbi soli-
citudõ orõnis, ubi gemit̃
pectoris vbi hitus mona-
chalis? Si sc̃imoniales fe-
mine letant̃ in t̃p̃alib; do-
nis sic letari solẽt seculares
hoies, vbi ẽ p̃tempt̃ secti
vbi timor inferni vbi me-
moria iudicij: vbi recorda-
tio et̃ni incendiij vbi amor
dei Igit̃ si sc̃imoniales
femine cõcupiscunt dona
vanitatis ab hoibus acci-
pere. Ubi ẽ memoria deli-
ctoꝝ, vbi lachryme oculo-
rũ: vbi recordatio pecca-
toꝝ vilipendit̃. Cõtemnit̃
despicit̃, adnihilat̃. Re-
uera sc̃imoniales femina
que ab hoib; accipit in q̃-
bus delectet̃: ordinẽ suũ
p̃temnit que plus gaudet
in suoꝝ amicoꝝ donis, q̃
in p̃ceptis sui ordis: sui p̃-
positi ẽ p̃uaricatrix. De ta-
lib; p̃pheta ait d̃xtera eo-
rũ repleta ẽ munerib;. ac
si dicẽt. Quãuis opa eorũ
videant̃ bona, tũ plus le-
tant̃ in munerib; q̃ in bo-
nis opib;. Adagis volũt
ab hoibus accipe transito-
ria dona, quã a xp̃o eter-
na bona. Sc̃imoniales fe-

mina que xpm perfecte dili-
git. delectabilia & suprema
dona ab oibus no recipit
qz xpm in oib' donis ante
ponit. Un in canticis canti-
coꝝ ecclesie dñ. Dulchre
sūt gene tue sicut turturis.
Turturi assimilata ecclesia
vel qlibet sc̄ta aia qz xpm
perfecte diligit & nihil amo-
ri ei' preponit. Turtur ex
quo per occasionē iugēz
suum pdidit. nūq̄ alteruz
amplius q̄rit. qz adulteri-
nū amorē nō recipit. Sic
sc̄rimonialis femina q̄ xp̄z
perfecte diligit ampli' adul-
terinū amorē nō recipit. i.
amplius in malo homines
nō diligit. religiosa femina
q̄ plusq̄ xpm diligit hoīez
nō est casta s; adultera qz
xpm contemnit cui fuerat
desponsata. Religiosa fe-
mina quando p̄mū ad mo-
nasteriū venit xpm in spō
suum suscipit: post hec vero
si carnalr hoīem sup xpm
diligit: adulteriū facit: & si
non corpe: iam tñ adulte-
ra est in mēte. Scdm illd
q̄ dñ: qui viderit mulierē
ad concupiscēdā eā: iaz me-
chatus est eā in corde suo:

sic etiaz mechatur mulier
cum viro si eū in corde suo
cōcupierit: vel eū carnali-
ter dilexerit. Quapropter
dilectissima mihi i xpo so-
ror: te moneo vt xpm spon-
sum tuuz sup oia ames: &
ab illo solo dōa accipe de-
sideres. Obsecro te vt iesū
xpm spōsuz tuū sup oia di-
ligas: & pro amore illi' se-
cularia dona nō accipias.
p̄cul dubio q̄ terrena do-
na affectat: celestia nō spe-
rat: munera excecant ocu-
los sapientiu: Et mutant
vba iustoz. Certe si mune-
ra excecāt oculos sapienti-
um obcecāt et ne de' vide-
atur mētes religiosoz viro-
rum. Si (q̄ veruz est) do-
na oculos sapientiu exce-
cant: etiaz & oculos seruo-
rum dei ne xps videatur
conturbār. Unde beatus
Isidor'. Non pōt oculus
mentis alta vidē quē pul-
uis claudit: ac si aptius di-
ceret. Mō potest ocul' mē-
tis perfecte celestia conspi-
cere quem puluis claudit
cōcupiscētie. Non potest
mens serui dei ad cōtem-
plandam deū esse libera:

si adhuc terrenis cupidita-
tibus obscurat. Si adhuc
mens sc̄imonialis fem̄ie
in terrenis donis delecta-
tur: p̄fecte celestia nō con-
templatur. Si accipiēdo
vel donādo hoībus placē
desiderat: deū p̄fecte non
amat. Nam & a dō despe-
cti sunt qui in his vanitati-
bus placē p̄cupiscūt. Un̄
ait dauid p̄pheta. Deus
dissipabit ossa eorū qui ho-
minibus placēt p̄fusi sunt
qm̄ deus spreuit eos. Rō-
go etiā te soror: venerabit
vt cum oī deuotione audi-
as ysaiam prophetā dicē-
tem: qui excutit manū suas
ab oī munere ī excelsis ha-
bitabit: & regē sanctorū vi-
debunt oculi eius in deco-
re suo. Et si dicēt: qui pro-
pter deuz manus suas ab
oī munere excutit: in celo
bitabit: & regē sanctorū in
gl̄ia sua videbit qui causa
amoris dei ab hoīb⁹ dona-
vanitatis & supfluitatis nō
recipit deuz in maiestate
sua videbit & cū oīb⁹ sc̄tis
in decore illi⁹ in p̄petuum
gaudebit. Jō soror in xp̄o
amabit te rogo vt accipi-

as cōsiliū huius sc̄ti p̄phe-
te: & excutias manus tuas
ab oī munere. Si tu ī excel-
sis vis habitare: ab oī mune-
re manū tuas excute. Ite-
rum te moneo per gr̄am
dei vt studeas imitari illū
qui ait. Ego cū iustitia ap-
parebo in p̄spectu tuo sa-
ciabor: cuz apparuerit glo-
ria tua. **U**t virgo cum
deuotione reddat q̄ deo
promisit. Sermo. lxxij.

Soro: carissima bene
cogites qd dō voue-
as & reddas te ipsaz
voue integrā & redde. Te
ip̄az in petis accusa. Deū
ī b̄nificiis lauda. Mihil bo-
ni tibi tribuas ab illo bōa
cūcta que hēs te accepisse
dicas. Cōfiteri illū miseri-
cordē: te peccatricē illū ve-
racē: te mēdacē. g⁹ soror: di-
lecta vt dicas cū p̄pheta.
Introibo ī domū tuā. i. in
monasteriū ī holocaustis
hoc ē ī spū p̄ritionis & cō-
pūctiōis: reddas tibi vota
mea. i. ibi me itegrā offerā
tibi ī ara cōdis q̄ tibi voui
Necesse ē vt q̄ saluari d̄si-
derat bona q̄ dō vouit: cū
oī deuotiōe reddat: q̄cūq̄

ad gaudia eterna defide-
rat peruenire; necesse ē vt
bona q̄ deo p̄misit studeat
adimplē. Unde p̄pheta.
Vouete ⁊ reddite dño dō
v̄ro. Ac si dicēt. Vos ip̄os
vouete ⁊ reddite: q̄a neces-
se est vt qui vouit etiā red-
dat. q̄: vouendo se debito-
rem fecit. Et meli⁹ eēt nō
vouē: q̄ post votū p̄missa
nō soluer̄. Sunt et̄ q̄dā vo-
ta oibus cōmunia. q̄dam
vero specialia. Cōmunia
vota sunt ea que in baptis-
mo promissimus. s. vt nō
peccarem⁹: ⁊ vt diabolo
⁊ opibus eius abrenūcia-
rem⁹. Specialia vota sūt
q̄n aliquis se monachū fie-
ri aut canonicū: aut here-
mitā vel aliquid aliud pro-
mittit. Qd̄ si ille qui vouit
nō reddiderit: salu⁹ eē non
poterit. Quare? q̄: qui dō
vt bñ viuet̄ promiserit: si
hoc bonis opib⁹ non imple-
uerit: saluari nō poterit: q̄
quis bona q̄ deo pollicit⁹
est implere neglexerit: ad il-
la bona q̄ de⁹ p̄misit p̄ue-
nire non poterit. Ille qui
deo nō vult reddē bona q̄
vouit ei: quō vult a deo ac-

cipere bona q̄ ei deus p̄mi-
sit: quō vult a deo acciper̄
donū celeste qui deo non
vult reddere suuz votum.
Aut quō se putat a deo ac-
cipere celestia dona q̄z deo
negligit p̄soluer̄ sua vota:
q̄: nō est fidelis sed infide-
lis. Inter infideles cōdem-
nabitur ille qui vota sua
deo negligit redder̄ inter
infideles perhibit qui votū
suum in bonis nō p̄suma-
uerit. Igit̄ soror in xp̄o di-
lecta mihi moneo te vt fa-
cias bonū qd̄ p̄misisti: nō
sis in v̄bis facilis: ⁊ in opi-
bus difficil̄. Corā deo faci-
le aliqd̄ non p̄mittas sine
consideratione virium ni-
hil p̄sumas quod nō po-
tes facere non p̄mittas.
In conspectu dei multaz
eris culpabil̄ si non reddi-
deris bonum qd̄ promise-
ris. Qui vota sua non ex-
plent deo displicēt. Inter
infideles deputabunt̄ qui
qd̄ vouerunt nō impleue-
runt. Melius est. n. non p̄-
mittere q̄z fidem p̄missi
non soluer̄. Verūtamen̄ so-
ror venerabil̄ rescinde fi-
dem in malis p̄missis in

turpi voto muta de cretus.
Ad alu quod pmisisti non
facias quod incaute voui
sti no impleas: impia e pro
missio q scelē adimpletur
Nūc ergo spōsa xpī sicut
iam dixi tibi. Si cuz oī de
uotione reddideris dō bo
na qui ei pmisisti: accipies
ab eo eterna bona que il
le promisit tibi. Amen.

Utrurgo semp illud cō
sideret ppter qd venit ad
monasteriū. Sermo. lxiiij

Oro: carissi
ma scito qd
sis cognosce
temetipsā re
duc ad me

monā quā sis nata. Esto
memor cur sis orta in quē
usu sis genita: qua pditiōe
sis edita. Ad qz rem sis in
hoc seculo pcreata. Ne
mēto cōditionis tue: serua
ordinē tue nature. Esto q
es facta: Talis esto qualē
te deus fecit: qualem te fa
ctor instituit esto talis. Te
ne moduz in oī ope tuo in
oī re tēperamentum tene.
Mihil facias sine tēperan
tia: nec min⁹ facias aliqd
nec nimis: nec ultra quaz

opz nec infra: et in bonis
imoderatū aliqd nō debz
eē: oīa mediocria sunt uti
lia: et in suo modo pfecta
que cū tēperātia fiunt: salu
bria sūt. Bona aut in mo
derato usu noxia efficiunt
Ois. n. minuetas in vicio
deputat. Tēperare facef.
cuncta prudētia est: ne de
bona facias malū. Soror
dilecta: respice et quid sit
aptū cuiqz tēpori prius vi
deas qd dbeas face: et vbi
et qn qliter: et qz diu facias
per discretiōem cognosce
cās rerū. Eū oī diligentia
distingue cūcta que agis:
diligēter excogita qlit bo
nū icipias et picias. Te
ne discretiōez in oī actiōe
tua: cū bn distixeris op⁹ tu
um optie iusta eris. Quic
qd bōi feceris cū discreti
one vrus erit quē ad qd si
ne discretiōe erit vitium: idis
creta. n. vrus pro vitio re
putat: vrus sine discretiōe
locū vitij obtinet p prauā
psuetudinē multa sunt vi
tiata: prauo usu multa sūt
psundata: multa sūt illici
te usurpata: q pudicos mo
res. Usus igr autoritati ce

dat. Lex et ratio prauū vsū
vincāt. Honestā v̄go mo-
neo te vt teneas fidē firmā
ī corde. galeā salutis in ca-
pite: signū crucis in fronte
verbū v̄tatis in ore: volū-
tatē bonā in mente: timo-
rem et verā dilectionē dei
et p̄ximī in pectore: cingu-
lū castitatis in corpe: ho-
nestatē in actōe: sobrietatē
in vsuetudine et bonitate:
hūilitatē in p̄sp̄itate: patiē-
tiā in tribulatōe: simplici-
tatē in p̄uersatōe: sp̄e certā
in creatore: amorē vite ef-
ne: p̄senerātiā in bonis
opibus vsq; in finē. amen.

¶ Ut v̄go non q̄rat placē
hominibus de pulchritu-
dine sui vult? Ser. lxxij.

Oroz carissi-
ma vitemas
p̄nitiosas pul-
chritudines ne
oīum malo-
rū germina ī nos pullulēt

q̄ pulchritudinē corpis di-
ligit semetipsum decipit.

Quare? q̄ pulchritudo cor-
poris fallax ē: vana ē: tra-
et cinis ē. Deceptio ē hoīs

¶ Un̄ salomō fallax gr̄a et
vana ē pulchritudo. Mul-

ti fuerūt et sunt decepti per
pulchritudinē corpis. Stul-
ti hoīes dū p̄siderant pul-
chritudinē corpis icidūt ī
dyaboli laq̄os dūz carnis
pulchritudinē attēdūt reci-
aculis dyaboli p̄pediunt

Mul̄ti per pulchritudinē
corpis alligant in pctis.

De? nō requirit corpis deco-
rez: sed aīe pulchritudinē

ampli? diligit de? sp̄uales
pulchritudinē q̄z carnales

x̄ps nō delectat in corpis
pulchritudinē: s; in aīe pu-

ritate. Igit̄ soror mihi in
x̄po dilecta mōeo te: vt il-

lam pulchritudinē diligas
in qua delectat de?.

¶ Nun̄ q̄ hoc aīo hoīes attēdas:
vt eoz pulchritudinē dili-

gas. Non p̄sideres hoīes
hac intentiōe: vt leteris in

eorū pulchritudinē. Nun̄ q̄z
iō hoīes p̄spicias: vt pul-

chritudinē eoz p̄cupiscas
Te etiā rogo vt nūq; vul-

tū tuū p̄ponas vt hoīb? pla-
ceas. Nun̄ q̄z ideo exornes

vultū tuū vt placeas ī ocn-
lis it̄tuo tua: vt corā hoīb?

velis appareī formosa: qz
si ob hoc facis vt in cōspe-

ctu hoīūz formosa videas

ris: Jesu xpo spōso tuo in iuriā facis. Cū sis xpo de spōsata si aū oculos hoīnz vis appere nō es casta s; adlā: q̄si adul. a xpo facis iuriā si vt ab hoīb? ameris oīdis pulchritudinē tuāz quō nō adulteraris q̄ plus q̄s xpm diligis homines? Aut quō nō facis adulterium q̄ hoies amas sup xp̄z quō dicis nō sum adlā: q̄ xpo te in mōasterio tradidisti & nūc homīb? vis placere de pulchritudine vult? tui. Cum hoc facis signū demōstras meretricis hoc facere solent meretrices & seculares mulieres: v; cōponūt facies suas vt in ocul' hoīm appareant formose. O q̄s turpe est & q̄s absurdū illud facer' feminas sanctimōrales qd facer' solēt meretrices & seculares mulieres. Igr' honesta vgo audi q̄ dico attē de que moneo: nunq̄s vultuz tuū cōponas vt hoīb? placeas: sed interius orna faciem tuāz consciā bonis virtutibus vt Jesu christo celesti sponso placere valeas. Deus nō delectatur

in pulchritudine corpis s; in pulchritudie mētis nō in cōpositione vult? sed in bonis moribus. Nō i corpore cōpositione sed in sc̄tā conuersatione. Cū sancta aīa itus ppter xpm bonis morib? ornatur: a christo diligit atq; amat. qd bñ spōsus in canticis canticorū insinuat vbi spōsus loq̄ dicens: q̄s pulchra es amica mea & q̄s decora carissima in delitijs ac si diceret q̄s pulchra es amica mea i. iuste sc̄tē & religiose viuēdo est pulchra & me super oīa diligendo es amica iō es pulchra & decora q; bñ viuendo in bonis operib? conuersaris atque ideo es amica quia pfecte me diligis & quia alterum amicū plusq̄s me n̄ diligis nō solū es amica mea s; etiā carissima q; pl? mibi desideras placere per bona opa in mentē q̄s homīb? foris de corpibus pulchritudine: iō nō solū es amica s; etiā in delitijs carissima. Sancta aīa carissima dī i delitijs videlicet scripturarum sc̄tarū q; ad amorem

et familiaritatem christi perfecte
non puenit qui scripturam sanctam
delitijs abundare premit.
Ille ad amorem christi perfecte
puenire poterit qui delitijs
scripturarum se reficit et christum
diligit et a christo diligitur. qui
vero plus desiderat placere
hominibus de pulchritudine
vultus sui quam christo de bonis
operibus nec christum perfecte di-
ligit nec a christo diligitur: mo-
neo ergo te soror carissima
ut christum diligas super omnia quia
deus per te elegit in ipso anno
secta. Rogo et te ut illi soli
placere occupas: et ut ab
hominibus laudem temporalem
non accipias.

Ut virgo non rideat im-
moderate. Sermo. lxxv.

Soror carissi-
ma. Audi sa-
pietissimi sa-
lamonis ver-
ba: risus de-

putari errorem et gaudio di-
xi quod frustra discipieris: er-
ror dicitur quando aliud dicitur fieri et
aliud fit tunc ergo fit error
quando ille qui dicit plorare ridet:
tunc rursus dicitur error quia dum
quiescit ridet diem mortis sue in
mente non habet: ve frustra disci-

piet qui in temporalibus gaudijs le-
tatur. Decepti sunt qui gau-
dent in prosperitatibus huius se-
culi: si dies mortis sue ad-
memoriam reduxissent: pa-
rus peccata sua ploraret quam de
rebus vanis rideret. qui de
rebus vanis ridet. si mala que
passuri sunt in mente habe-
ret non rideret sed lugeret tunc
deus est salomoni. Risus dolo-
re miscebitur: et extrema
gaudij luctus occupabit: et
dominus in euangelio. beati qui
lugent quam ipsi consolabuntur.
Mox dixit beatus qui ridet sed bea-
ti qui lugent: quia vere illi sunt
beati qui peccata sua lugent:
non illi qui de rebus vanis ri-
dent. Qui secundum deum lugent
beati sunt: quam ipsi consolabun-
tur. Et iacobus apostolus: stulte
ridetes increpat dicens. Ri-
sus vester vertetur in luctum
et gaudium in merorem. Stul-
tus in risu exaltat vocem suam
Sapiens autem uix tacite ride-
bit. Risum ergo soror dile-
cta quasi errorem de uita et tem-
poralem leticiam in luctum com-
muta. quare? scilicet ut beatifi-
ces te si in hac peregrina-
tione ploraueris te. uideli-
cet ut in die mortis tue bea-

ta inueniaris. si te ipsas in
hoc mūdo ploraueris. Co
gnosce te pegrinam eē in
hoc mundo. qz nō est hic
patria tua sed in celo: non
hēs hic manentē ciuitatē:
qz deus promisit tibi in ce
lo hierusalē celestē: ad q̄
dauid ppheta puenire de
siderabat cū dicebat. leta
tūs suz in his q̄ dicta sunt
mibi in domū dñi ibim⁹.
Tali etiā desiderio arde
bat xp̄i fr̄us qui dicebat.
Lupio dissolui ⁊ esse cum
xp̄o. ille etiā ad celuz pue
nire cupiebat qui dicebat
Deu mibi qz incolat⁹ me
us plongatus est habitani
cuz habitantib⁹ cedar. qñ
hec dicebat de uanitatib⁹
huius mundi nō ridebat.
s; de hac pegrinatōe luge
bat. Igr̄ honesta vgo gau
diū tuum semp sit in celo
Tui cordis leticia semper
sit modesta ⁊ trāquilla in
pta qz ap̄tus ait. Gaudete
in dño semp. Iteruz dico
gaudete. Et alio loco dic̄
fruct⁹ aut spūs est gaudiū
Talis iocunditas nō per
turbat mentē fecūditate ri
dendi sed subleuat animā

per desiderium ad celestē
patriam pueniēdi ubi pos
sit audire. Intra in gaudi
um dñi tui. facies homi
nis est speculum cordis. p
risum potest homo cogno
scē cor sanctimonialis fe
mine. Risus ⁊ iocus inu
tilis psciētiam uanā osten
dunt femine sanctimonia
lis. plerunqz quale sit cor
femine sanctimonialis de
mōstrat risus ⁊ iocus tur
pis. Mon. n. illa ipudēter
rideret si cor castum h̄ret.
Munqz rideret lasciuie. si
lasciuiam nō h̄ret in men
te sic. n. ait dñs. Ex abun
dantia cordis os loquitur
Ergo ex abūdantia uanis
sini pectoris ridet facies
uirginis si in mēte femine
uanitas nō eēt de uanitate
nunqz rideret. mens casta
plus gaudet in luctu quaz
in risu. Certe si sanctimo
nialis femina h̄ret in men
te ueram castitatem plus
amaret lachrymas. qz le
ticiam temporales Si ad
memoriaz reduceret suas
negligentias ⁊ inferni pe
nas plus diligeret lachry
mas quā risus. Ubi risus

et iocus abundat. ibi perfecta
charitas non regnat. Si sci
monialis perfecte christum dili
geret. non rideret. sed cum desi
derio illius indefinenter plora
ret. Quia qui perfecte christum dili
git et timet. non ridet sed amo
re eius luget. Adiro: quare il
la amat iocus et risus que
ideo venit ad monasterium
ut pro peccatis suis funderet
lachrymas. Adiro: quare non
habet verecundiam. quoniam in risu
exultat vocem suam. Valde
turpe est ei ridere. que hac pe
regrinatione debuerat peccata
sua plorare. Mos miseri qui
re ridemur qui de omnibus ope
ribus nostris in conspectu ange
lorum et omnium sanctorum deo
rationem reddituri sumus. Non
melius est nobis in hac vita
lugere peccata nostra: ut a domino pos
sumus consequi veniam in fu
tura. Obsecro igitur te soror
venerabilis. ut risus et ioc
caueas et pro peccatis tuis in
definenter lachrymas fundas
Iocus et risus fuge. et peccata
tua incessanter luge. Audi
spousa christi. quod sponsus in can
ticis canticorum sponse loquitur
dicens. Oculi tui sicut piscine
in esebon dicuntur. Quia dum

secta anima de hac peregrina
tione plorat. per gratiam dei
a peccatis se lauat. sic scitimo
nalis femina dum sine inter
missione lugere. ut se a peccatis
suis possit lauare igitur soror
carissima si in hac vita pro pec
catis nostris perfecte plorauerimus.
et a vanitatibus huius mundi
recesserimus: peccatorum
nostrorum veniam nos ob
tinere credimus. amen.

¶ Ut virgo non desideret ci
uitates videre. ser. lxxvi.

Quor carissima: au
di quod hieremias p
pheta nostris iniquita
tes plorat dicens. Quod ob
scuratum est aurum: mutat^{ur} est co
lor eius optimus. Dispersi sunt
lapides sanctuarii: in capi
te omnium platearum. pro aurum in
telligimus vitam religiosorum
hominum: que antea erat pro glo
ria virtutum clara: nunc vero pro
turpes operationes est obscu
ra. Color optimus auri signi
ficat habitum scititatis. qui pro
bona opera prius erat preciosus
atque optimus. nunc vero per
vitia et sectaria opera est mu
tat^{ur}: et vilis atque despectus.
Clere est mutat^{ur} optimus ha
bitus religiosorum virorum: vs

monachorum canonicorum et
scitimonialium feminarum: quoniam
amplius componitur: ut placeat
in conspectu populi: quoniam placeat
in conspectu dei. Uere
est mutatus optimus color
auri: quoniam plus spectat habitus
religiosorum virorum ut placeat
per vanam gloriam in conspe-
ctu hominum: quoniam ut placeat
per humilitatem ante deum.
Lerte hodie sunt mutata re-
ligiosorum virorum optima ve-
stimenta: quoniam magis ornantur
ut placeant in palatio re-
gis quoniam in conspectu creatoris
Sequitur. Dispersi sunt lapi-
des sanctuarii in capite om-
nium platearum. Lapidem san-
ctuarii designant religiosos
viros: qui nunquam debent fo-
ris vagari: sed in secreto mo-
nasterii ante oculos dei se-
commorari. Sed dispersi
sunt hodie lapides sanctua-
rii in capite omnium platea-
rum quoniam religiosi viri querendo
vana et secularia foras va-
gantur. In capite omnis pla-
tearum lapides sanctuarii sunt
dispersi: quoniam viri religiosi plus
desiderant in palatio regis
versari quoniam intra claustrum
monasterii commorari. Di-

persi sunt: quoniam plus deside-
rant audire sapientia verba
diuinitum. quoniam precepta scriptu-
rarum. In capite platearum di-
sparguntur. quoniam plus letantur in
diuiniis et loquutionibus di-
uini: quoniam in paupertate et ab-
stinencia religiosorum fratrum:
serui dei plus debent dilige-
re legumina in monasterio
quoniam opulenta diuina in secu-
lo. Religiosi viri plus de-
bent amare oleram inter suos
fratres. quoniam multitudinem cibo-
rum inter diuites. Viri reli-
giosi amplius debent gaudere
in mensa pauperum fratrum.
quoniam in mensa regum. Quare?
Quia sic ait Augustinus.
Melius est in inopere egere: quoniam
plus habere. Melius est pro
christo in monasterio paup-
tatem sustinere quam in secu-
lo multas diuitias habere.
Necessesse est igitur ut quis-
que religiosus si saluari de-
siderat: seculum contem-
nat et sese intra monaste-
rii claustra concludat: de-
bet religiosus vir conuen-
tus secularium hominum fu-
gere. et societatem seruorum
dei requirere. Viri reli-
giosi plus debent dilige-

re claustra. q̄s regis anlas
Nunc igit̄ audi que dico
ausculta que moneo. Ad e
lius est tibi in claustro se
dere. q̄s plateas ciuitatis
circuire plus dilige in mo
nasterio consistere. q̄s ciui
tates uidē. Ad elius ē ge
scer̄ intra parietes mona
sterij: q̄s apparet̄ in p̄spe
ctu populi. Si te incluse
ris: in claustro: amabe
ris a xp̄o. Q̄d bene in can
ticis canticor̄ sp̄s̄us insi
nuat: cū sponse loquit̄ di
cēs. Ortus cōclusus soror
mea ortus p̄clusus fons si
gnatus. Unaqueq; sancta
aīa ortus p̄clusus esse itelli
gitur: q; dum v̄tutes nu
trit flores gignit: uirtutib;
se nutrit reficit: fruct⁹ quos
germinat eadem custodit
Cōclusus. n. ortus scā aīa
eē d̄s: q; dum amore vite
eterne a strepitu seculari
se abstrahit: dūz visus ho
minuz fugit dum bona q̄s
agit p̄p̄ laudes hoīum ab
scondit: dū se se p̄p̄ deū ne
ab hoībus videat̄ icludit:
dum humanas laudes cō
tēnit: ipsa bona intentione
se circūsepit ne ad interio

ra rapienda hostis antiq;is
irrampe possit. fons etiā
signatus d̄r: q; dū celestia
assidue cogitat dū scientiā
scripturar̄ sp̄ in vētre me
morie p̄gregat: quasi aq̄s
vinētes sc̄tā mens in se gi
gnē nō cessat ex q̄bus sciē
tes prunos reficere valeat
igit̄ soror carissima sic supi
us dixi tibi: si dūz viuis te
ipsaz pro amore xp̄i intra
parietes claustri icluseris
et p̄fecte p̄ceptis regule ad
heseris post hanc vitā cūz
eodē iesu xp̄o sponso tuo ī
celesti thalamo letaberis.
De tēratione ser. lxxvij.
Soror carissima audi
Iacobū ap̄t̄m dicē
tem. Resistite diabo
lo: et fugiet a vob̄. Et bt̄s
hieronymus dicit. Nihil
eo fortius qui dyabolū vī
cit. Et nihil imbecili⁹ q̄z
ille qui a carne sua supat̄.
Sagitte dyaboli frigoz vi
giliarum et ieiuniorū p̄ci
tate sunt extinguende. Cal
lidus inimicus nr̄ semper
exquirit vnde nos decipe
possit: et nō tantū curat in
gulare corpora sed aīas. q̄
si lūpus gregem. Dyabo

lus dissipat aīas: cūz fide,
lem populū p̄ tentationez
necat: tū dyabolus nō am
plus tentat electos q̄z per
mittat de⁹ q̄si dyabol⁹ ser
uos dei tētāt. eoz vtilitati
bus seruit cū eos per ten
tationes suas nō decipit:
sed erudit. Sepe tētātōes
quas dyabolus cōmouet
ad iteritū hoīum dens cō
uertit eas ad profectū ani
marū. Nunq̄ serui dei tē
tationes dyaboli sustinere
potuissent: si nequitia eoz
pietas dei nō tēperaret. vī
refrenaret: q̄uis dyabol⁹
semp cupiat tentare suos
dei tū si a deo ptātem non
accepit nō pōt ipler̄ qd̄ q̄
rit. Tū & omnis volūtas
dyaboli semp est iniusta.
sed tamē p̄mittēte deo in
sta est ptās eius. Dyabo
lus ex semetipso iniuste q̄
rit tētare suos dei: sed eos
qui tentādi sunt tētare non
poterit nisi ei deus licētiaz
dederit. Unde & in libris
regū de dyabolo scriptuz
est qz spūs dñi male exagi
tabat q̄rit saul: vbi iuste si
spūs dñi erat: cur malus
erat & si mal⁹ erat: cur dñi

erat? Sed in hoc loco cō
prehēsa est duob⁹ verbis
& di potestas iusta: & dya
boli volūtas iniusta. Ma
spūs malus erat per malā
volūtatē & idem spūs dñi
erat. per acceptam iustissi
mā ptātem dyabolus nō
est inmissor: vitioz. s; solū
modo incentor. neq; alibi
pōt fomenta ꝑcupiscentie
succēdere. nisi vbi p̄ri⁹ gra
ues delectatōes cogitatio
nis viderit. Sed si a nobis
expellimus delectationes
p̄aue cogitatōis: statī dya
bolus ꝑfusus recedit. & ar
ma tentationis eius fran
gunt. Sepe dyabol⁹ per
speciē boni vult decipere
suos dei. q̄si se simulat in
angelū lucis. sed discretio
sctōz tanta d; esse vt inter
bonū & malum valeat di
scerner̄ ne eos dyabolus
frandulēter valeat decipe
hec est. n. percunctatio io
sue. Dicētis: n̄ es ante ad
uersarioz. ꝑꝑ hoc & hie
mie ꝑphete dī. Si ꝑciosū
a vili sepaueris. q̄si os meū
eris. Dyabol⁹ in oculis se
culariū hoīum terribil⁹ est
sed in oculis electoz dei

vilis est. Increduli dyabolū timent q̄si leones. Illi vero qui in fide fortes s̄t dyabolū despiciūt. q̄si vermiculū. & cū enim viderūt p̄temnūt: dyabol⁹ est serpens lubricus sed si capiti ei⁹ hoc est p̄rie suggestioni nō resistit totus in intima cordis duz nō sensit illabitur. Uicia dyabolicarū tēptationū fragilia sūt. sed si nō caueant. & per vsus in p̄suetudinē trāseant in nouissimis fortiter p̄ualescūt ita vt nunq̄ aut cū difficultate vincantur. Dyabolus q̄n decipe aliquē hoīem q̄rit. p̄ naturā vnus cuiusq̄ hoīs intēdit & idē se applicat vñ videt hoīez aptū ad peccandū. Unde bt̄s yfidor⁹. Ampli⁹ tētat dyabolus hoīem ex parte illa que eum videt per excrementem humores facile inclinari ad vitia: vt sc̄dz humoris p̄sersionē adhibeat & tēptationē. Sicut ille qui aquam deducit: nō eam per aliā partem mittit: nisi vbi eam meli⁹ currere cognoscit. In tota vita dyabolus circumcipit hoīem

decipere sed amplius in fine. Et hoc est q̄ in principio serpenti dictū ē. Tu insidiaberis calcaneo eius. Tunc dyabol⁹ calcaneo hominis insidiat: q̄n eū in fine vite decipe conat̄. Quia nimirus dyabolus hoīem quem spatio vite nō decipit in fine decipe disponit. Proinde quibus hō sit inst⁹ nunq̄ t̄m necesse ē vt sit in hac vita secur⁹ s̄ sp̄ humil̄ caueat sp̄q̄ ne in fine decipiat sollicit⁹ pertimescat. Igitur soror mihi in xp̄o dilecta: necesse ē vt de p̄ce mur deum oīpotentēz: ne permittat nos tētari supra id qd̄ possumus sustinere qz semper de⁹ vires dyabolici restringit ne t̄m noceat q̄ntum nocere cupit. Unde in canticis canticorū sp̄s sc̄tus dyabolū increpat dicēs. Surge aquilo & veni auster: perfla ortū meū & fluant aromata illius. Per aquilones qui in frigore constringit & torpentes fac quid stud nisi inuidus sp̄s designat qui dum tentat & possidet oēs reprobos a bono ope tor-

pere facit: per austrū vero
s. calidū ventum: spūs san-
ctus designat: qui dū mē-
tes electoꝝ tangit ab om-
ni torpore relaxat: ⁊ feruē-
tes in dei amorē facit ergo
iurgat a glo. i. malign⁹ spi-
ritus ab ecclia: vel ab vna
quaq; fideli aīa discedat:
ne ampli⁹ tētet q̄ opz. ve-
niatq; auster: ⁊ perflet or-
tū spōsi ⁊ fluāt aromata il-
lius. Ut spūs sanct⁹ vꝫ ad-
ueniens ignem charitatis
mentib⁹ infundat ⁊ a ten-
tatiōe atq; a torpore negli-
gentie mentes soluat. Qd̄
dū agit aromata fluunt qz
adueniente spū scō: cor q̄
prius torpuerat: ad bona
opera se excitat: ⁊ q̄si orto
florescit: ⁊ post florem fru-
ctus redolentes ac reficiē-
tes facit quibus se ⁊ proxi-
mos suos per bona exem-
pla reficit. ¶ Interroga.
¶ fr̄ carissime rogo vt oñ-
das mihi: q̄ est remediū
aduersus tentatiōes. demo-
num. ¶ Rñsio. ¶ Soror
mihi in xp̄o dilectissima:
hoc est remediū eius qui
vicioꝝ vel demonū tenta-
tionib⁹ estuat: vt q̄sto am-

plius tentat⁹ tanto ampli⁹
ad orōnez currat. Si ergo
cogitationes hui⁹ seclī ma-
le ⁊ sordide p̄turbāt cor tu-
um ⁊ psuadent aliqd̄ illici-
tum p̄petrare: per orōnes
paras ⁊ vigiliās sc̄tās de-
pellentur ab aīa tua. Assi-
due cū oī deuotiōe: assiste
in p̄spectu dñi: in tpe orō-
nis tue: vt iminentē tenta-
tionē diaboli facilius pos-
sis euadē. Cognosce vene-
rabilis soror: qz nō solū de-
bemus pugnare q̄ dyabo-
li tentationē: sed etiā q̄ vi-
tia carnis. Quare: qz caro
cōcupiscit: aduersus spūz
spūs aut̄ aduersus carnē.
Iō totā p̄senerant̄ d̄bem⁹
orare: quosq; possum⁹ per
grām dei suggestiones car-
nalis desideriorū atq; ten-
tationes demonū vincere.
frequens oratio extinguit
in pugnationem vitioꝝ.
Orō p̄tinna supat tela dia-
boli. Orō est p̄ma v̄tus ad-
uersus tentationum incur-
sus. Igit̄ soror carissima fi-
cut iā dixi tibi: per orōnes
paras ⁊ vigiliās sanctas:
poteris superare tentatio-
nes dyabolicas. Sed si

adhuc sentis molestias carnis: si tangeris stimulis carnis: si memoria libidis adhuc titilat animam tuam: si caro tua adhuc te impugnat: si te luxuria tetat: si te libido ad peccandum inuitat: obijce tibi memoriam mortis tue: propone tibi futurum iudicium. Reduc ad memoriam futura tormeta: propone tibi eterna supplicia et etiam propone ante oculos tuos perpetuos ignes inferorum propone tibi horribiles penas gehenne. Memoria ardoris gehenne extinguat in te ardorem luxurie.

De somnijs ser. lxxviii.

Soro carissima ea que dnr auscultat. Sepe in noctibus demones oc-

currētes turbāt sensus hominum per visiones. sepe et aperta impugnatione crassantes corpora hominum verberat. Diverso modo sunt somnia. Quedam somnia eveniunt per saturitatem sive per exinanitionem: que et per experientiam nota sunt. Quedam etiam ex propria cogitatione oriuntur. Ma-

sepe que in die cogitamur in nocte recognoscimus.

Adulta somnia eveniunt ex illusionem immundorum spirituum: salomone attestate quod ait Adultos errare faceret somnia et exciderunt sperantes in illis quodam ante visionem iusto eveniunt modo. i. supne revelationis misterio: sic in veteri testamento legitur de ioseph filio iacob: qui per somnium fratribus dei preferendus: ut legitur in euangelio de ioseph sposo marie qui per somnium est admonitus ut fugeret cum puero in egyptum. Modum nunquam accidit per mixte et visiones. i. cogitationes sive et illusiones atque item cogitationes sive et revelatione danielle dicente. Qui revelat mysteria. ostendit tibi que ventura sunt. Quamvis quedam vera somnia sint: tamen facile non debemus eis credere: quod diversis imaginationibus nascuntur. et vix veniant perfecte non cognoscimus. Igitur somnijs facile non debemus fidei adhibere. Ne forte sathana in angelum lucis se transformet: aliquem hominem incautum decipiat. Aliquam demones quosdam curiosos et som-

nia obſuantes. ita decepto
ria arte decipiunt: vt quedā
ſomnia nō alī eueniāt q̄z ip
ſi dicūt. iō aliqui vera pro
nunciāt vt in multis fallāt
Sed quāuis ita ſomnia ene
niāt ſicut demōes p̄nūciāt
tū credēda nō ſunt: ne ex il
luſiōe p̄cedāt ſcōz testimo
niū ſcripture dicentis. Si
dixerint vobis ⁊ ita euene
rit non credatis. Sōnia ſi
milia ſūt augurijs: ⁊ q̄ ea
obſuant augurari noſcū
tur. ergo ſonijs fides nō ē
adhibēda: q̄zuis videant
eē vera. q̄ in ſonijs vel au
gurijs ſpem ſuā ponit: nō
p̄fidit in deo ⁊ talis eſt q̄
lis ille qui ventus ſequit:
aut vmbra app̄hendē nit
tit. Auguria mēdacia ⁊ ſō
nia deceptoria: vtraq̄ va
na ſunt. Nō debent cre
dere ſonijs: ne forte deci
piamur in illis. Spes n̄ra
in deo ſp̄ ſit firma ⁊ de ſō
nijs nulla nob̄ ſit cura. Di
gnū valde ē vt ī deo ponā
mus ſpē n̄ram: ⁊ in ſonijs
nullā hēamus fiducia. Jō
ſoroꝝ cariffima te moneo:
vt mēs tua nō ſit in ſonijs
vel augurijs intēta: ſed in

deō oipotēte ſit firma. Si
eni auguria vel ſonia ob
ſuaueris: cito decipieris.
In oī vita tua p̄tēne augu
ria ⁊ ſonia. ⁊ pone ſpē tuā
p̄fecte in dei p̄uidētia ⁊ in
hac vita ⁊ in futura veni
ent tibi prospera. **De**
breuitate vite. Ser. lxx.

Oro: cariffi
ma. Audi v̄
ba ſalomonis
q̄dcunq̄ pōt
man⁹ tua fa.

cere iſtante op̄are: q̄ nec
op⁹ nec rō: nec ſcīa: nec ſa
piētia erūt apud inferos q̄
tu p̄pas. Tm̄. n. ī hac p̄nti
vita ē licitū op̄ari bonuz.
In futura nāq̄ vita iā nō
expectat op̄atio: ſed bono
rū operum retributio vita
iſta: breuis ē. ⁊ caduca. vñ
btūs yſidor⁹ q̄ lōgitudinē
p̄ntis vite nō ſuo ſpauo: ſz
de eius fine p̄ſiderat q̄z ſit
breuis ⁊ miſera ſatis vtili
penſat. Igit̄ ſoroꝝ dilecta
mibi in xp̄o. ſi verā vitā q̄
ris ad eā vitā tende: q̄ eſt
vera pro q̄ es xp̄iana. ad
eternā. Etna vita ē vitalis
iſta ē mortalis. Jō debes
in carne mori mundo: ne

moriaris in aīa xpo. Tūc
q̄sq̄ vivē credē si s̄m secu
lū morēs in solo deo vivit
in q̄ vivē p̄misit. De mo
ra vite hui⁹ tediū patit̄ in
stus. eo q̄ ad desiderataz
p̄riam tarde pueniat. Clē
turi exitus ignorantia hoī
bus est incerta. ⁊ dūz q̄sq̄
mori nō arbitrat̄. heu p̄se
stim morit̄. Unde festinet
vniūsq̄sq̄ emendare ma
lū q̄ fecit ne iniquitatib⁹ mo
riatur ⁊ fil̄ finiat̄ vita cuz
culpa dyabolus q̄s viven
tes accendit ad vitia mo
rientes subito nititur p̄tra
here ad tormēta. q̄uis hō
in hac vita iustus sit tū cū
de corpe isto egredit̄: p̄ti
mescit ne supplicio dign⁹
sit. Tranquilla vocatio com
mēdat finē iustoz hoīum:
vt ex eo itelligantur sc̄toz
āgeloz h̄re p̄fortiū: ex q̄ si
ne gravi vexatōe d̄ hō mor
tali corpe egrediūt̄. Jesus
x̄ps filius dei cū mag⁹ ho
nore recipit suos suos ab
hac vita recedētes in et̄na
bitudīe. Un̄ spōsa in cāti
cis canticoz loq̄t̄ dicens.
Dilect⁹ me⁹ descēdit in or
tū suū ad areolā aromātū

vt pascat̄ i ortis: ⁊ lilia col
ligat: q̄ ecclesiā visitās ad
eos maiori gr̄a venit: q̄s
sanctis operib⁹ ⁊ exēplis
virtutū: odorē bone fame
primis suis emittē cogno
scit in ortis pascitur: q̄n in
v̄tutibus animaz delecta
tur. Lilia colligit: q̄n ele
ctos suos ab hac vita suc
cidit ⁊ ad gaudia et̄ne vi
te eos trāsire facit. De ta
lib⁹ d̄r. Preciosa in p̄spe
ctu d̄ni mors sc̄oz ei⁹. Te
la cōsumit̄ filis ⁊ vita hoī
expēdit̄ diebus singulis.
In die mortis aīe electoz
n̄m̄io terrenē metu īcerti
vtrū ad p̄miūz an ad sup
plicia transeāt. Quidā aut̄
electi in fine suo purgant̄
a leuib⁹ peccatis. Quidāz
vero in ipsa mortis sue ho
ra ilarescūt ⁊ gaudent ex
p̄templatiōe et̄noz bono
rū. Jō voluit oīpotēs de⁹
dic̄ mortis n̄re nobis eē in
cognitū: vt d̄m̄ sp̄ ignora
tur sp̄ eē p̄xim⁹ credatur.
Et tanto q̄s sollicitus sit i
bono ope: q̄to incertus ē
de sua euocatione. Demo
nes suscipiant aīas malo
rum hoīum in die mortis

eorum: vt ipsi sint eis torto-
res in penis q fuerunt sua
sore in vicis. Tunc ma-
ligni spūs opa sua regrūt
qñ aīa de corpore egredit
r tūc mala que suaserūt re-
plicāt vt eā secū ad tormē-
ta pertrahāt: iniquus post
mortē ducit cruciand' iu-
stus vō post labores qescit
secar'. Sic. n. electos bñ-
tudo letificat ita credi ne-
cesse est q a die exitus sui
ignis pctōres exurat. So-
ror nubi in xpō dilecta: iō
in aurib' tuis bec exposui
vt cognoscas qz necesse ē
nos trena semp despice r
diē mortis nostre sp in mē-
te hñe. Audi ēt qd Jacob'
ap'us dicat. Que est vita
nra nisi vapor ad modicū
parēs. Iterū salomon ait.
Me gloriaris in crastinu
ignoras. n. quid supventu-
ra pariat dies. Sollicite
ergo soror venerabilis de-
bes viuē r terminu vite
tue p'siderare qttidie vt ei'
seculi blandimenta possis
despicē r celestia bona ac-
quirere. In oībus opibus
tuis p'sidera nouissima tua
r in eternū non peccabis

q: si ea sp consideraueris
nunc' aut raro peccabis.
Hac de cā te moneo soror
vt in reb' vanis hui' mun-
di nō leteris: q: sine dabis
morieris nec hēas spem ī
rebus t'palib': q: per nul-
lam sortē poteris effugere
mortē. Caro misera cur in
terrenis letat: que ad mā-
ducandū vermib' prepa-
ratur? Honestissima soror
iō hoc dixi vt nunc' obli-
uiscaris ordinem tue cōdi-
tionis. Memēto q: cinis
es r in cinerē reuerteris:
puluis es r ī puluerē ibis
Sic. n. ait dñs pmo homi
Reduc ad memoriā ea q
iob de se loquit' est dicēs
Quasi putredo psumend'
sū r qñi vestimentū qd co-
medit a tinea. Memoriā
tue mortis obice. Diē exi-
tus tui tibi p'pone. Dies
mortis tue sp sit in mēoria
tua: r recordatōe illi' pfe-
ete caueas peccata r vitia.
De morte. Ser. lxx.
Soror venerabilis: ro-
go vt audias vba cu-
iusdam sapientis. O-
mors q' amara est mēoria
tua hoī pacē hēnti in sub-

statis suis. Et itez o mors
bonū est iudiciū tuum boi
indigēti ⁊ qui minorat di
uitijs ⁊ uirib⁹. Hūic simi
le est qđ ait btūs Ysidoꝝ
o mors quā dulcis es mi
seris: quā suavis es amar
nitētib⁹ quā iocūda es tri
stib⁹ atq; lugētib⁹. Mors
ponit finē oibus malis in
hac uita. Dat tūmin⁹ ma
lis in hoc seclō adimit oēs
calamitatem. Mors p̄bet
terminū oibus tribulatiōi
bus in hoc mūdo: sed ben
expectata mors uisus tar
de uenit. igit̄ soroz carissi
ma meli⁹ est bñ mori quā
male uiuē. meli⁹ est nō eē
quā eē ifeliciter. ¶ Inter
rogatio. ¶ Frater dilecte
rogo te ut dicas si debem⁹
mortuos lugē aut p̄ ami
cis mortuis plāctū facerē?
¶ Rñsio. ¶ Soroz dile
cta. Ad hoc btūs ysido. nū
deat tibi. Quāuis inqt pie
tas p̄ defūctis fidelib⁹ plo
rare iubeat fides tñ p̄ eis
lugē uetat p̄o fidelib⁹ igit̄
defūctis nō debem⁹ plo
rare s; deo grās agē: quia
eos de miseria hui⁹ seculi
dignat⁹ est liberare: ⁊ qui

eos ad loca refrigerij: iu
cis ⁊ pacis sicut credimus
fecit trāsire: Defunctos fi
deles lugē nō debem⁹ q̄s
ad requiē migrasse nō du
bitamus. ¶ Honestā uirgo
audi q̄ dico. illi hoīes sunt
in morte plorādi: q̄s d̄ mo
nes cū ignominia rapiūt:
nō illi q̄s angeli cū honoz
suscipiūt: uel illi sunt lugē
di quos demones pertra
hant ad penas inferni nō
aut̄ illi quos āgeli p̄ducūt
ad gaudia paradisi. Aut il
li sūt plorādi qui post mor
tem a demonib⁹ sepeliunt̄
in iferno: nō illi qui ab an
gelis collocant̄ i celo: illi
sūt plorādi q̄ male moriūt̄
nō illi qui bñ finiūtur: illi
sunt flēdi q̄ mala morte p̄
occupant̄. ⁊ nō illi q̄ p̄cio
sa morte honozant̄: xp̄i uir
go audi q̄ dico qm̄ mortu
os qui bñ moriunt̄ lugeo
⁊ mihi noceo ⁊ illis nō p̄
ficio: quādo mortuos plo
ro ⁊ illis nō p̄dest ⁊ mihi
obest: illi ergo mortuos su
os carnalr lugeant qui re
surrectionē negāt: aut q̄s
post mortē non credunt re
surrecturos igitur soroz es

risissima: nos qui mortuos
nros credimus cum xpo re
gnare: no debem⁹ pro eis
plorare sed orare no debe
mus mortuos carnali lu
gere: sed pro eis dno pces
fundē: ut eos dignetur de
penis eripere.

De iudicio. ser. lxxj.

Ceminū est iu
diciū diuinū:
vnu: quo in
hac vita iudi
cant hoies al

terū quo in futura iudica
bunt. ppter ea quida; hic
iudicant ppter infirmita
tes et paupertates et p vari
as tribulatōes hui⁹ seculi
ne in futuro iudicent: Jo
qbusdā ad purgationē pfi
cit t⁹palis pena quorū dā ve
ro hic inchoat damnatio:
et illic parat perfecta p⁹di
tio quidā iudicat in hoc se
culo p tribulationē: qdam
vero in futuro iudicabun
tur per ignē ad examen di
stricti iudicis: nec iusticia
iusti securā erit: ide est q
de dno loquitur iob. Inno
centē et impiū ipse p⁹lamit
cōsumit q⁹ppe a deo inno
cens qm ipsa innocētia lig

dius req⁹sita: et diuine ino
cētie cōparata nihil efficiē
Cōsumitur et a deo impi⁹
qm subtilitate diuini exa
minis impietas illius regri
tur et detecta vānat. Xps
in iudicio p diuersitate me
ritorū mitis ac suavis ap
parebit electis: reprobis
vero apparebit terribilis.
In die iudicij qualē vnus
quisq; habuit p⁹sciam talē
iudicē hēbit Ut xpo in sua
trāquillitate manēre: illis
solus terribil⁹ appareat: q⁹s
mala p⁹scia accusat. Soror
carissima audi beatorū ysu
doz dicentē. Nullus hō ē
sine pctō: nec quisq; secu
rus esse pōt de dei iudicio
cu; etiā de ociosis verbis
reddēda sit ratio. Ideo no
bis miseris pctōrib⁹: ben
nobis indignis: qd in illa
die dicturi sum⁹ qui no so
lum ociosis verbis s; et fa
ctis q⁹tidie peccamus: et a
malis actibus nunq; cessa
mus. Si in iudicio oīpotē
tis dei iust⁹ secur⁹ no erit:
qd de nobis pctōrib⁹ erit?
Si ad examē districti iudi
cis: nec iusticia iusti hois
erit securā: nos miseri qd

faciem⁹ in die illa: qui q̄t
tidie multiplicam⁹ p̄cā n̄ra
Si i die iudicij vix saluabi
tur iustus: nos qui innume
rabilia mala fecim⁹ in die
illa vbi apparebim⁹. Nul
lus hō sine timore poterit
eē in die illa: q̄n̄ celi monē
di sūt & terra & oia elemē
ta calore sūt solnēda: de q̄
etiā d̄f. Dies illa dies ire
dies tribulatiōis: dies mi
serie & v̄dicte dies nubis
& caligis: dies t̄be & clā
goris tribulabit in ea for
tis. V̄eu fr̄ mi qd̄ i illa die
sum⁹ dicturi: q̄n̄ ille distri
ctus iudex aduenerit: dū
enī aduentū illi⁹ memora
sti me plora⁹ fecisti. tu me
morādo terribilē diē iudi
cij: ad lachrymas me coe
gisti. Soror mihi i xp̄o di
lecta b̄n̄ fecisti si cū timore
districti iudicis fleuisti: qz
anteq̄ appareat dies iudi
cij oportet nos puenire an
te faciem eius in p̄fessioe:
& lachrymas n̄ras i p̄spe
ctu ei⁹ ponē. In hac vita ē
tēpus acceptabile & dies
salutis: vñ d̄i. q̄rite d̄m̄
dū inueniri pōt: inuocate eū
dum p̄pe est. In hac vita

nō v̄ iudex & est p̄ope in
futura vita videbit & erit
longe. igit̄ soror carissima
necesse ē vt q̄ram⁹ d̄m̄ in
toto corde & tota mente in
hac p̄nti vita: si eū inuenire
q̄rim⁹ in futura. Si euz in
hac vita cū oī deuotione q̄
fierimus: & a malis operi
bus recesserimus. i die iu
dicij misericordiā ab eo cō
sequemur. qz benignus &
misericors ē. De illo nāqz
scriptū est. suavis d̄ns vni
uersis. & miseratiōes eius
sup oia opa eius. Igit̄ so
ror carissima. deprecemur
ip̄m̄ terribilē ac iustissimuz
iudicē: cum lachrymis &
oī deuotione. vt in die iu
dicij nō reddat nobis fm̄
iniquitates n̄ras sed fm̄ mi
sericordias suas. & vt non
permittat nos cum impe
rijs audire illā terribilem
sn̄iam. Ite maledicti in
ignē eternuz. S̄ vt faciat
nos cū electis suis audire
Venite b̄ndicti p̄ris mei
p̄cipite regnū qd̄ vob̄ pa
ratū est ab origine mūdi.

Q De exortatōe f. 72.
Carissima soror: iam
per gr̄as dei namim

locutionis ad portū diri-
go. sed tū iterū ad te reuer-
tor loquēdo. Tu. n. roga-
sti ut v̄ba sc̄tē admonitōis
scriberē tibi. Ego v̄o si nō
vt debui. tū per gr̄am dei
vt potui ex dictis sc̄tōz pa-
trum ad tuā p̄monitionez
sn̄as collegi q̄s tue dile-
ctioni in hoc libro rep̄nta-
ui. Ecce igit̄ soror mibi in
x̄po dilecta. habes b̄oe vi-
te monita. Datum est tibi
consiliū bene viuendi ⁊ ēt
norma. Nulla iā ignoran-
tia a pctō te excusat. Mon-
es iam nescia bone vite.
Mon. n. ip̄rudēs aut igna-
ra b̄n̄ m̄uēdi. Jam nō po-
teris dicē per ignorantiaz
peccari. Quare? qz iā lex
exposita ē tibi q̄s debes se-
qui. iā ostēsa sūt tibi prece-
pta b̄n̄ viuēdi. iā demon-
stratū est tibi q̄liter in do-
mo dei debeas p̄uersari.
q̄lis debeas eē iā oñsuz est
tibi. Jā habes cognitionē
mandatorz. iam scis qd sit
recte viuē. Uide ḡo ne vl-
tra offendas. Uide ne dei
ceps bonū qd nosti despi-
cias ne bonū qd legis ma-
le viuēdo p̄temnis. Si bo-

na que legis male viuēdo
cōtempseris in conspectu
dei nimis eris culpabilis
Quare? qz melius est viā
salutis non cognoscere. q̄s
post cognitionez retroire.
ergo acceptū donū sciētie
mente ⁊ ope retine. Im-
ple opere q̄ didicisti pre-
ceptōe. Soror venerabit.
Itēz iterūqz p̄cipio tibi vt
summo studio custodias
monita huius libri.

De obsecratōe. f. lxxiij

T E deprecor soror ca-
rissima in christo vt
te non pigeat audi-
re ea que tibi dicē volo cū
magno desiderio. qz ī x̄po
te multuz diligo. ideo tibi
p̄sciam ostendo meā. Sz
dum tibi pctā mea mani-
festo: ne forte aures tuas
polluam timeo. Te tamē
rogo dilecta soror in chri-
sto. vt des veniam mihi
peccatori idigno. Ego mi-
ser ⁊ peccator a primis fe-
re annis contaminavi vitā
meaz semp̄ noua peccata
ueteribus cōiunxi sp̄ pctā
pctis addidi peccare nun-
q̄s fui. bonum quod facerē
debueram nō feci. ⁊ ma-

lum quod non debueram
facere feci. Ego miser non sum
dignus videre altitudinem ce-
li pre multitudine iniquitatis
mee. quoniam irritavi iram omni-
potentis dei aduersum me et
innumerabilia mala coram
eo cogitavi dixi et feci ab
infantia mea usque in presentem
diem. Ego infelix peccavi
in infantia: peccavi in pue-
ritia: in adolescentia: et in in-
uentute sed etiam quod est gra-
uius et periculosius peccavi
in senectute. Cecidi miser
in ceno flagitiorum. Ego re-
ceci di in foueam peccatorum.
Ego culpabilis in puteum
iniquitatis. Ego infelix ceci-
di in profundum malorum descen-
di miser in uolutabrum viti-
orum. *Ben miser ben infe-
lix cecidi et per me non va-
leo surgere. Te ergo deprecor
soror in christo amabilis ut me
subleues manu tue orationis
Manus tue orationis mihi
porrige et me de profundo vi-
tiorum extrahes. Tue inter-
cessionis manum extende et
me de fouea iniquitatis eri-
pe. Soror carissima certe
sum quod si tu pactam quod
cum christo pepigisti seruaue-*

ris et tibi dabitur corona in
eterna gaudia: et mihi pec-
catori dabitur venia in hac
vita. Si tu ea que christo voui-
sti deuota mente impleris
et mihi indigno veniam ob-
tinebis: et tu cum sanctis uir-
ginibus in celesti thalamo
letaberis. *Honestas uirgo
certe sum nec dubito quod tua
virginalis oratio poterit ob-
tinere veniam peccatorum meorum
mihi indigno. Soror vene-
rabilis si tu in seruitio dei
sicut pollicita es perseuera-
ueris: et mihi peccatori indul-
gentiam persequeris: et tu iter-
choros virginum in perpetuum
exultabis. *Honestas uirgo
rogo ut intente mente audias
que dico. Tu es soror mea
deuotissima in christo per cuius
intercessionem mundari
a peccatorum meorum sordibus non
dubito. Si tu honorabilis
uirgo accepta es deo: et si
tu cum Iesu christo sponso tuo
casto cubili cubaueris pro
salute mea quicquid ab eo
petieris impetrabis: Si tu
soror castis amplexibus christum
amplexata fueris: perfecto
mihi peccatori veniam obtine-
poteris. Si tu amplexibus**

xpi flagrantissimo odore vir-
ginitatis adhaeris mihi i-
digno indulgentiam obtine-
bis. Si iesum xpm spousum
celestem super oia amaueris
& in eius dulcissimo amo-
re regeueris: delictorum me-
orum absolutionem acquirere
poteris. Iesus spousus tuus
non te contristabit: sed quod
cumque petieris tibi dabit:
qui te suae copulae sociavit
multumque te diligit: quod suo
sanguine te redemit. Igitur
amor tuus in xpo erit peccato-
rum meorum remissio. Spem
remissionis habeo. Si tu
carissima soror: quam multum

diligo iteraveris cum xpo ad
nuptias in celestem thala-
mum. Tu soror: venerabilis
in die districti ac tremendi
iudicii dei solatium meum
eris: ubi sum redditurus ra-
tionem de culpis & negli-
gentiis meis. Meritum etiam
tuae sanctae virginis minuet
penam meae iniquitatis. Amen.

Laus omnipotenti deo.

Impressum Venetijs per
Petrum de Quarenghijs
Bergomensem. MDCCCCIj.
Die. iij. Octobris.

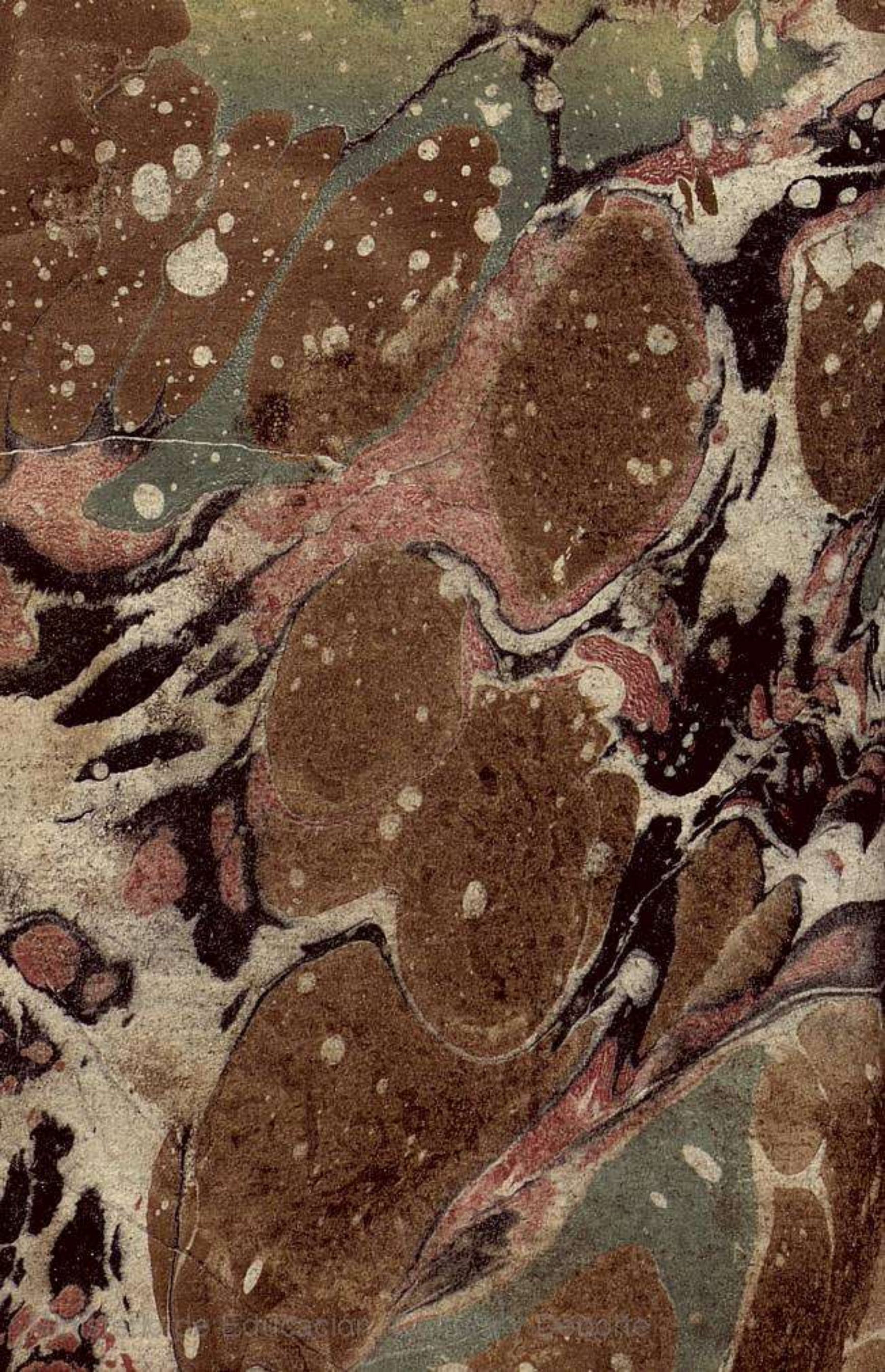
Tabula huius operis

De fide.	Sermo. i.	De periurio.	xxxij.
De spe.	Sermo. ij.	De detractioe.	xxxij.
De gratia.	Sermo. iij.	De inuidia.	xxxiiij.
De timore dei.	Ser. iiii.	De ira.	xxxv.
De charitate.	Sermo. v.	De odio.	xxxvi.
De primordijs conuerso- rum.	Sermo. vi.	De superbia.	xxxvij.
De conuersione	vij.	De iactantia.	xxxviii.
De cōtemptu mūdi.	viii.	De humilitate.	xxxix.
De habitu.	ix.	De patientia.	xl.
De cōpunctiōe cordis.	x.	De concordia.	xli.
De tristitia.	xi.	De tolerantia.	xliij.
De dilectione dei.	xij.	De infirmitate.	xliij.
De dilectione pximi.	xiiij.	De auaritia.	xliij.
De cōpassione.	xiiij.	De cupiditate.	xlvi.
De misericordia.	xv.	De paupertate.	xlvi.
De exēplis sanctorū.	xvi.	De murruratiōe.	xlviij.
De contentione.	xvij.	de proprio.	xlviij.
De disciplina.	xviii.	de oratione.	xlix.
De obedientia.	xix.	de lectione.	l.
De perseuerantia.	xx.	de operatione.	lj.
De v̄ginitate.	xxi.	de psalmis & hymnis.	liij.
De continētia.	xxij.	de actua & contemplati- ua vita.	liij.
De fornicatione.	xxiiij.	de cariositate.	liij.
De abstinentia.	xxiiij.	de uigilantia.	lv.
De ebrietate.	xxv.	de prudentia.	lvi.
De peccato.	xxvi.	Ut layce mulieres viten- tur.	lvij.
De confessione peccatorū & penitentia.	xxvij.	Ut virgo non diligat socie- tatem viroꝝ.	lviiij.
De cōmunionē.	xxviii.	Ut uirgo fugiat societateꝝ iuuenum.	lix.
De cogitatione.	xxix.	Ut virgo non coniungat	
De silentio.	xxx.		
De mendacio.	xxxi.		

Tabula

malis hominibus. lx.	derate. lxx.
Ut virgo non suscipiat do-	Ut virgo nō desideret cui
na vel lras in occulto. lxi.	tates videre. lxxi.
Ut virgo cum deuotione	De temptatione. lxxii.
reddat qđ dō pmissit. lxxij.	de somnijs. lxxiii.
Ut uirgo semper confide-	de breuitate vite. lxxiiii.
ret illud ppter quod ve-	de morte. lxxv.
nit ad monasteriū. lxxij.	de iudicio. lxxvi.
Ut virgo nō querat place-	de exortatione. lxxvii.
re hominib ⁹ de pulchri-	de obsecratione. lxxviii.
tudine sui vultus. lxxiiij.	
Ut virgo non rideat imo-	

f J M J S.

TOL
BIBLIOTECA

Sala

Número

5

TOLEDO

BIBLIOTECA PROVINCIAL

Reservado

Numero 51

DEUM
VIVIR

Res.

519

VENEZUELA